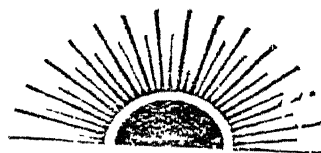

అంధుల

పుట్టుపూర్వోత్తరములు

&

జంబూ ద్వీపము

ప్రంథము:

“భారత చరిత్ర భాస్కర”

వెండిత - కోట వెంకటాచలం

ఆంధ్రుల పుట్టు పూర్వోత్తరములు

గ్రంథకర్త - ప్రకటనకర్త :

“ భారత చరిత్ర భాస్కర ”

పండిట్ - కొట వెంకటాచలం

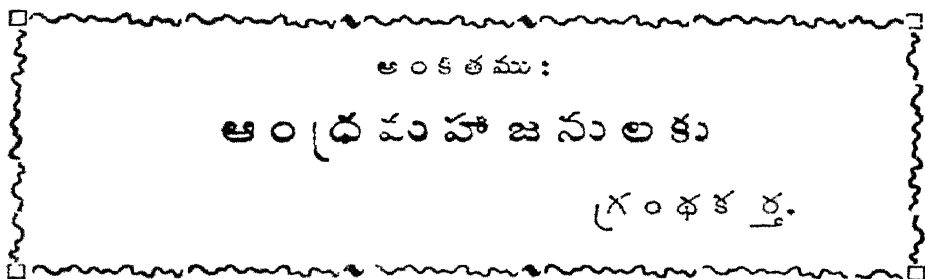
గాంధినగరం - విజయవాడ - 2

బ్రహ్మాండ సృష్టి విజ్ఞానం, మానవ సృష్టి విజ్ఞానం, కలిశక విజ్ఞానం
(మాండు భాగములు) ధ్రువ నివాస ఖండనం, భారతీయ శకములు, గుప్త
రాజు లెవరు? అగ్ని వంశపు రాజులు, అశోకుని కాలము-నాటియోనరాజులు,
కలియుగ రాజవంశములు(తెలుగులో) Chronology of Nepal History
Reconstructed, The Plot in Indian Chronology, Chrono-
logy of Kashmir History Reconstructed, Indian Eras
(In English.)

హక్కులు }
రక్షింపబడె }
}

కలి 5055
క్రీ. శ. 1955 మార్చి నెల

నెల

మహా రాజ పోషకులు :

శ్రీ గాదిరాజ సూర్యనారాయణ రాజు } రు. 116
ఈ. వెంకట రాజు గార్లు

శ్రీ లక్ష్మీవంశీ సుబ్రహ్మణ్యంగారి జ్ఞాపకార్థం } రు. 100
కుమారులు శ్రీరామమూర్తి, కృష్ణమూర్తి, కాశీ
విశ్వనాథంగార్లు, అవనిగడ్డ

రాజ పోషకులు :

శ్రీగొట్టి ముక్కల సూర్యనారాయణ రాజుగారు } రు. 50
లక్ష్మణేశ్వరం, నరసాపురం తాలూకా, ప. గోదావరిజిల్లా

విషయ సూచిక

విషయము

పుట

1. ఆంధ్రదేశ స్తుతి (అప్పయ్య దీక్షితవాక్యము)	9
2. ఆంధ్రులు	10
3. చరిత్ర శాస్త్రము కాదు	11
4. ఆంధ్రుల పుట్టు పూర్వోత్తరములు	12
5. సృష్టి క్రమము	13
6. బ్రహ్మవర్త దేశము	14
7. బ్రహ్మర్షి దేశము (ప్రథమవలస)	15
8. మధ్య దేశము (ద్వితీయవలస)	„
9. ఆర్యావర్తము (తృతీయవలస)	„
10. నల్లవ, ఐదవ వలసలు	„
11. దక్షిణాపథము (ఆరవ వలస)	16
12. యక్షీయ దేశము	17
13. దస్యులు	„
14. భారత వర్షము	18
15. ప్రాచీన భారత వర్షము	19
16. అసులోమ, విగ్రమ శాఖలు	20
17. శక, యవనాది శాఖలు	21
18. మౌర్యుల ప్రపంచ వ్యాప్తి	24
19. ఆర్యుల భరత ఖండ వ్యాప్తి	26
20. ఆంధ్ర దేశము	„
21. రాజ నానుముచే పిలువబడిన దేశములు	28
22. ఆర్యుల కురువర్ష నివాసము	33
23. ఆంధ్రరాజు కాలము	34
24. ఆర్యాంధ్రులు	35
25. మగధ రాజ వంశములు	37
26. శాతవాహనులు	38
27. ఆంధ్ర చక్రవర్తులు	40
28. కదంబవంశపు రాజులు ఆంధ్రులు	45

29. శైవ మత వ్యాపకులు	48
30. వీర శైవ మతము	51
31. రాజ పుత్రులు	52
32. కాణ్వశాఖవా రాంధ్రులు	53
33. ఆర్య శాఖలు	57
34. స్థేచ్ఛులుగా పరిగణింపబడిన శాఖలు	58
35. విశ్వామిత్రుని- ఆతని కుమారుల- గాథ	60
36. ప్రవరాంతరము	63
37. భాగవ గోత్రజుడైన కువశ్యేభుడు	65
38. ఆంధ్రోత్పత్తిని గురించిన అపవాద నిరాసము	66
39. అంధకులే ఆంధ్రులనెడి వాద నిరాసము	75
40. అంధక వంశము	76
41. అశ్వక మూలకులు	79
42. అశ్వక, మూలకుల వృత్తాంతము	81
43. ఆంధ్రము, తెలుగు జేరు కావు	84
44. సారాంశము	85
45. జంబూద్వీపము-దాని విభాగములు (1)	87
46. భూగోళ స్థిత జంబూద్వీపము (3)	89
47. జంబూద్వీప నవవర్ణ విభాగము (7)	93
48. ప్రాచీన వర్ణ విభాగములలో చేరిన ప్రదేశములు (12)	98
49. అమెరికాలో రాక్షసుల అస్థిసంజరాలు (17)	102
50. గ్రంథ సమాప్తి	...	— (18)	103

ముఖ్య గమనిక

47వపుటలో చివరగల స్లోకము ఈ గ్రంథమున 9వపుటలో కూడ ఈ ముద్ర నది. ఇందు రెండు పాఠములు గలవు. అందు 9వపుటలో ఒక పాఠమును 47వపుటలో రెండవపాఠమును ఇచ్చియుంటిమి. కాని 9వ పుటలోని పాఠము సమంజసముగా నున్నదని తోచుచున్నది.

అ విప్రాయము

[ప్రఖ్యాత చరిత్రవేత్తలగు మహాపాథ్యాయ, కళా ప్రపూర్ణ, స్వస్థియ, చిలుకూరి నారాయణరావుపంతులుగారు, యం.ప., పి.హెచ్.డి., యల్.టి. అనంతపురం, గారిచే 2014-10-50న ఆర్యవిజ్ఞానగ్రంథములమీద చేయబడినసమీక్ష.]

ఇంతవరకును భారతదేశ చరిత్ర నిర్మాణము పాశ్చాత్యుల వ్రాతల కనుకరణముగా మాత్రముండి అదియే మన విద్యాలయము లలో విద్యార్థులకు బోధింపబడుచుండుటచేతను, చరిత్రను బోధించు ఉపాధ్యాయులు చరిత్రను గ్రుడ్డిపాఠముగా బోధించుచుండుట చేతను, తాము బోధించు విషయములనుగూర్చి తగిన విమర్శ లేక గతానుగతిక ముగా చరిత్ర విద్యాబోధ సాగుచుండుటచేతను సత్యమైన దేశచరిత్ర మనకింకను లభింపలేదు. ఇంస్టిట్యూట్ డిగ్రీలను సంపాదించిన విద్యార్థికులు తగిన పరిశీలన లేక వ్రాసిన పాఠ్యచరిత్ర గ్రంథములే ఉపాధ్యాయులకాశ్రయము లగుచున్నవి. భారతదేశ చరిత్రనుగూర్చిన పరిశోధనలలో విద్యాధికులైనవారు వ్రాసిన వ్రాతలలో పెరస్పరపొందిక కానవచ్చుటలేదు. ఇది యిట్లుండగా చరిత్ర నిర్మాణమునకు వలయు మూలగ్రంథములు, శాసనాదికములుగాక అనాదిగా సంప్రదాయసిద్ధముగా వచ్చుచున్న పురాణములమీది దృష్టిని పాశ్చాత్యులు గన్పించి యుండుటచే వానిపై మనవారికిని ప్రమాణదృష్టి తప్పినది. అయినను ప్రాచీన గ్రంథముల నామూలాగ్రముగా పరిశోధించి అందలి సత్యములకును యితరాధారములకును సమన్వయమును కల్పించి సిద్ధాంతముల నేర్పరుపగల ధీశాలులు ఆంగ్ల విద్యార్థికులు కానివారు దేశమున లేకపోలేదు. అట్టి వారిలో ఆంగ్లంలో అగ్రగణ్యమును వహింపగలవారు బెజవాడ వాస్తవ్యులు బ్రహ్మశ్రీ కొట వేంకటాచలం పంతులుగారు. వీరితో నాకు మూడేండ్ల నుండియు దగ్గర సరిచయమేగాక స్నేహముకూడ నేర్పడినది. భారతీయ విజ్ఞానము, భారతీయులచరిత్ర, భారతీయుల సాంప్రదాయములనుగురించిన సత్యములను లోకమున కెరుకచేయ వీరు చేయుచున్న కృషి అపారము, అగాధమునైనది. పౌరాణిక విజ్ఞానమునంతటిని అవలోడనముచేసి మనకు పాఠకులకు సులభముగా అవగాహన మగునట్లు శ్రీ వేంకటాచలంగారు వ్రాసిన 'కలిశకవిజ్ఞానము' మూడుభాగములు 'ఆంధ్రులెవరు?', 'ఆర్యుల ధౌవన వాసఖండనము' 'మానవసృష్టి విజ్ఞానము' మొదలయిన

గ్రంథములను చదివి ఆనందించగల భాగ్యము నాకు లభించినది. శ్రీ వెంకటాచలంగారు పట్టిటరు వ్రాసిన “The dynasties of the Kal; Aḍḍa” అను గ్రంథములో తెలియక చేసిన పొరబాట్లను సవరించి పట్టిటరు తానాధారపడిన ఆచారములనుండియు నిష్పన్న భాగముల సుస్థిరించి చక్కగా వ్యాఖ్యానించి పట్టిటరు చేసిన ప్రమాదములను సవరించి నిర్ణయములను సవరించి సర్వమును సరికట్టింపగలిగిరి. కవిశైలి విశ్వాసమును సమస్తాంధులను పోలించి తీరనలమును. ఇది అభిప్రాయము. అట్లే మనము నివసించు జంబూద్వీప విభాగస్థలములలో శ్రీవాసు చేసిన నిర్ణయము సర్వభాగ్యముగా నున్నది. ‘ఆంధ్రులెవరు?’ అనువ్యాసము యంతకుపూర్వము చరిత్రకారులందఱును తొక్కిన త్రోవను దొక్కక కొత్తదృక్పథమును వెల్లడించుచున్నది. ఆంధ్రుని నిజస్వరూప మిట్టిదని శ్రీ వెంకటాచలంగారి గ్రంథమున నిరూపించిరి. ‘ధ్రువనివాస ఖండన’ మను గ్రంథము శ్రీతిలక్ గారు వ్రాసిన “The Arctic Hume” అను ఇంగ్లీషు గ్రంథముగోని విషయమునకు సప్రమాణమైన విమర్శనపైయున్నది. శ్రీతిలక్ గారి గ్రంథముగోని పాండిత్య విలంబమునకు వేదవిజ్ఞాన లోతు తెలియని సమాచారాంధీతులు ముగ్ధులై జేజేలుపెట్టుచుండ అది కాదని అనేక ప్రమాణములతో నిరూపింప సాహసించి నిలిచిన ధీరు లింతవరకును శ్రీ వెంకటాచలంగారి రాక్కరే. “భారతీయశకము” లనెడి పీఠిగ్రంథము చరిత్ర సర్వాణమున కత్యంతోపయుక్తమైనది. వివిధ శకకాలములలో యిదినరతుండిన పొరబాట్లను చూపుచు సరియైన కాలసిర్గయములు సప్రమాణముగా యిందు నిరూపింపబడినవి. లోకములో ప్రబలముగ వ్యాపించిన అసత్య సిద్ధాంతముల నరికట్టి సత్యచరిత్ర నిరూపణమునకు కంకణము కట్టిన శ్రీ వెంకటాచలంగారి పాండిత్య గౌరవ మసాధారణమైనదని చెప్పుట కెట్టి సందేహమును లేదు. ఈ ధోరణిలో శ్రీవాసు వ్రాసిన గ్రంథము తెన్నియో గలవు. అవన్నియు సచిరకాలములో బ్రకటిత మైతే ఆంధ్రులలో చరిత్రవిజ్ఞానవ్యాప్తికి తోడ్పడగలనని విశ్వసించుచున్నాను.

అనంతపురము.

14-10-1950.

ఇట్లు,
చిలువరారి నారాయణరావు వ్రాలు

మహాపాఠ్యాధ్యక్ష, కళాశ్రమ,
M. A., P. H. D., L. T.,

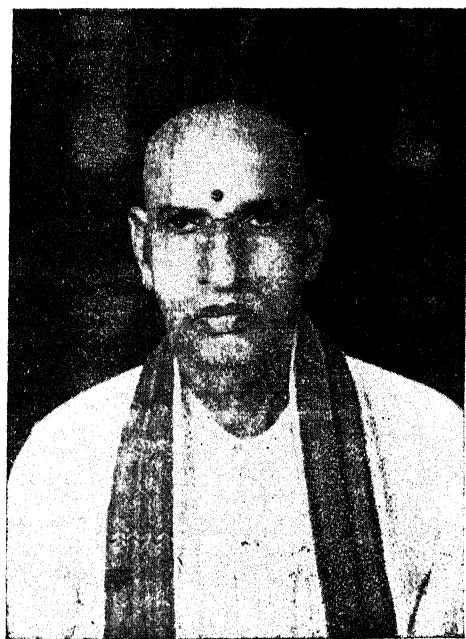
పీఠిక

లోగడ ఈ గ్రంథకర్తచే వ్రాయబడి ప్రకటింపబడిన “ఆంధ్రులెవరు?” అనేది చిన్నగ్రంథము దేశమందు వ్యాప్తి చెందినది. దానిని చదివినవారలు “ఆంధ్రుల” సత్య చరిత్రను తెలిసికొని ఆనందించి యుండిరి. ఆంధ్రదేశములోనిపలుతావులనుండి ఆగ్రంథము కావలయునని జాబులు వచ్చుచున్నవి. కాని గ్రంథములలో చాలభాగము ఉచితముగానే వ్యయపఱుపబడినందున గ్రంథములన్నియు అయిపోయినవి. మరియు దానిని రెండవసారి ముద్రించ ప్రయత్నించుచున్నంతలో కొందరు మిత్రులు లోగడ గ్రంథము ఇతరులచే ఆంధ్రులనుగుతించి వ్రాయబడిన అప్రామాణిక విషయముల నెత్తుకొనుటతో ప్రారంభమై వానిని ఖండించుట కేర్పడిన ఖండన గ్రంథముగా నున్నదాయు, అట్టి స్థితిని మార్చి ఆంధ్రులయత్పత్తి మొదలుకొని వ్రాసి అందు ఇతరుల మరభిప్రాయములకు జవాబు వ్రాసిన బాగుండుననియు సభిప్రాయపడి యుండుటచే సృష్ట్యాదినుండి ప్రారంభించి “ఆంధ్రుల పుట్టుభార్యోత్పములు” అను పేరున ఈగ్రంథము వ్రాయబడినది. సృష్ట్యాదియందు ‘అస్య’ అనేది సంస్కారోదేన, మానవాది వర్గములు బహిష్కృతమై యున్నది. అందు దేవతాది వర్గములు వారివారి కేర్పడిన ధర్మములలోకములందు నిలచిరి. మానవవర్గము మా లోకమున నిలచునట్లేదు. అస్యమున నామముననే వ్యవహరింపబడినది. పీఠిని స్వామింభువసునుపు ఉత్పత్తిని బొందించి, పోషించి, సాలించి, భరించినందున అతనిని ‘భరితుడు’ అను పేరు కలిగినది. “భరితూచ్చ ప్రజానాం మై మనుర్భూత ఉచ్యతే.” (ప్రజలను భరించినందున మనువు భరితుడని చెప్పబడుచున్నాడు.) అని మత్స్య, వాయు పురాణములు చెప్పుచున్నవి. ‘భరితు’డని ప్రసిద్ధ నామమును నపొందిన మనువుచే సృష్ట్యాదికాలమున నిలిపాలింపబడుటచేతను, ఆ భరితుడే భూలోకములో ప్రథమరాజగుటచేతను రాజనామమున మనదేశమునకు ‘భారతవర్షము’ అనియు-అందు వసించెడి ఆర్యులకు ‘భారతుల’నియు-పేరులు కలిగినవి. పిమ్మట ‘నాభి’ యనెడి రాజు వలన ‘అజనాభ’ మనియు అటుపిమ్మట మరల ఋషభుని కుమారుడగు ‘భరతుని’ వలన భారతవర్షమనియు పేరొందినది. అట్టి యీ మన భారత

వర్ష మే ప్రథమమున ఆర్యుల నెడి మానవజాతి ఉత్పత్తిని బొంది నివసించిన స్థలము. అందువలననే ఈ భారతవర్షమునకు 'ఆర్యావర్ష'మను పేరు కలిగినది. మానవజాతి నివసించుటకు ప్రథమస్థానముగా దేవతలచే నిర్దేశింపబడినందున భారతవర్షము 'ఆర్యావర్షః పుణ్యభూమిః' అను సార్థకనామము సందినది. అట్టి పుణ్యభూమి యైన భారతవర్షమున ఆర్యులు పుట్టి క్రమక్రమముగా భారతవర్షమందంతటను వ్యాపించి నివసించిరి. అట్లు వ్యాపించిన ఆర్యులలో బంగాళారాష్ట్రమున కుత్తరపు హస్తనుండి మద్రాసుస్వస్థానమునకు దక్షిణపు సరిహద్దునకు వ్యాపించిన ఆర్యులు ప్రాచ్యదేశీయు లనియు, వారు నివసించిన భూమి 'ప్రాచ్యకరాజ్య' మనియు పిలువబడినది. కాలము గడచుచురాగా ఒకానొకకాలమున అట్టి ప్రాచ్యక రాజ్యము నేలెడి రాజు 'బలి' యనువాని కుమారు లాదేశము నాఱుభాగములుగ చేసి పంచుకొని తమపేరుల నాదేశ భాగముల కుంచి పరిపాలించిరి. వారు పంచుకొనునాటి కందు ఛాతర్వర్షస్థలగు ఆర్యులును, వారి ననుసరించి యుండిన అంతర్వర్ష శాఖలును గలవు. ఆంధ్రరాజు తనభాగమునకు 'ఆంధ్రదేశ'మని పేరుపెట్టెను. దేశనామమునుబట్టి ప్రాచ్యదేశీయు లని పిలువబడెడి ఆర్యజాతివారందఱు నూతనదేశనామముచే 'ఆంధ్రులు' అనెడి నామాంతరమును బొందిరి. అదేవిధమున వారి భాషయైన తెలుగు భాష 'ఆంధ్రభాష' అనెడి నామాంతరమును బొందినది. కనుక ఆంధ్రుల చరిత్ర యనగా ఆర్యుల చరిత్రయే యైయున్నది. వీరలే కాదు-ప్రపంచములో నేజాతివారైనను-సత్యమైన తమ యుత్పత్తి చరిత్ర వ్రాసికొనవలయుననిన ఆర్యావర్షమున 'ఆర్యుల' యుత్పత్తిచరిత్రతోడనే ప్రారంభించి తమ శాఖ చీలి నామాంతరాదికమునొందువఱకు వ్రాసికొనవలసియుండును.

విజయవాడ }
15-2-1955 }

ఇట్లు,
గంధకర్త.

AUTHOR:
KOTA VENKATACHALAM

“ఆంధ్రత్వ మాంధ్రభాషా చ
 ఆంధ్రదేశ వ్యవస్థితిః
 తత్రాపి యాజుషీ శాఖా
 నాల్పస్య తపసః ఫలం ||”

(అప్పయ్య దీక్షితః.)

తా|| ఆంధ్రుడుగాను, ఆంధ్రభాష మాతృభాషగలవాడుగాను
 జన్మించుట, ఆంధ్రదేశ నివాసి యగుట, అందును యజుశ్శాఖకు
 చెందిన వాడగుట అల్పతపస్సువలన లభ్యమగునది కాదు. అనగా
 గొప్ప తపస్సు చేసినవానికే లభ్యమగునని తాత్పర్యము.

(అప్పయ్య దీక్షితులు.)

ఆంధ్రులు

సృష్ట్యాదియందు “ఆర్యజాతి” తప్ప వేరుజాతి లేదు. ఆర్యులు భారతవర్ష మంతటను వ్యాపించి నివసించియుండిన కాలములో నాయూ దేశభాగములను పరిపాలించిన రాజులపేరున ఆయా దేశములు పిలువబడినవి. అట్టి దేశములలో నివసించిన ప్రజలాయూ దేశనామములచే పిలువబడ జొచ్చిరి. అట్లు పిలువబడిన పేర్లలో వారే వేరువేరు జాతులుగా గుర్తింపబడి యుండిరి.

ఆర్యులు దేశవ్యాప్తము నొంది నివసించియుండిన పిమ్మట ఒకానొక కాలమున తూర్పుభారతవర్షము “ప్రాచ్యకదేశ” మని పేరు గలిగి “బలి” యనెడి రాజుచే పరిపాలింపబడుచుండెనది. ఆతని కుమారులూ దేశమును విభాగించుకొని తమపేర్లతో నాదేశభాగములకు పేరులుపెట్టి యేలిరి. వారిలో “ఆంధ్రరాజు” పరిపాలించిన భాగమునకు “ఆంధ్రదేశ” మని పేరు పెట్టబడినది. ఆదేశమున నివసించుచుండిన చాతుర్వర్ణ ఆర్య ప్రజలు నాదేశముపేరున “ఆంధ్రులు” అని పిలువబడిరి. ఆర్యజాతియే ఆంధ్రజాతి. యని పిలువబడినది. అది వేరుజాతి కాదు. ఆంధ్రుల పుట్టు పూర్వోత్తరములలో సృష్ట్యాదినుండి “ఆంధ్రు”లను పేరు వచ్చునఱకు ఆంధ్రుల చరిత్ర ఆర్యుల చరిత్రయే గాని వేరు కాదు. అందువలన సృష్ట్యాది లగాయతు గల ఆంధ్రులచరిత్ర ఆర్యుల పేరుమీదనే చెప్పబడును. దానిని ఆంధ్రులచరిత్రగానే తీసుకొనవలయునుగాని అది ఆంధ్రులకంటె వేరుగాగల ఆర్యులచరిత్ర యని భ్రమపడకూడదు. ‘ఆంధ్రులు’ ఆర్యులేగాని యితరులు కారు. ఒకేజాతివారు ప్రారంభములో “ఆర్యు”లనియు, కొంతకాలమునకు వారే దేశనామముచే “ఆంధ్రు”లనియు పిలువబడిరి. వారు రెండు జాతులవారు కారు. ఏకజాతీయులైయున్నారు. ఇదే ప్రకారము భారతవర్షములోని వివిధ రాష్ట్రములందు నివసించెడి ఆర్యులును ఆయాదేశనామములచే వివిధ శాఖలుగానై వివిధ జాతులుగా పరిగణింపబడుచుండిరి. కాని ఆసేతుహిమాచలముగా గల ఆర్యులందరు ఏకజాతీయులైన ఆర్యులే యైయున్నారు. ఈవిషయము మనసునందుంచు

కొని ఈ గ్రంథమును చదివిన “ఆంధ్రుల పుట్టుపూర్వోత్తరము” లేవియో వివరముగా సృష్ట్యాదినుండియు తెలియగలవు.

“చరిత్ర” శాస్త్రము (Science) కాదు.

చరిత్ర యనున దొక శాస్త్రము (Science) కాదు. అది యొక కళ (Art). నియమితమైన కొన్ని సూత్రములచే బద్ధమై పఠనపాఠనము లచే అధ్యయనము చేయవలసినదై యుండునది “శాస్త్రము.” ఇతరులు చేయుచుండిన పనులను చూచి వానిననుకరించి చేయుచు నేర్వదగిన దానికి “కళ” యని పేరు. కాలప్రభావముచే సంభవించుచు ప్రత్యక్ష మగుచుండిన విషయములను, చూచినది చూచినట్లు గ్రంథస్థము చేయ దగిన “కళకు” “చరిత్ర” యని పేరు. ప్రత్యక్ష, అనుమాన, ఉపమాన, శబ్ద ప్రమాణములచే నిరూపింపబడునట్టిది “శాస్త్రము.” జరుగుచుండిన విషయములను చూచి తెలిసికొనదగినది “కళ”. “చరిత్ర” కళ యని పించుకొనును గాని “శాస్త్రము” కానేరదు. అందువలన భారతీయుల షట్శాస్త్రములలో చరిత్రకు స్థాన మిచ్చుట కవకాశము లేకపోయినది. అది కళలలో చేర్చబడినది. “కళాహ్యసంతాః” అను వచనమునుబట్టి అది యనంతమగు కళలలో నొకటిగా పరిగణింపబడినది.

భారతీయ వాఙ్మయమున చరిత్రకు స్థానము లేదనుట పొరబాటు లోకములో జరిగిన విషయములను చూచినవాటిని చూచినట్లు వివరించుట యనెడి అల్పవిషయ మొక గొప్ప శాస్త్రముగా పరిగణింపబడుట అష్టలక్షణము. భారతీయుల సురాణేతిహాసము లన్నియు వివిధకాలము లలో జరిగిన చరిత్రలనే చెప్పుచున్నవి. జరిగిన చరిత్రను జరిగినట్లు, చూచినదానిని చూచినట్లు, తాను వినినదానిని వినినట్లు, తాను పూర్వ చరిత్రలవలన తెలిసికొనినదానిని తెలిసికొనినట్లు లిఖించుటకు తన ఊహాపోహలతో నిమిత్తము లేదు. లోకమున సంభవించు సంభవము లొక నిశ్చిత పద్ధతి ననుసరించి కాని, కొన్ని సూత్రములకు బద్ధమై కాని జరుగవు. అందు చరిత్రకారుని కెట్టి సంబంధము లేదు. చరిత్రకారుని

ఊహలు గాని, సిద్ధాంతములు గాని జరుగుచుండిన లేక జరిగిపోయిన సంభవములమీద పనిచేయనేరవు.

చూచినది చూచినట్లు, వినినది విన్నట్లు, ప్రాచీనచరిత్రలలో తాను పఠించినది పఠించినట్లు నిబంధించుటయే చరిత్రకారుని ధర్మము. తనకు తెలియనిది తెలియనట్లు, సందిగ్ధ విషయములు తనకు సందేహము లున్నట్లు స్పష్టపరచి చెప్పటయే ఉత్తమ చరిత్రకారుని లక్షణము. అట్లుగాక ముందుగా తానొక నిర్ణయము చేసికొని తన నిర్ణయమును సమర్థించుకొనుట కనుకూలముగా ప్రాచీన చరిత్రలను వ్యాఖ్యానించుటయు, అందు కనుకూలముగా నుండులాగున అసత్యకల్పనలు చేసి యతికించుటయు, తన ఊహాపోహలతో గూడిన సందేహ వాక్యములతో చారిత్రక కాలములను, విషయములను ఒకనిర్ణయమునకు దెచ్చి అదియే సత్యచరిత్ర యని ప్రచారించుటయు మొదలగునవి చరిత్రకారులకు ప్రతిష్ఠనీయజాలవు. కాలక్రమమున అట్టివారి వ్రాతలు లోకమువలన నిరసింపబడి విసర్జింపబడగలవు.

ఆంధ్రుల పుట్టు పూర్వోత్తరములు

ఒకదేశముయొక్క గాని, జాతియొక్క గాని చరిత్ర వ్రాయుటకు ప్రాచీనకాలమునుండి వచ్చుచుండిన సంప్రదాయముగాని (Tradition) లేక వ్రాతమూలకమైన పూర్వచరిత్రగాని ఆధారముగా నుండవలెను. అట్టిదేమియు లేక కేవలమొక మనుష్యునియొక్క ఊహలు, కల్పనలు, నమ్మకములు, సంభావ్యతలు (Probabilities or possibilities) మొదలగువానితో వ్రాయబడినవి సత్యమైన చరిత్రలు కాజాలవు. అవి కల్పనాకథ లనిపించుకొనును.

ఏదియో యొక వార్తను విని దానిని తనయూహలతోను, కల్పనలతోడను పెంచి ప్రస్తుతము తన యనుభవములోగల యొకవిషయమున కదుకుపెట్టి తాను మొదట వినిన వార్తయొక్క యధార్థచరిత్ర యిదియేయని గ్రంథములన్ని లోకములో ప్రకటించినంతమాత్ర

మున అది యథార్థ చరిత్ర యనిపించుకొనదు. అది చరిత్రకు ద్రోహము చేయుట యగును.

ఇప్పుడు పాశ్చాత్య ప్రాచ్య చరిత్రకారులచే వ్రాయబడిన ఆధునిక భారతదేశచరిత్ర లనున వన్నియు వారివారి యూహా కల్పిత ములై యున్నవి. అందు సత్య మావంతయును కానరాదు.

మానవజాతి మధ్యాసియాయందు పుట్టి భూగోళమంతటను వ్యాపించిన దనెడి వాదము పాశ్చాత్యచరిత్రకారుల యూహాపోహలతో కల్పింపబడినది గాని దానికి పూర్వచరిత్రాధార మేమియు లేదు. ఒకచరిత్రకారుని యూహ మరియొక చరిత్రకారుని యూహకు ప్రమాణమై తాము ముందుగా నిర్ణయించుకొనిన యొక నిర్ణయమున కనుకూలముగా నుండునట్లు పర్యవసానము తేల్చబడి లోకమున ప్రచారము చేయబడినది. చిరకాలము వినగావినగా అదియే సత్యమైన చరిత్ర యని లోకులు భ్రమించి దాని ననుసరించి చరిత్రలు వ్రాసికొనుచుండిరి. పాశ్చాత్యులచే వ్రాయబడిన అట్టి కల్పితకథలే భారతదేశచరిత్ర కాధారభూతమై తదనుసారముగా నాధునిక చరిత్రలు వ్రాయబడి మనకు పాఠశాలలలో నేర్పబడుచున్నవి. వీనిని విసర్జించి మనము మనవాఙ్మయాదుల ననుసరించి యథార్థచరిత్రలను వ్రాసికొనుట అత్యవశ్యకము.

సృష్టి క్రమము

ఇప్పటి సృష్ట్యాదియందు ప్రకృతినుండి స్వాభావికముగా పంచ భూతములును, అందు భూమినుండి ఓషధులును, ఓషధులనుండి సర్వ భూతకోటియు దేవమానవాదివర్గములు క్రమక్రమముగా నుద్భవించినవి. అందు మొదట వచ్చినది ప్రజాపతి. ఇతడు ప్రథమ ఆర్యుడని ఋగ్వేదము 4-26-2-2; 2-11-18 ఋక్కులయందు వినబడుచున్నది. ప్రథమ ఆర్యుడైన స్వాయంభువప్రజాపతి మానవసృష్టిని జేయబూని వసిస్థాదులైన పదిమంది ప్రజాపతులను (వీరికి దేవఋషులని పేరు)

సృజించెను. పిమ్మట స్వాయంభువప్రజాపతి భూమిమీద మానవసృష్టిని జేయబూని భారతవర్షమునగల సరస్వతీ, దృషద్వతీనదుల మధ్యగలమై భూమియందు ప్రథమమున నివసించి 'శతరూప' యను భార్యతో కలిసి ప్రియవ్రత, ఉత్తానపాదులనెడి యిద్దరు కుమారులను, ఆకూతి, దేవహూతి, ప్రసూతులనెడి యుద్దరు కుమార్తెలను కనెను. అతడు ప్రథమమున నివసించిన భూమి "బ్రహ్మవర్త" మని పిలువబడుచున్నది.

బ్రహ్మవర్తదేశము

మానవజాతి మొదట భారతదేశముననే యుత్పత్తిని బొందినది. ఇప్పుడు భారతదేశమునగల యమునానదికి పశ్చిమమున 'సరస్వతీ'నదియు, దానికి పశ్చిమమున 'దృషద్వతీ' యనెడి దాని యుపనదియు నుండెడివి. ఈ సరస్వతీ, దృషద్వతీ నదులమధ్యగల ప్రదేశము 'బ్రహ్మవర్త'మని అనాదికాలమునుండియు పిలువబడుచుండెడిది. 'బ్రహ్మవర్త'మనగా బ్రహ్మ యను పేరుగల స్వాయంభువ ప్రజాపతి మానవజాతిని భూమిమీద నిలుపుటకు ఆదికాలమున స్థూలదేహధారియై నివసించిన స్థలము.

ప్రతిసృష్టియందును ఆదిమానవుడైన 'స్వాయంభువ' ప్రజాపతి స్థూలదేహధారియై మానవసృష్టినిమిశ్ర మెచ్చటఆనర్తమును బొందుచు నివసించుచుండునో అట్టిదేశము "బ్రహ్మవర్తమని" అనాదికాలము నుండియు దేవతలచే పిలువబడుచుండినది. ఋగ్వేదమున వినబడిన "యోనిం దేవకృతమ్" (ఋగ్వే 3-33-4) దేవతలచే చేయబడిన మానవజాతి జన్మస్థానము అనువాక్యమును మనువు తన మనుస్మృతి యందు "తం దేవనిర్మితం దేశం" (అనగా దేవతలచే ఏర్పాటుచేయబడిన ఆప్రదేశము) అనివివరించి దాని హద్దులను కూడ ఇచ్చియున్నాడు. (మను 2-17) తూర్పు-సరస్వతీనది, దక్షిణము సరస్వతీదృషద్వతీనదుల సంగమస్థలము పడమర దృషద్వతీనది ఉత్తరము హిమాలయపర్వతము లలో సరస్వతీ, దృషద్వతీనదుల జన్మస్థలముల వఱకు.

బ్రహ్మర్షి దేశము (ప్రథమవలస).

అట్టి బ్రహ్మవర్త దేశమందు పుట్టి “ఆర్యులు” అనబడు మానవజాతి తాము జన్మించిన “బ్రహ్మవర్త” దేశము వదిలి దానికి పశ్చిమమున గల ప్రదేశములందు నివసించి దానికి (మను 2-19) బ్రహ్మర్షి దేశమని పేరిడిరి. ఈవలసలను విశేషముగా మహాతపశ్శాలులైన బ్రహ్మర్షులు నడిపి వారలే వారి శిష్యప్రశిష్యులతో అచ్చట నివసించి యుండుటవలన దానికి బ్రహ్మర్షి దేశమనెడి నామము సార్థకమైనది. ఈప్రదేశమున ఇటీవల కురుక్షేత్రము, మత్స్యదేశము, పాంచాలము, శౌరసేనము, ఉత్తరమధుర యనుపేర్లతో రాష్ట్రము లేర్పడినవి.

మధ్య దేశము (ద్వితీయవలస).

వింధ్యపర్వతము, హిమాలయపర్వతముల మధ్యయందు ప్రయాగకు (అలహాబాదు) పడమరగా సరస్వతీనదివరకుగల ప్రదేశమంతయు “మధ్యదేశము” అనిపిలువబడుచుండినట్లు మనువు చెప్పుచున్నాడు. (మను. 2-21.) బ్రహ్మఋషిదేశము నిండిన పిమ్మట రెండవ వలసలో వెడలిన ఆర్యసంతానము ఈమధ్యదేశమున నివసించిరి.

ఆర్యా వర్తము (తృతీయవలస).

అటుపిమ్మట ఆర్యజాతీయులు మహాష్టల యనుష్ఠానవలన వారి రాజుల నాయకత్వమున మూడవ వలసగా బయలుదేరి వింధ్యహిమాచలములకు మధ్యనుండు భాగీప్రదేశ మందంతటను వ్యాపించి స్థిర నివాసములేర్పరచుకొనిరి. ఆనాటికి భూగోళమంతయు నిర్మానుష్యముగా నుండి యున్నది. భారతవర్షములోగూడ నిప్పుడు మనవిచారణ యందుండిన ఆర్యజాతీయులు తప్ప యితరమానవు లేవ్వరును లేరు.

నాలవ, విదవ, వలసలు

అటుపిమ్మట విదేహమాధవు డనెడి రాజు తన గురుదేవుడైన గౌతమరహుగణుని ప్రేరణమున నానాటికి వృద్ధినిగాంచుచుండిన

ఆర్యజాతీయుల వెంట సిడికొని బ్రహ్మవర్తాది ప్రదేశములనుండి యొక గొప్ప వలసను బయలుదేరదీసి సరస్వతీనదికి తూర్పుగా గంగానదివఱకు బోయి అచ్చటచ్చట ఆర్యనివాసముల నేర్పాటుచేసి యుండిరి కాని అచ్చట “సదానీరా” అనేడి యొక నది అడ్డమురాగా ఆవలస సంత టితో నిలిపి అంతవఱకు వచ్చిన పొడుగునను, గ్రామముల, పట్టణముల నిర్మాణ మొనర్చిరి. సదానీరా నదికావల ప్రదేశము నివాసయోగ్యము కానందున దానిని నివాసయోగ్యముగా చేయుటకు తగిన యేర్పాట్లు చేసి తిరిగి పశ్చిమముగా వెళ్లి గంగా, యమునా, సరస్వతీ, దృవద్వతీ నదులను దాటి ఉపనదులతో గూడిన సింధునదిని దాటి పశ్చిమమున సింధునది కుపనది యగు ‘కుభా’ (అనగాకాబూలు నది) నదీతీరముల వఱకు తమ వలసలను విస్తరింప జేసి యుండిరి. ఈ వివరములు ఋగ్వేదముశతపథబ్రాహ్మణము, మనుస్మృతి మొదలగు వానియందు సవిస్తరముగా వివరింపబడి యున్నవి.

“ఆర్యాః అత్ర ఆవర్తంతే పునః పున రుద్భవంతి ఇతి ఆర్యావర్తః.” ఆర్యు లెచ్చట పుట్టి, పెరిగి, చచ్చి, తిరిగి పుట్టుచుందురో అది ఆర్యావర్త మని చెప్పబడుచున్నది. దీనిని బట్టి ఆర్యులు ఈప్రదేశ మందుననే సృష్టి ప్రారంభము నుండి పుట్టి నివసించుచుండిరి మనుస్మృతి యందు స్పష్టము చేయబడినది. (పాశ్చాత్యు లూహించినటుల ఆర్యులు మధ్యాసియా యందు పుట్టి భారతవర్షమునకు వలస వచ్చిరనుట కేవలము వారి కల్పనయే గాని పూర్వచరిత్రలవలన ధ్రువపరచ బడినది కాదు.)

దక్షిణాపథము (అవలస వలస)

అటుపిమ్మట ఆర్యుల దృష్టి వింధ్యపర్వతములకు దక్షిణముగా గల ప్రదేశములమీదకు ప్రసరించినది. ఆనాడు దక్షిణదేశమంతయు నిర్మానుష్యముగా నుండినది. ఆర్యులు ‘సదానీరా’ ప్రాంతప్రదేశము సంతను మానవ నివాసమున కనుకూలముగా నొనర్చి పిమ్మట తూర్పున

గల వంగదేశప్రాంతములమీదుగా దక్షిణమునకు క్రమక్రమముగా వ్యాపించిరి. అనేక సంవత్సరములు గడచుచుండగా అట్లు ఆర్యులు వ్యాపించిన భారతవర్షపు తూర్పుదక్షిణములగల (అనగా ఇప్పటి మద్రాసు దిగువ వఱకు) ప్రదేశము “ప్రాచ్యకదేశ” మని పిలువబడినది. దానికి దక్షిణముగా దక్షిణసముద్రమువఱకు గల దేశము దక్షిణదేశమయ్యెను. ఆరెంటికి పశ్చిమముగా గల పశ్చిమకోస్తాప్రదేశము పశ్చిమదేశ మయ్యెను. అదేవిధమున ఆర్యులు “దక్షిణాపథ” మంతయు నాక్రమించి వృద్ధిపొందిరి. ఆసేతుహిమాలముగా గల దేశమునంతను ఆక్రమించిన ఆర్యులు వైదిక ధర్మావలంబులై చాతుర్వర్ణ్య వ్యవస్థ గలిగి యుండిరి.

యజ్ఞీయ దేశము

నల్లచారలుగలలేడి స్వాభావికముగా ఎచ్చట పుట్టి చరించుచుండునో ఆదేశము “యజ్ఞీయ దేశ” మని తెలియవలెను. అంతకు ఇతరమైన దేశము స్నేచ్ఛ దేశమని తెలియవలెను. అని మనువు చెప్పుచున్నాడు. నేటి భారతవర్ష మందంతటను (ఇంకను ఉత్తర ఆఫ్రికా, అమెరికాలో కొన్ని భాగములలోను) నల్లచారలుగల లేడి స్వాభావికముగా పుట్టి సంచరించుచున్నది. అందువలన ఈభారతవర్ష మంతయు ‘యజ్ఞీయదేశ’మై యున్నది. ఇట్టి స్వభావముగల ఇతర ప్రాంతములన్నియు యజ్ఞములు చేయుట కర్హములైనవని చెప్పవచ్చును. (మను 2-17, 19, 21, 22, 23 శ్లోకములు చూడుడు.)

దస్యులు

ఈవిధముగా ఆర్యులు భారతవర్ష మంతయు నిండిరి. కానికాలక్రమమున వారిలో వేదధర్మముల నాచరింపక మాని వేదనింద యొనర్చువారు కొందరు బయలుదేరిరి. అట్టివారిని ఆర్యులు తమ సంఘమునుండి బహిష్కరించి వారితో భోజన ప్రతిభోజనములు, సంబంధబంధవ్యములు చేయుట మానిరి. అట్టి ధర్మబాహ్యులు, అనా

ర్యులు, అయజ్వలు, వేదబాహ్యులు, అనాశినులు, అస్రతులు, అస్యస్రతులు, దన్యులు, స్నేచ్ఛులు మొదలుగాగల నామములలో ఋగ్వేదములో వినబడుచుండిరి. ఆర్యులు చేయు యుద్ధములను దన్యులనబడెడి ఆర్యజాతివారలు ధ్వంసమొనర్చు చుండిరి. ఆర్యుల గోవులను, ధనమును వీలగునప్పుడెల్లను దోచుకొనుచు దన్యు లార్యులను పీడించుచుండిరి. అందువలన ఉభయులకు విరోధములు ప్రబలి అవి యుద్ధములుగా రూపొందినవి. అట్టి యుద్ధములలో వైదికార్యులు దన్యులనోడించి వారిని దేశమునుండి తరిమివైచిరి. అట్లు తరుమబడిన వారలు సశ్చిమముగా పోయి నిర్మానుష్యముగానుండిన “ఇరాకా” దేశమున నివసించిరి. ఈవిషయమును గురించిన ప్రాచీన చరిత్ర ఋగ్వేదమునందును, ‘జంఙ వేస్థా’ యనెడి పాఠశీకుల మతగ్రంథమునందును చూడగలము. ఆవాక్యము లీ గ్రంథకర్తచే వ్రాయబడిన “మానవశ్రష్టి విజ్ఞానం” అనెడి ఇంగ్లీషు గ్రంథమున వివరముగా ఉదాహరింప బడియున్నది.

భారత వర్ణము

ప్రజాపతియై ప్రజలను సృష్టించి తానే స్వాయంభున మనువు అనుపేరున వారికి రాజై ప్రజలను భరించినందున స్వాయంభున మనువునకు “భరతుడు” అను పేరు కలిగినది. అట్లుచే పరిపాలింపబడిన యీదేశము “భారత వర్ణము” అని పిలువబడినది. భరతునిచే ప్రథమమున పరిపాలింపబడి భరింపబడినందున యీ భారతవర్ణప్రజలైన “ఆర్యప్రజలు” భారతులు అని పిలువబడిరి. (వాయుపురాణము 145-76; మత్స్య 112-15-10)

ప్రజావృద్ధిని చేయు నిమిత్తము స్వాయంభున మనువు తనకుమార్తెలు ముగ్ధరను ముగ్ధుడు బ్రహ్మర్షుల కిచ్చి వివాహ మొనర్చెను. వారి సంతాన పరంపరలచే భారతవర్ణ మంతయు నిండినది. భారతదేశములోని బహిష్కారజాతులలోడను వారిలోకలిసి యుండినందున స్నేచ్ఛులుగా నెంచబడిన వైదికార్యులలోడను భూగోళములోని యితరదేశమున్నియు క్రమక్రమముగా నిండినవి. దేశ, కాల, భావ, శీతో

ష్టాది భేదములచే ఒక్కటైన ఆర్యజాతి ఆకారరూపభేదముల నొంది అనేక జాతులుగా పేరులను పొందియున్నది.

ప్రాచీన భారత వర్ణము

ప్రాచీన భారతవర్ణము తూర్పు పశ్చిమసముద్రముల మధ్యస్థమైన ఉత్తరమున హిమాలయమును దక్షిణమున నిరక్షరేఖకు దక్షిణముగా నుండిన ఉప్పుసముద్రమును హద్దులుగా గల ప్రదేశమై యున్నది. తూర్పుసముద్ర మనగా పసిఫిక్కు సముద్రము. పశ్చిమసముద్ర మనగా అట్లాంటిక్కు సముద్రము అని తెలియవలెను. భారతవర్ణమునకు దక్షిణసరిహద్దున గల నిరక్షరేఖకు దక్షిణముగా గల “లంక” నుండి (ఈలక యిప్పుడు లేదు. అది సముద్రగామి యైనది. సింహళము వేరు. ‘లంక’ వేరు అని తెలియవలెను.) పడమరగా నిరక్షరేఖమీద ఏబదవ (50°) డిగ్రీవద్దనుండి ప్రారంభించి లంకకు తూర్పుగా నిరక్షరేఖమీద ఏబది డిగ్రీలవరకు భారతవర్ణము వ్యాపించి యుండెడిది. ఇందు ఉత్తర, ఆఫ్రికా యంతయు తూర్పునగల ఇండోచీనా వగైరా ప్రదేశమంతయు భారతవర్ణముతో చేరియుండెడిది. కాలక్రమమున సుమారు ఐదుకోట్ల సంవత్సరముల క్రిందట దక్షిణ భారతవర్ణమున నిరక్షరేఖనుండి ఉత్తరముగా సుమారెనిమిది డిగ్రీలవఱకు సముద్రగామి యైనట్లు మన పురాణములు చెప్పుచున్నవి. ఇచట ‘లెమూరియా’ యనెడి ఖండమొకటి యుండెడిదనియు అది ఆఫ్రికానంటి తూర్పుగా అమెరికావఱకు వ్యాపించి మూడుకోట్ల సంవత్సరములక్రిందట ఉండినట్లును అది సముద్రగామి యైనట్లును ఇప్పుడు భూగర్భశాస్త్రజ్ఞులు (Geologists) చెప్పుచున్నారు. అదే ప్రకారము ఆఫ్రికా తూర్పుభాగమునకును ఇప్పటి భారతవర్ణ పశ్చిమభాగమునకును మధ్యగల భూఖండము సముద్రగామి యైనది. అదియే అరేబియా, హిందూ మహాసముద్రములుగా ఇప్పుడు పిలువబడుచున్నది. అట్లుమునిగిపోయిన భూఖండమే ‘గాండ్వానాలాండ్’ (Gandwanaland) అని పేరుపెట్టబడి అదియు మూడుకోట్ల సంవత్సరముల క్రిందట మునిగి పోయినట్లు భూగర్భశాస్త్రజ్ఞు లిప్పుడు చెప్పుచున్నారు.

సరస్వతీనదియు, సింధు వగయిరా పశ్చిమసముద్రములో కలియు నదులీ గాండ్వానాల్యాండు గుండా ప్రవహించి ఆఫ్రికాఖండముజొచ్చి లంకకు పశ్చిమముగా నిరక్షరేఖమీదగల 47° డిగ్రీ మొదలు ఏబదవ డిగ్రీల మధ్యగల పశ్చిమ సముద్రములో కలియుచుండెడివి. సరస్వతీనది హిమాలయములందు బుట్టి పశ్చిమసముద్రములో గలియు గొప్పనదిగా ఋగ్వేదమున వినబడుచున్నది. భారతవర్షము పశ్చిమోత్తరముగా పర్షియాకు తూర్పుసరిహద్దున గల “హీరలు” పట్టణమువఱకు వ్యాపించిఉండెడిది. పర్షియాలో పశ్చిమదక్షిణముగా గల “శాకస్థానము” (Seistan) దానిచుట్టు గల ప్రదేశమంతటిని చేర్చుకొని ప్రాచీనభారతవర్షభాగముగానిరూపితమై యున్నది. ఎర్రసముద్ర మానాడు లేదు. అది భూభాగముగా ఉండెడిది. సహారా యెడారి (ఆనాడు సముద్రము) ఇవన్నియు ప్రాచీన భారతవర్షములో చేరియుండెడివి. (ఈగ్రంథకర్తచే వ్రాయబడిన బ్రహ్మాండసృష్టి విజ్ఞానమును చూడుడు.)

అ ను లో మ వి లో మ శా ఖ లు

చాతుర్వర్ణ్యస్థలైన ఆర్యులు ధర్మవిరుద్ధముగా నొకకులములోని స్త్రీపురుషులకు వేటొక కులములోని స్త్రీపురుషులతో కామసంబంధము కలిగినందున అట్టివారికి కలిగిన సంతానమువలన అనులోమవిలోమ జాతు లనేకము లుత్పన్నమైనట్లు శాస్త్రము లుద్ఘోషించుచున్నవి. చాతుర్వర్ణ్య ధర్మములను కాపాడుటయే రాజధర్మములలో మొదటిది గాను, అతిముఖ్యమైనదిగాను స్మృతులు శాసించుటవలన అట్టి సంకీర్ణ సంతానముల నెప్పటికప్పుడు వేరుబెట్టుచు నచ్చిరి. అందువలన సంకీర్ణ వర్ణము లేచ్చుగా నైనవి. అందు విలోమసంకరమువలన కలిగినవారలు గ్రామములకుబయట నివసించునట్లు చేయబడుటచే బాహ్యజాతులని పిలువబడిరి. ఐతరేయబ్రాహ్మణమున వినబడుచుండిన బాహ్యజాతులగు అంద్ర, పుండ్ర శబర, పుళింద, ముతిబా, మొదలగు సుమారు అరువది నాలుగు జాతు లిట్లేవర్పడినవై యున్నవి. వారు పెద్దగుంపులుగా జేరుట కాకాలమున అవకాశములు లేవు. వారు భూములు మొదలగు ఆస్తులు

సంపాదించకుండునట్లును, గుంపులుగా గూడి దేశములో సంచారము చేయకుండునట్లును రాజకీయ శాసనము లుండెడివి. వారలు తమ కేర్పరుపబడిన స్వతంత్రవృత్తులు చేసికొనుచు కొన్ని నియమములకు లోబడి స్వేచ్ఛగా జీవించునట్లు ఏర్పరుపబడినది. మనుధర్మశాస్త్రమును చదివినవారల కీవిషయము లన్నియు వివరముగా తెలియగలవు.

శక, యవనాది బహిష్కార శాఖలు

ప్రాచీనభారతవర్షములో క్షత్రియశాఖ లనేకముగా వృద్ధినొంది నవి. అందు కొన్ని శాఖలవారు వేదోక్త ధర్మములగు ఉపనయనాది సంస్కారముల వదలి యుండుటవలన వారిని ఆర్యులు సంఘమునుండి బహిష్కరించిరి. శక, యవన, బర్బర, పౌండ్రక, ఓఢ్ర, ద్రవిడ, కాంభోజ, పరద, వల్లవ, చీన, కిరాత, దరద, ఖశ, సోర, హూణ, రూమక మొదలు గాగల క్షత్రియశాఖలవారందరి విధముగా బహిష్కరింపబడిరి. వారు చౌర్యహింసాదులను వృత్తిగాగొని ఆర్యులను బాధించుచుండిరి. వీరందరు దస్యులుగా పరిగణింపబడిరని మనువుచెప్పుచున్నాడు. (మనుస్మృతి 10-43-45). ఋగ్వేదాదులలో వినబడుచుండిన దస్యులనగా ఈపైనచెప్పబడిన బహిష్కరింపబడిన ఆర్యజాతివారలే యని గ్రహించవలెను.

ఆర్యులను హింసించు “దస్యు”లనబడిన వారలు ఆర్యులకు జ్ఞాతులనియు, వారుకూడ ఆర్యజాతికి చెందినవారలే యనియు ఋగ్వేదము ననే వినబడుచున్నది.

శ్రుతి: “యఋక్షా దంహసో ముచ ద్యౌవార్యా త్సస్తసింధుషు.”

(ఋగ్వేద 4-24-28).

తా|| పరిపరివిధముల మమ్ము హింసచేయు, సస్తసింధుదేశమున గల ఈ యార్యజాతినుండి యేర్పిండుడు మమ్ము కాపాడగలడో అట్టి ఇంద్రుని ప్రార్థించుచుంటిమి.

ఆర్యులను హింసించుచుండిన వారుకూడ “ఆర్యులే” యనియు

వారు ఈసత్తసింధుదేశనివాసులే అనియు పైఋక్కులో స్పష్టముగా చెప్పబడినది.

శ్రుతి:- “ఇమ ఇంద్ర భరతస్య పుత్రా అసత్త్వంచపితుర్న ప్రసత్త్వం”॥
ఇత్యాది (ఋగ్వే. 3-4-53-24)

తా॥ తమతో యుద్ధమునకు తలపడుచున్న శత్రువుల నుద్దేశించి ఆర్యులు ఇంద్రుని ప్రార్థించు సందర్భమున “ఓ ఇంద్రాడా! ఈ భరత పుత్రులను చూడుము. వీరలు స్నేహమెన్నడెరుగరు గదా! సర్వదా శత్రుత్వమునే వహించి యున్నారు. (మాకు జ్ఞాతినముదాయముతో చేరినవారై యుండియు సహజ శత్రువులై కేగుచున్న గుర్రములను దలుముచున్నారు. యుద్ధమునం దుపయోగించుటకు శర, శరగానన, చాపాదుల గొని పోవుచున్నారు. అని తమతో యుద్ధమునకు దలపడుచున్నవారు కూడ “భరతపుత్రుల”ని పై మంత్రమున స్పష్టముగా విసభించుచున్నది.)

శ్రుతి:- ‘ఏతేన పాపానం ద్విపంతం భ్రాతృవ్యం హంతి తథోపనవిజయతే.’
(శతపథబ్రాహ్మణం 2-4-1-15)

తా॥ ఈయజ్ఞకర్మ పాపులై మఱియు ద్వేషించుచున్న యాజ్ఞాతినముదాయమును చంపును. ఆవిధముగా జయము కలుగుగాక!

పైమంత్రముతో ఆర్యులను ద్వేషించి వారిలో యుద్ధములకు సిద్ధమగుచుండిన దన్యులు ఆర్యులకు జ్ఞాతినముదాయముతోనివారలే యని స్పష్టము చేసి యున్నది.

శ్రుతి:- “ఏతచ్ఛతఘ్నిం యజమానో భ్రాతృవ్యాయ ప్రహరతి”॥
(ఋ. సం. 1-5-7-6-2)

తా॥ ఈ శతఘ్నియను ఆయుధమును (అనగా ఒకేసారి మారు మందిని చంపగల యుద్ధములో నుపయోగించు ఒక యంత్రము) మాకు జ్ఞాతులైన యాదన్యులను జంపుటకు యజ్ఞముచేయు యజమానునిచే ప్రయోగింపబడుచున్నది.

ఈ పైమంత్రములో ఆర్యులకు శత్రువులై వారిగో యుద్ధము చేయుచున్నది వారికి జ్ఞాతులని-అనగా వినతండ్రి పెదతండ్రిబిడ్డలని- స్పష్టముగా వినబడుచున్నది. నూరుగురిని ఏకకాలమున చంపగలఆయుధ మానాటికే ఆర్యులు కలిగియున్నారని పైమంత్రముననే వినబడుచున్నది.

ఆర్యులు, దస్యులు వేరువేరు జాతులవారు కారనియు వారందరు జ్ఞాతినముదాయములోని వారలేయనియు ఉభయులకు యజ్ఞప్రియత్వ యజ్ఞద్వేషిత్వములే వారివిభాగమునకు హేతువులైనవనియు, యజ్ఞప్రియులు ఆర్యులనియు యజ్ఞద్వేషులగు ఆర్యులు అనార్యులు, అయజ్ఞులు దస్యులు, స్లేచ్చులు, మొదలైన పేర్లతో పిలువబడిరనియు వేదమంత్ర ములవలననే మనకు తెలియుచున్నది.

ఆర్య, దస్య శబ్దములను వేదమే యనుగ్రహించినది. దానిని జూచువఱకు పాశ్చాత్య లీశబ్దముల నెఱుగరు.

ఆర్యులకు దస్యులకు నిరంతరము యుద్ధములు సాగుచుండుట వలన శాంతికాములైన ఆర్యులు భారతవర్షమును రెండుభాగము లొనర్చి సింధునదికి పశ్చిమముగాగల యిప్పటి భారతవర్షములోని స్లేచ్చరాష్ట్రములతో గలిపి ఆఫ్రికాఖండములోని భారతవర్షభాగము లన్నియు దస్యులైన క్షత్రియశాలవారి కిచ్చి సదాచారులై వేదధర్మముల నాచరించెడి ఆర్యులు సింధునదికి తూర్పుభాగమున నివసించిరి.

“సింధుస్థాన మితి క్షేయం రాష్ట్ర మార్యస్యచోత్తమం
స్లేచ్చస్థానం పరం సింధోః కృతం తేన మహాత్మనా.”

(భవిష్యపురాణము 3-3-2-20-21)

“సింధునదికి తూర్పుభాగమున గల వైదికార్యులు నివసించెడి దేశమునకు ‘సింధుస్థాన’ మనిపే రీయబడినది. దీనినే భరతఖండమని మన మిప్పుడు పిలుచుచుంటిమి. సింధునదికి పశ్చిమభాగమున గల భారత

వర్ష భాగమునకు “స్నేచ్ఛసాన” మని పేరు పెట్టబడినది. దీనిని స్నేచ్ఛ ఖండమనియు పిలిచెడివారు.

స్నేచ్ఛార్కుల ప్రపంచవ్యాప్తి

అట్లు దేశవిభాగ మొనర్చి యాయబడినను శక, యవన, హూణాదులైన స్నేచ్ఛార్కులు చౌర్య హింసాదులు ప్రధాపవృత్తిగాపెట్టకొనుట చేతను అందును వారు వీరులైన సూర్యవంశ క్షత్రియు లగుటచేతను నిరంతరము భరతఖండముమీదకు దండెత్తినచి అందినపట్టణములనుపట్టెలను దోచుకొనుచు, స్త్రీల నెత్తికొనిపోవుచు ఆర్యులకు నిరంతరము హాని చేయుచుండెడివారు. ఆర్యరాజులు వీరిమీదకు దండెత్తి వీరిని అదుపులో నుంచుచుండెడివారు. క్రమ క్రమముగా వారలు పశ్చిమ, ఉత్తర ఆసియా ఐరోపా దేశములకు పోయి అచ్చట నివసించి రాజ్యస్థాపనము చేసియుండిరి. అట్లుపోయినవారిలోయవనులు నేడు గ్రీసుఅని పిలువబడుచుండిన ప్రదేశమున నివసించి దానికి “అయోనియా” అని పేరిడిరి. భారతదేశములోని కాశ్మీరమునకు పశ్చిమమున గల అభిసార, ఉరగ, సింహపుర, దివ్యకటక, ఉత్తరజ్యోతిష-అను అయిదును భారతయవనరాష్ట్రములైయున్నవి. పిమ్మట క్రీ.పూ. పడనశతాబ్దప్రాంతమున గ్రీకులనెడి అనాగరికులగు మోటుజాతివారు వారినిజయించి వారిని పాటందు నిలిచి దానికి “గ్రీసు” అని పేరును మార్చియుండిరి. గ్రీసువారి నాగరికత భారతవర్షమునుండి స్నేచ్ఛ యవనక్షత్రియులవలన కొంపోబడినదైయున్నది. వీరుకేవలము గుంపులుగా పోయి రాజ్యస్థాపనము చేసియుండిరనునది పొరబాటు. వీరికి రాజులుండెడివారు. వారి రాజుల యాజమాన్యముననే దండయాత్రలు జరుగుచుండెడివి.

భరతవర్షములోని ఆర్యరాజులు ఈశక యవనాది స్నేచ్ఛక్షత్రియు వీరులను తమపైన్యములో నొకభాగముగా చేర్చుకొనెడివారు. వీరందరాయుధోపజీవులైనందున తమకు జీతములిచ్చి పోషించెడి రాజుల వద్ద పైన్యములలో జేరి వారికిగాను యుద్ధములలో పాల్గొని ప్రాణము

లర్పించెడివారు. యవనస్త్రీలు చాల సుందరులును వీర నారీమణులునై యుండిరి. ఆర్యరాజులవద్ద వీరు అంగరక్షకులుగాను చామరగ్రాహిణులుగాను ఉండెడివారు.

యవనులకు జ్యోతిశ్శాస్త్రమందు ఎక్కువప్రీతి. వారిలోచాలమంది జ్యోతిశ్శాస్త్రప్రవీణు లుండెడివారని భారతము చెప్పుచున్నది. యవన సిద్ధాంత మను జ్యోతిశ్శాస్త్రమును రచించిన 'యవనఋషి' యవనరాష్ట్రములో నివసించెడి స్లేచ్చుయవనబ్రాహ్మణుడు. యవనులువైదికధర్మముల వదలి స్లేచ్చులైనను వారు తమలో పరంపరగ వచ్చెడి నాలుగువర్ణములను గలిగియుండి ఆయా వర్ణనామములతోడనే గుర్తింపబడుచుండెడివారు. కల్హణ పండితుని రాజతరంగిణి గ్రంథమునందు యవనదేశమున బుట్టిన లోష్ఠకు డనెడి పేరుగల యొకయవనబ్రాహ్మణుడు కాశ్మీరమున కాశ్మీరరాజులజాబితాలో130వవాడగుకలశుడనెడిరాజువద్దక్రీ॥శ.1078-88 సం॥రములలో సలహాదారుగా నుండినట్లును ఆతడు జ్యోతిశ్శాస్త్రవేత్త యైనట్లును చెప్పబడినది. శ్రీములుగు పాపయారాధ్యకృతాంధ్రదేవీభాగవతము సంచమస్కంధము 532పుటలో 'సమాధి' యనెడి పేరుగల కిరాత శాఖకు చెందిన యొక వైశ్యునికథ చెప్పబడినది. ఇది రామాయణచరిత్రకు పిమ్మటకాలమున జరిగినది. ఈవిధముగా శక, యవన, హూణ కిరాతాది క్షత్రియశాఖలవారు స్లేచ్చులైనను వారిలోపాలు ఆయాదేశములయందుండిన బ్రాహ్మణ, వైశ్య, శూద్రులు గూడ వైదికధర్మముల విడిచినను ఆయాదేశములందు కులవిభాగములతోడనే గుర్తింపబడుచుండెడివారు.

క్రీస్తుశకము పండెడవ శతాబ్దములో పశ్చిమోత్తరభారతమున గల యవనాది క్షత్రియశాఖలవారు మహమ్మదీయులుగా చేయబడినందున ఆశాఖలపేర్లు విస్మరింపబడినవి.

—: ఆర్యుల భరతఖండ వ్యాప్తి :—

బ్రహ్మవర్తమునుండి మధ్యదేశమువఱకు నినసించిన ఆర్యులు క్రమ క్రమముగ వృద్ధి నొంది సరస్వతీనదీ ప్రాంతములనుండి తూర్పుగను, పశ్చిమము గను, దక్షిణముగను పోయి భారతవర్ష మంతటను నిండిరి. ఆర్యజాతీయులతో బాటు బాహ్యజాతివారలు కూడ నున్నందున వారికి చాతుర్వర్ణ్యస్థులగు ఆర్యులు నివసించెడి గ్రామబహిష్కారదేశములందు స్థిరనివాసములు కల్పింపబడినవి. చాతుర్వర్ణ్యస్థులు, బాహ్యులు అనబడెడి ఆర్యశాఖలవారందరు ఎవరిహద్దులలో వారుండి వారివారి కేర్పడిన నియత కార్యముల నొనర్చుకొనుచు ఐకమత్యముగలవారై వృద్ధి పొందిరి. అందులకు విరుద్ధముగ నడచుచు ప్రజాపీడాకరులైనవారు దేశమునుండి నెడల గొట్టబడిరి. ఆ సేతుహిమాచలముగాగల భారతవర్ష మంతటను ఈ చాతుర్వర్ణ్యములతో పాటు బాహ్యజాతివారలు కూడ పోయి వారిప్రక్కనే నివసించుచుండిరి నెడి సంగతిని మనము మరువరాదు. వీరే దేశమున చేరిన ఆ దేశనామముచే పిలువబడుదురని మనువు 10-21-22-23లో చెప్పియున్నాడు. ఈ బాహ్యజాతివారందరు ఆర్యసంఘములో చేరినవారే కాని బయటివారు కారు.

—: ఆంధ్ర దేశము :—

ఇట్లు కాలము గడచుచురాగా చంద్రవంశక్షత్రియుడగు యయాతి చక్రవర్తి నాలుగవ కుమారుడగు 'అనువు' వంశములో 'అనువు' నుండి లెక్కింపగా పదమూడవ ప్రముఖవంశమువాడగు 'బలి' అను రాజు బంగాళదేశము లగాయతు దక్షిణముగా మద్రాసుకు దిగువ భాగమునగల ప్రదేశమువఱకు పరిపాలించుచుండెను. ఆతని పితృపితామహులు కూడ దీనిని పాలించియుండిరి. ఈ రాజ్యమునకు 'ప్రాచ్యక' రాజ్యమని పేరు. ఈ ప్రాచ్యకరాజ్య మంతటను చాతుర్వర్ణ్యస్థులైన ఆర్యులును వారియందంతర్భూతమై యుండిన బాహ్యకులములవారును ఇంకను గల అనులోమ, విలోమ శాఖలకు చెందిన

వివిధ కులములవారును నివసించియుండిరి. రాజును ప్రజలును వేద ధర్మముల నాచరించెడి వైదిక సాంప్రదాయములకు చెందినవారైయుండిరి.

ప్రాచ్యక రాజ్యప్రభువగు 'బలి' మహారాజునకు ఆఱుగురు కుమారులు గలరు. వారు: 1. అంగరాజు 2. వంగరాజు 3. కళింగరాజు 4. సుంహ్యరాజు 5. పుండ్రరాజు 6. ఆంధ్రరాజు అనెడి పేరులు గలవారైయుండిరి. తండ్రి అనంతరము వారాస్థులును తమ ప్రాచ్యక రాజ్యమును ఆఱు భాగములుగా విభజించుకొని ఎవరి వంతునకు వచ్చిన రాజ్యభాగమునకు వారు తమతమ పేరులు పెట్టి రాజ్యము చేసియుండిరి.

ఈ చరిత్రను భాగవత పురాణ మిట్లు చెప్పియున్నది:-

(శ్రీ) మద్భాగవతే నవమస్కంధేతిలభ్యామే 5,6 శ్లోకాః-

శ్లో॥ అంగ వంగ కళింగాద్యాః సుంహ్య పుండ్రాండ్ర సంజ్ఞితాః
జజ్ఞిరే దీర్ఘతమసో బలేః క్షేత్రే మహీక్షితః॥

శ్లో॥ “చక్రస్త్వనామ్నా విషయా౯ షడిమా౯ ప్రాచ్యకాంశ్చతే॥”

తా॥ “బలి యను మహారాజునకు దీర్ఘతముడను ఋషియనుగ్రహమున అంగ, వంగ, కళింగ, సుంహ్య, పుండ్ర, ఆంధ్రయనుపేరులుగల ఆస్థురు కుమారులు గలిగిరి. వారు తూర్పుదేశమునకు రాజులై ఆరుదేశ భాగములకు తమ నామములనే పేరులుగా నుంచి యేలిరి.”

పై శ్లోకములకు పూర్వాపర సందర్భములను చేర్చి (శ్రీ) బమ్మెర పోతనామాత్యు డిట్లు తెనిగించి యున్నాడు:- “తిత్తిక్షునకు రుశద్రధుండు, రుశద్రధునకు హేముండు, హేమునకు సుతపుండును, సుతపునకు బలియు బుట్టిరి; ఆ బలివలన అంగ, వంగ, కళింగ, సుంహ్య, పుండ్రాంధ్రు లను పేరులుగల వారాస్థురు కుమారులు పుట్టిరి. వారలు తూర్పు దేశంబులకు (ప్రాచ్యక దేశభాగములు) రాజులై దేశంబులకు తమతమ నామ ధేయంబు లిడి యేలిరి.”

(శ్రీ) మద్భాగవతే నవమస్కంధము 68వ పాదసము చూడుడు)

చంద్రవంశ క్షత్రియుడగు యయాతిచక్రవర్తి వంశపరంపరలో వచ్చిన రాజులు భారతదేశములోని వివిధరాష్ట్రములకు రాజ్యము అదివరకాదేశములకు గల ప్రాచీన నామములను మార్చి తమతమ పేరుల నాయా దేశములకుంచి రాజ్యములు చేసియుండిరని పురాణములు వివరించు చున్నవి. ఆ వివరములు క్రింద చూపబడుచున్నవి.

రాజనామములచే పిలువబడిన దేశములు—ప్రజలు.

వరుస నెంబరు	రాజుపేరు	రాజ్యమునకు పెట్టిన పేరు	ప్రజలకుకలిగిన నామము
1.	యయాతికుమారుడు యదుపునంతానములో యయాతినుండి పడవవాడు కుంతలుడు	కుంతల దేశము	కుంతలులు
2.	డిటో, తొమ్మిదవవంశము వాడు మహిష్మంతుడు	మహిష్మతీ పురము	మాహిష్మతులు
3.	డిటో, క్రోష్టుపు వంశములో యయాతినుండి పదిహేనవ తరమువాడు విదర్భుడు	విదర్భ దేశము	విదర్భులు
4.	డిటో, విదర్భుని వంశములోని వాడును యయాతినుండియిరు వదవతరమువాడగు చేది	చేది దేశము.	చైద్యులు
5.	యయాతి కుమారుడు పూరుని వంశములో యయాతి నుండి ఇరువది రెండవతరమువాడు హస్తి	హస్తి నాపురము	

6. యయాతి కుమారుడు
పూరుని వంశములో
యయాతి నుండి 26వ తరము
వాడు 'ఋక్షుని' సంతా
నములో యయాతినుండి
యిరువదియారవ తరము
లోనివాడు కురు
- కురుక్షేత్రము కౌరవులు
7. యయాతి కొడుకు ద్రుహ్యు
నివంశములో యయాతి నుండి
ఐదవతరమువాడు గాంధారుడు
- గాంధార దేశము గాంధారులు
8. డిటో, పదవవంశము లోని
సంతానము నూరుమంది
మధ్యాసియాలోని స్లేచ్చ
క్షత్రియుల దేశప్రభువు లైన
వారు
- యవన, బాహ్లిక
తురుష్క, (టర్కి,
శక, పల్లవ, కంపిల
(కాబూలు) ఆది
గాగల స్లేచ్చదేశ
ములు
- యవనులు
బాహ్లికులు
తురుష్కులు
శకులు, పల్లవులు
కాంపిలులు (కా
బూలీలు)
9. యయాతికొడుకు అనువు
వంశములో యయాతినుండి
పదవతరమువాడు
ఉశీనరుడు
- ఉశీనరదేశము ఉశీనరులు
10. యయాతికొడుకు అనువు
వంశములో పన్నెండవ
తరమువాడు వృషదర్భుడు
- వృషదర్భదేశము వృషదర్భులు
11. డిటో, పండ్రెండవతరము
లోని రాజులు సువీర
- సౌవీరము సౌవీరులు

12. మద్ర	మద్రదేశము	మద్రదులు
13. కేకయ	కేకయదేశము	కేకయులు
14. యయాతికొడుకు అనువు వంశములోయయాతినుండి పదియాఱవ వంశములోని రాజులు- అంగరాజు	అంగదేశము	అంగులు
15. డిటో- వంగరాజు	వంగదేశము	వంగులు
16. డిటో- కళింగరాజు	కళింగదేశము	కాళింగులు
17. డిటో- సుంహ్యరాజు	సుంహ్యదేశము	సుంహ్యులు
18. డిటో- పుండ్రరాజు	పుండ్రదేశము	పుండ్రులు
19. డిటో- ఆంధ్రరాజు	ఆంధ్రదేశము	ఆంధ్రులు
20. యయాతికొడుకుతుర్వసు వంశములోయయాతినుండి పదకొండవతరము రాజులు- పాండ్యరాజు	పాండ్యదేశము	పాండ్యులు
21. కేరళరాజు	కేరళదేశము	కేరళులు
22. చోళరాజు	చోళదేశము	చోళులు
23. కుల్యరాజు	కుల్యదేశము	కుల్యులు
24. వైవస్వత మనువునుండి రెండవవంశమువాడు కరూశుడు	కారూళదేశము	కారూశులు

జంబూద్వీప విభాగములు రాజ నామములచే వర్పడినవి.

ఋషభ చక్రవర్తి కుమారులు:-

25. భరతుడు	భారతవర్షము	భారతులు
26. కింపురుషుడు	కింపురుషవర్షము	కింపురుషులు

27. హరి	హరివర్షము	హరివర్షీయులు
28. ఇలావృతుడు	ఇలావృతవర్షము	ఇలావృతులు
29. కేతుమాలుడు	కేతుమాలవర్షము	కేతుమాలులు
30. భద్రాశ్వడు	భద్రాశ్వవర్షము	భద్రాశ్వలు
31. రమ్యకుడు	రమ్యకవర్షము	రమ్యకులు
32. హిరణ్యక	హిరణ్యకవర్షము	హిరణ్యకులు
33. కురు	కురువర్షము	కురువర్షీయులు

34. స్వామభివృత్తునకు భరతుడను
నామముకలిగినందున ప్రథమ
మున మనభూభాగమునకు
భారతవర్షమని పేరు కల్గినది.
అతనికిపిమ్మట అతని కుమారు
డగు నాభియనువాడు రాజై
యీభారతవర్షమునకు అజ
నాభమని పేరు మార్చి
యుండెను.

అజనాభము అజనాభులు

నాభికి పిమ్మట అతని (కుమారుడగు ఋషభునితనయుడు)
మనుమడగు భరతునివలన
ఈ అజనాభము తిరిగిభారత
వర్షమని పిలువబడినది.
(ఈతడే జడభరతు డని
పేరొందిన వాడు)

భారతవర్షము భారతులు

ఇట్లు రాజనామములచే దేశములు పిలువబడినందున ఆయా దేశవాసు లాయా దేశనామములచే పిలువబడిరి. అదేప్రకారము ఆంధ్ర రాజువలన పరిపాలింపబడి అతనిపేరున “ఆంధ్రదేశ”మని పిలువబడినది.

కృష్ణాగోదావరీపుణ్యనదులచే సవిత్రమగు చుండిన- ఈ దేశమున నివసించుచుండిన చాతుర్వర్ణ్య ప్రజలును, అనులోమ విలోమాది కులములకు చెందిన జనులందరును ఆంధ్రులని వ్యవహరింపబడుచుండిరి. బ్రహ్మవర్తమునందు పుట్టి భారతవర్షమందంతటను వ్యాపించిన ఆర్యులు వారు వారు నివసించెడి రాష్ట్రముల పేర్లతో పిలువబడిరని మనకు స్పష్టముగా తెలియుచున్నది. ఆ రాష్ట్రములు వాటిని సరిపాలించిన రాజనామమున పిలువబడినవి. ఆంధ్ర దేశమున నివసించెడి ఆర్యప్రజలకు ఆంధ్రులనెడి పేరు మధ్య వచ్చినది గాని ప్రథమమునుండి వచ్చినది కాదు. ఇటులనే ద్రవిడ, కర్ణాట, కేరళ, మరాఠ, గుజరాతు, సింధు మొదలుగాగల రాష్ట్రములందు నివసించిన వైదికార్యులు రాష్ట్రనామములచే ద్రవిడులనియు, కర్ణాటకులనియు, కేరళులనియు, గుజరాతీయులనియు, సింధీయులనియు లేక సైంధవులనియు దేశనామములచేతనే ఈ నాటివఱకును పిలువబడుచుండిరి. వీరందఱును ఆర్యసంతానమేగాని ఆ ర్యేశులు కాదు. వీరి ప్రక్కనే బాహ్యకులముల పాటును నివసించి ఆయా రాష్ట్రనామములనే కలిగియున్నారు.

రాష్ట్రనామములచే పిలువబడినంతమాత్రమున వారు ఆర్యులకంటె వేఱుజాతివారని యెంచరాదు. ఆర్యజాతియొక్కట శాఖోపశాఖలై ప్రపంచమంతట వ్యాపించియుండినదని తెలియనలెను. ఆర్యులు నాలుగు కులములు, అకులముల సాంకర్యమున జనించిన అనులోమ విలోమ కులములవారు (Mixed castes), ఆర్యధర్మముల వదలి స్వేచ్ఛాచారులై తమకు లోచనవిధమున ధర్మస్థిర్యములు చేసికొని సంచరించెడి దన్యు, స్త్రేచ్ఛ, అనార్యానిశ్చయములచే పిలువబడుచుండి వేదబాహ్యత నొందినశాఖలు క్షత్రియాది దన్యుజాతులుగను, అందంతరములైన ఇరికననేకశాఖలుగాను ఏర్పడిరి. అందు దన్యులుగా పరిగణింపబడిన వారలు విరోపా, అఘ్రికా, ఉత్తర ఆసియాల నాక్రమించి యుండిరి.

ఆర్యులకురువర్ష (ఇప్పటిమధ్యఅమెరికా)నివాసము.

చాతుర్వర్ణ్య ఆర్యులు అనుగోమవిగోములతో కలిసిభారతవర్షము లగాయతుతూర్పుగా సముద్రమునమునిగిపోయిన లెమూరియాఖండమును దానిగుండామధ్యఅమెరికా భాగములాక్రమించి నివసించిరి. అమెరికాలో అత్రిప్రాచీన కాలమునుండి నివసించుచుండిన “ఎర్రఇండియను” (Red Indians) లనబడెడివారందరు భారతవర్షమునుండి బహుప్రాచీన కాలమున వలసపోయి నివసించిన చాతుర్వర్ణ్యస్థులైన వైదికార్యులని తెలియవలెను. వారియింట్లలో సుమారు నాలుగైదువేల సంవత్సరములకు పూర్వము వెలిగింపబడి అప్పటినుండియు నారాధింపబడుచుండిన అగ్ని హోత్ర మొనాటికిని బూజింపబడుచుండినది. నిత్యము ఉదయముననే స్నానమొనర్చి “సోమము” అనుపేరున ఒక తీగెను దంచి తీయబడిన రసమును అగ్నిహోత్రములో పోసి సమస్కరించి వారి పనులకు వారు పోవుచుండురని శ్రీ చమన్లాలు మహాశయుడు తన “హిందూఅమెరికా” అనెడి గ్రంథములో వ్రాసియున్నాడు. ఆయన స్వయముగా అమెరికాలోని ఎర్రయిండియనుల ఇంట్లలో బసచేసి వారి ఆచార వ్యవహారములను స్వయముగా అవగాహన చేసికొనియున్నవాడు. ఎర్ర ఇండియనులందరు దక్షిణభారతమునుండి పోయిన ఆంధ్రుల ద్రవిడులు మొదలగువారలును, నేపాలుప్రాంత వాసులగువారలు కొందరును కలిసి యుండి రని వ్రాసియున్నాడు. ఈవిధముగా ఆంధ్రులనబడెడి వైదికార్యులు దక్షిణ భారతమునుండి “లెమూరియా” యనబడు పసిఫిక్కు మహాసముద్రముగా మారిపోయిన ఖండమును, దానికి దక్షిణముగా గల సుమిత్రా. జావా మొదలుగాగల ద్వీపములను అమెరికాఖండములో చాలభాగమును ఆక్రమించి కోట్లసంవత్సరములక్రిందటనే అచ్చట నివసించిరి. కప్పు డాంధ్రులని పిలువబడెడివారలు స్వచ్ఛమైన ఆర్య జాతివా వైయున్నారు. వారు పోయినవిసించిన ప్రదేశమునకు “ప్రాచ్యకదేశము” ను పేరు కలిగినప్పుడు వీరు “ప్రాచ్యక” జాతీయులని (తూర్పుభారతమున నివసించిన ఆర్యులని) పేరు కలిగినది. పిమ్మట “ఆంధ్రరాజు” తనకు భాగలభ్యుపైన ప్రాచ్యక రాజ్యభాగమునకు

“ఆంధ్రదేశ” మని పేరుపెట్టినపుడు అందు సువర్ణమునుండియు అగ్నిములకు చెందిన ఆర్యులును, అందుండిన దన్యుబాహునారులును, భావ్యా శాఖీయు లాదిగాగల బసవమూహ మంతయు “ఆంధ్రబాహులు” లేక “ఆంధ్రులు” అని పిలువబడిరి. వారు పూర్ణానుచుండిన ప్రాకృత భాషలలో నొకటియగు తెలుగుభాష “ఆంధ్రము” లేక “ఆంధ్ర భాష” యని పిలువబడజొచ్చినది. వేదభాషయైన దేవనాగరిభాష నుండి సంస్కృతమును అందుండి ప్రాకృతభాషయు, ప్రాకృతమునుండి వికృతినొంది తెలుగు మొదలుగాగల వివిధ ద్రావిడభాషలును ఉద్భవించినవి. ఈ తెలుగే కాలక్రమమున ఉచ్చారణలోను, వ్రాయు లిపిలోను చాలమార్పులను జెంది చివరకు “ఆంధ్రము” అనడి దేశనామమును కూడ గ్రహించినది. తెలుగు, ఆంధ్రము వేరువేరు భాష అనడి వాదమునకు తావు లేదు.

ఆంధ్రరాజుకాలము

ఇప్పుడు జరుగుచుండిన సృష్టి ప్రారంభమై నేటిక (అనగా కలి 5054 సంవత్సరమునకు) నూటతొంబది వైశ్వానుకోష్ఠి యేబదియొమ్మిదియై యెనుబది యైదువేల యేబది నాలుగు సంవత్సరములు గడిచినవి. ఈ కాలములో అంతర్భాగములుగా ఆరు “మనుకాలములు” గణించినవి. అందు మొదటిది ‘స్వాయంభువ’ కును కాలము. రెండవది ‘వృక్షో చివ’ మూడవది ‘ఉత్తమ’ నాల్గవది ‘త్రైలోక’ ఐదు ‘వైవస్వత’ ఆరు ‘చాక్షుష’ మనుకాలములను పేరుగలవి గణించినవి. ఏడవదిగూర్చి సర్వత మనుకాలమున ఇప్పుడు మను ముండియుండుము. ఈ సర్వత మను కాలములో ఇరువదియేడు మను యుగములు గణించినవి. (ఒక్కొక్క మహాయుగము 43,20,000 సంవత్సరములకాలము) ఇరువది యెనిమిదవ మహాయుగములో కృత, త్రేతా, ద్వాపరయుగములు మూడు (38,88,000 సం) ను గణించినవి. మునుముప్పుడు ఇరువది ఎనిమిదవ కలియుగములో 5054 సంవత్సరములు గడిచి 5055 సంవత్సరములో నుంటిమి. ఏడవ మనుకాలములోని ఇరువదినాలుగవ మహా

యుగములో శ్రీమద్రామాయణములోని రామ, రానణ యుద్ధము జరిగియున్నది. అది జరిగి ఇప్పటికి ఒకకోటి నలుబది ఆఱులక్షల పైకాలము గతించినది. అట్లుకాక కొందఱెంచినట్లు ఈయరువదేనిమిదన మహా యుగములోని త్రేతాయుగాంత మని యెంచినచో ఇప్పటికి తొమ్మిదిలక్షల సంవత్సరముల పైకాల మగును. శ్రీరాముని తండ్రి “దశరథుడు” సూర్యనంశపు రాజు. చంద్రనంశమునకు చెందిన “రోమపాదుడు” నెడి రాజు ఈదశరథునికి ప్రాణమిత్రుడు. వీరిద్దరును సమకాలికులు. దశరథుడు తన కొమార్తెయైన “శాంతా”ను సంతానము లేని రోమపాదునకు పెంచికొనుట కిచ్చియుండెను. ఉశీనర, తిత్తిక్షువు లనువార లిద్ద రన్నదమ్ములు. అందు ఉశీనరునినుండి ఏడవ తరమువాడు “రోమపాదుడు.” ఉశీనరుని తమ్ముడగు తిత్తిక్షువునుండి ఆఱవతరము వాడు “ఆంధ్రరాజు.” ఈ రోమపాదు- ఆంధ్రరాజులు సమకాలికులు. రోమపాదుడు దశరథునికి మిత్రుడు. దశరథుని కుమార్తెయైన శాంతాదేవిని పెంచికొనినవాడు. అందువలన రోమపాదుడు, దశరథుడు, ఆంధ్రరాజు ఈముగ్గురు సమకాలికులు. (భాగవతము 9-685-686 చూడుడు.)

ఆ ర్యాంధ్రులు

ఆర్యులైన ఈ తెలుగుజాతీయులచాల ఉదారులు. పరాక్రమవంశస్థుల ప్రజాపాతముగా చిరకాలము రాజ్యపాలన మొనర్చియుండిరి. వారిచరిత్ర గుంచుక దిగువ ఉదాహరింప బడుచున్నది. ప్రాచ్యక దేశస్థులు ఈ ఆర్యాంధ్రులను గురించి శ్రీరామాయణము సందు సుగ్రీవుడు శత్రుశర్వేషణమునకు వానరులను పంపు ఘట్టమున, స్మరింపబడినది. శ్రీ బేపేభాగవతమున సుక్షత్రియుడైన సింహశదేశాధీశుడు తన ముమ్మారు ఆంధ్రదేశపు రాజున కిచ్చుటకు రాయబారములు పడిపియుండెను. భాగవతములో రాజసూయాధ్వరము చేయు ప్రయత్నమున బహువిధము దిగ్విజయ యాత్రాసందర్భమున సహదేవునివలన బహువిధమున రాజ్యములలో “ఆంధ్రదేశము” గలదు.

(సభాపర్వావాంతర దిగ్విజయ పర్వం 31 అధ్యాయము)

అశ్వమేధపర్వము- చతుర్థాశ్వాసమున యజ్ఞాశ్వముతో బల్లిన అష్టనుడు దక్షిణ సముద్ర తీరంబున గల ద్రవిడ, ఆంధ్ర, కాద్ర, మాహిషక, కేరళ కర్ణాట దేశాధీశులను జయించి యజ్ఞాశ్వమును తోలుకొని పోయినట్లు గలదు. ఉపాకన్య స్వస్థులందు గలిన పురుషుని గుర్తించుకొనుటకు ఆమెచెలికత్తె వ్రాసి చూపిన గూఢపాటము లలో ఆంధ్రరాజుకూడ గలడని చెప్పబడెను. ఈవిధముగా శ్రీను ద్రామాయణ చరిత్ర జరుగుటకు పూర్వము దేశసభుని కాలముననే 'ప్రాచ్యక' దేశభాగపైస యీదేశమునకు "ఆంధ్రదేశ" మను పేరు వచ్చినట్లు స్పష్టమైన చరిత్ర గలిగియుండగా మన ఊహలతో కల్పించ బడిన గాథల కెట్టి విలువయు గలుగబోదగ. నేనుగా చెప్పి పక్కన వేయు.

ఆంధ్రరాజుయొక్క దరిమిలా నంశపగంపన ముగకు దొరికుటలేదు. అది త్రేతాయుగములోని చరిత్ర. ద్వైపాయనుగాంధీయున దరిగిన మహాభారత యుద్ధములో ఆంధ్రుల ప్రశంగ్గ వచ్చినట్లు కనబడెను. వీ రుభయపక్షములలో నే పక్షమునకును సాయపడి యుద్ధము చేసినట్లు కనుబడెను. కాశ్మీరరాజు పసిబాలుడుగా నుండుటవలన కాశ్మీర పైన్యములు భారతయుద్ధమున పాల్గొనియుండలేదు! కష్టముండితొడు తన రాజతరంగిణియందు వ్రాసియున్నాడు. భారతయుద్ధనర్హమునం దెచ్చుటను కాశ్మీరపైన్యములు పాల్గొనినట్లు చెప్పబడి యుండలేదు. అటులనే నాటి ఆంధ్రరాజు ఏనక్షమునను చేరక తటస్థుడుగా నుండి యుండుటవలన ఆంధ్రరాజుగాని, పైన్యములుగాని భారతయుద్ధనర్హమున గానిపించుటలేదు. కొండలు ఆంధ్రపైన్యములు భారతయుద్ధములో కారవపక్షమున చేరి పాండవులతో యుద్ధము చేసినట్లు మాతో వాదించి యుండిరి గాని వారు భారతములోని వాక్యముల నుదాహరించలేక పోయిరి. ఆంధ్రపైన్యములు భారతయుద్ధములో పాల్గొనినట్లు తెలుపు వాక్యములు భారతమున చూపిన వారికి కృతజ్ఞులుగా నుండుము. అంతవరకును భారతయుద్ధములో పాల్గొనక తటస్థులుగా నుండినటులు ఒప్పుకొనక తప్పటలేదు. భారతయుద్ధము కలిశక

ప్రారంభమునకు పూర్వము 36 వత్సరముల క్రిందట జరిగియున్నది. కలిశకము క్రీస్తునకుపూర్వము 3102 సంవత్సరములలో ప్రారంభించినది. క్రీ॥పూ॥ 3102 + 36 = క్రీ॥పూ॥ 3138 సంవత్సరము భారతయుద్ధ కాలము. భారతయుద్ధము ముగియగానే క్రీ॥పూ॥ 3138 సం॥ర॥ లోనే మగధలో బార్హద్రాధివంశములో సోమాధి లేక మాద్యారి యను వాడు మగధకు రాజధానియగు “గిరినృప” పట్టణమున పట్టాభిషిక్తుడై స్వస్థు మత్స్య, వాయు, బ్రహ్మాండ, భాగవత, విష్ణు, కలియుగరాజ వృత్తాంతాది గ్రంథములు చెప్పుచున్నవి.

మ గ ధ రా జ వం శ ము లు

వంశము పేరు	రాజుల సంఖ్య	రాజ్య కాలం	క్రీ॥పూ॥ నుండి నాడు
1 బార్హద్రాధి వంశము	22	1006	3138—2132
2 ప్రద్యోతవంశము	5	138	2132—1994
3 శిశు నాగ వంశము	10	360	1994—1634
4 నందవంశము, మహాపద్మనంద, ఆతని కుమారులు 8 మంది వరకు 9 మంది వీనిని రెండుతరములుగా చారిత్రకు లెంచుచున్నారు.	2	100	1634—1534
5 మూర్యవంశము, చంద్రగుప్త మూర్యునితో ఆతని వంశమువారు	12	316	1534—1218
6 శుంగవంశము	10	300	1218— 918
7 కాణ్వవంశము	4	85	918— 833
8 ఆంధ్రవంశము	32	506	833— 327
9 ఆంధ్రభృత్యవంశము—వీరే గుప్త వంశపురాజులు	7	245	327— 82

10 పాన్వారు లేక పరమావంశములో ఎనిమిదవదాడగు విక్రమాదిత్యుని లగాయతు	24 1275 82—	క్రీ.శ. 1193 నాకు
---	-------------	-------------------

పైజాబితాలోని మగధసామ్రాజ్యమును పరిపాలించిన రాజవంశములలో ఎనిమిదవది ఆంధ్రవంశము. మనకు ఆంధ్రులను పేరువచ్చుటకు కారణమైన ఆంధ్రరాజులగాయతు ఆంధ్రరాజ్యము ప్రత్యేకముగా ఆర్యాంధ్ర రాజులచే పరిపాలింప బడుచుండినది. ఆంధ్రరాజులగాయతు రాగారాగా మనకు తెలియనచ్చిన ఆంధ్రదేశచరిత్రకాలము కలిశకము 2269 సం॥ (అనగా క్రీ.పూ. 833 సం॥) యున్నది. చివరి కాన్వరాజు కొలువులోనుండిన శ్రీముఖు డనెడి ఆంధ్రుడు మగధచక్రవర్తియైన కాన్వరాజు 'సుశర్మ' యనువాని కొలువులో చేరి క్రమక్రమముగా మగధసామ్రాజ్యమునకు ముఖ్యమంత్రియై, సేనాధ్యక్షుడు నాయెను. ఆతడు మగధరాజుల కొలువులో ఆంధ్రపైస్యములను చేర్చి కొంతకాలమునకు చివరి కాన్వరాజుగు సుశర్మను సంహరించి ఆంధ్రపైస్య సహాయమున తాను మగధసామ్రాజ్యమునకు చక్రవర్తి యాయెను. ఆనా డాసేతుహిమాచలముగా గల భగవంతుడ మంతయు మగధచక్రవర్తులకు లోబడి యుండెడిది.

శాతవాహన చక్రవర్తులు

మగధసామ్రాజ్యమును పాలించిన ఆంధ్రచక్రవర్తులను శాతవాహన, శాతకర్ణిలనెడి బిరుదులతో పురాణములు స్మరించుచున్నవి. ఈ చక్రవర్తుల శాసనములలో కూడ ఆవిరుదులే కనబడుచున్నవి. ఈ వంశమునకు "ఆంధ్ర శాతవాహన వంశ" మని పేరు. 'శాత' మనగా సింహము. దానిని వాహనముగా గలవాడు "శాతవాహనుడు" లేక శాతవాహనుని బొమ్మను జాతీయజండాగా గల రాజులు "శాతవాహనరాజులు." సింహముపై నెక్కిన యోధుని బొమ్మతోగూడిన జాతీయజండాను కలిగినందున వీరికి "శాతవాహను"లను బిరుదు కలిగినట్లు బుద్ధిమంతులూహించుచున్నారు. ఆంధ్రజాతి మృగములలో

సింహము నెక్కువగా ప్రేమించెడి జాతి. వీరి మత సంబంధమైన దేవతలబొమ్మలలో సింహముపై నెక్కియుండిన స్త్రీదేవత గలదు. ఆమెకు “సింహస్థా” యనెడి నామము గలదు.

కాత్యాయనీదేవి రాక్షస సంహారమునకై యుద్ధమునకు వెడలు నపుడు సింహవాహనముమీద నెక్కి వెళ్ళియున్నటుల దేవీభాగవత మున వర్ణితమైనది. ఆంధ్రదేశమున అనేక దేవాలయముల మీదను, గృహములముందు ప్రహరీగోడలోని సింహద్వారముల కిరుప్రక్కలను సింహవిగ్రహములు కాననగును. ఆంధ్రజాతి సింహమువంటి బల, పరాక్రమ, గాంభీర్య, ఔదార్యములు గల జాతి. కనుకనే ఆజాతికి సింహము ప్రీతిపాత్రము, స్తుతిపాత్రము నైనది.

1941 సంవత్సరము మార్చినెల “గోష్ఠీ” పత్రిక 129 పుట యం దిట్లు వ్రాయబడియున్నది.

“అమరావతి శిల్పకాలము లగాయతు ఇటీవలి శతశిల్పియొక్క సింహచిత్రములవఱకు ఆంధ్రజాతికి సింహముగుర్తే ఆదర్శప్రాయముగా నుండియున్నది. అంత లేవది, మంగళగిరి, హంపివిజయనగరము, సింహాచలము మొదలుగా “నరసింహము” అనెడి దేవత ఆంధ్రుల కుపాస్య మూర్తి. దీనిని బట్టియే ‘ఆంధ్రుడు’ యనవులలో ‘సింహము’ వలె బ్రనర్తింప నిచ్చయించుచు ఎల్లపుడు నుద్రేకపూరితుడై, కార్య సూక్ష్మత యుండును.

“సింహాధిపత్యము” సింహముమీద కూర్చుండి ఆధిపత్యము వహించుట (అంగు ఉత్తరమూలన మలంకరించుట అని అర్థము) ప్రతి ఆంధ్రుని మనోభక్తియై యున్నది. ఆంధ్రులలో ‘నరసింహము’ అను పేరుగల వార లనేకులు గలరు.

“నెమిలి బర్మాజాతికి చిహ్నము. బెంగాలు, అయోధ్య, జైన్ ప్రజలకు ‘మత్స్యము’ చిహ్నము. తమిళులకు ‘చిలుక.’ రాజరాజ యను రాజు, గోవు-దూడ చిహ్నమును గలిగి యుండెను. విజయ

నగర రాజులు ఆదివరాహ చిహ్నము గలవారు. శాతవాహనులు, ఆంధ్రచక్రవర్తులు 'సింహ' చిహ్నము గలవారు. కళింగులకు ఏనుగు. ఈ మొదలగు చిహ్నము లందరికిని గలవు. ఆంధ్రులు సింహము మీద కూర్చుండిన యోధుని చిహ్నము గల జండా కలిగి యుండెడి వారు. అందువలన మగధలోని ఆంధ్రచక్రవర్తులకు "శాతవాహనులు" అను బిరుదు కలిగినది."

ఆంధ్రచక్రవర్తులు

వ. సం.	చక్రవర్తుల పేరు	రాజ్య	కలి సర్పాలు	క్రీ. పూ.
			న. ది. — క. అక్ష	ను. ది. — క. అక్ష
1	శ్రీముఖశాతవాహన చక్రవర్తి	23	2260 - 2292	833 - 810
2	శ్రీకృష్ణశాతకర్ణి	18	2292 - 2310	810 - 792
3	శ్రీమల్లశాతకర్ణి	10	2310 - 2320	792 - 782
4	పూర్ణోత్సంగశాతకర్ణి	18	2320 - 2338	782 - 764
5	శ్రీశాతకర్ణి	56	2338 - 2394	764 - 708
6	స్కందస్తంభిన్	18	2394 - 2412	708 - 690
7	లంబోదరశాతవాహన	18	2412 - 2430	690 - 672
8	ఆపీతక	12	2430 - 2442	672 - 660
9	మేఘస్వాతి	18	2442 - 2460	660 - 642
10	శాతస్వాతి	18	2460 - 2478	642 - 624
11	స్కందశాతకర్ణి	7	2478 - 2485	624 - 617
12	మృగేంద్రశాతకర్ణి	3	2485 - 2488	617 - 614
13	కుంతలశాతకర్ణి	8	2488 - 2496	614 - 606
14	సౌమ్యశాతకర్ణి	12	2496 - 2508	606 - 594

B. F.	239		
15 శాతశాతకర్ణి	1	2508 -2509	594 -593
16 పులోమశాతకర్ణి (ప్రథమపులోమ)	36	2509 -2545	593 -557
17 మేఘశాతకర్ణి	38	2545 -2583	557 -519
18 అరిష్టశాతకర్ణి. ఇతని రాజ్యకాలము పదవ సం॥లో (క్రీ. పూ 509 సం॥లో) శ్రీ ఆది శంకరుల జననము	25	2583 -2608	519 -494
19 హాలశాతవాహన	5	2608 -2613	494 -489
20 మండలక ,,	5	2613 -2618	489 -484
21 పురీంద్రసేన ,,	21	2618 -2639	484 -463
22 సుందరశాతకర్ణి	1	2639 -2640	463 -462
23 చక్రశాతకర్ణి	$\frac{1}{2}$	2640 -2640 $\frac{1}{2}$	462 -461 $\frac{1}{2}$
,, (అ)మహేంద్రశాతకర్ణి	$\frac{1}{2}$	2640 $\frac{1}{2}$ -2641	461 $\frac{1}{2}$ -461
24 శివశాతకర్ణి	28	2641 -2669	461 -433
25 గౌతమీపుత్రశ్రీ శాతకర్ణి (ద్వితీయ వినిమయకూర)	25	2669 -2694	433 -408
26 రెండవపులోమశాతకర్ణి	32	2694-2726	408-376
27 శివశ్రీశాతకర్ణి	7	2726-2733	376-369
28 శివస్కందశాతకర్ణి	7	2733-2740	369-362
29 యజ్ఞశ్రీశాతకర్ణి	19	3740-3759	362-343
30 విజయశ్రీశాతకర్ణి	6	2759-2765	343-337
31 చంద్రశ్రీశాతకర్ణి	3	2765-2768	337-334
32 మూడవపులోమశ్రీశాతకర్ణి	7	2768-2775	334-327

పైన చూపబడిన జాబితాదాఖలా ఆంధ్ర శాతవాహన చక్రవర్తులు ముప్పదియిద్దరు కలి 2269 సంవత్సరము లేక క్రీ.పూ. 833లగాయతు కలి 2775 లేక క్రీ.పూ. 327 సం॥ వరకు (506 సం॥) అయిదువందల ఆఱు సంవత్సరములు రాజ్యము చేసియుండిరి. వీరికి నమ్మట ఆంధ్రభృత్యులనబడు “గుప్తవంశము” మొదటిరాజు ‘గుప్త చంద్రగుప్తుడు’ చివరి ఆంధ్రరాజులగు చంద్రశ్రీ, పులోముల సంహరించి క్రీ.పూ. 327 సం॥ లో రాజ్యమునకు వచ్చియుండెను. అలెగ్జాండరు దండయాత్రకాలమున మగధరాజ్య భాగమును కలుపుకొని పాటలీపుత్రమున స్వర్ణభిషేక మొనర్చుకొని పరిపాలించినవాడు గుప్తచంద్రగుప్తుడుగాని చంద్రగుప్త మౌర్యుడు కాడు. ఈవిధముగ తస్మాగ్ గుప్తించినటులు పట్టించి పాశ్చాత్య చరిత్రకారులు భారతదేశచరిత్రములో క్రీ.పూ. 3138 సం॥లో జరిగిన భారతయుద్ధమున కిటీవల క్రీ.పూ. 1534 సం॥లో గావింపబడిన చంద్రగుప్తమౌర్యుని పట్టాభిషేక కాలమును క్రీ.పూ. 322 సం॥లో జరిగినటుల కల్పించి భారతదేశచరిత్ర కాలములో క్రీ.పూ. 1534-322 = 1212 సం॥లు తగ్గించిరి. ఈవిషయములో పాశ్చాత్యులచే వ్రాయబడిన వివరములన్నియు మాచే ప్రకటింపబడిన “The Plot in Indian Chronology” అను ఇంగ్లీషు గ్రంథములో చూడగలరు. క్రీ.పూ. 327 సంవత్సరములో ఆంధ్రసామ్రాజ్యాధిపత్య మంతరించినది. కాని ఆంధ్ర శాతవాహన రాజవంశము లంతరింపలేదు. ఆంధ్ర రాజవంశము లంతః కలహముల కాలవాలమై సామ్రాజ్యమును ముక్కలుగా చేసి పంచుకొని ఎవరికి వారు స్వతంత్రులై అందఱును అల్పరాజ్యములను పరిపాలించెడి రాజులైరి. ఈవిధముగా ఆంధ్రరాజవంశము 12 విభాగములైనటుల పురాణములు చెప్పుచున్నవి.

“ఆంధ్రాణాం సంస్థితాః పంచ తేషాం వంశాశ్చ యే పునః,
సప్తైవ తు భవిష్యంతి

బ్రహ్మాండపురాణము 77 అధ్యాయము 171వ శ్లోకము.
(వాయుపురాణము 99-358)

అటుపిమ్మట అగ్ని వంశపురాజులు ఇంకను విభాగములు అయి యుండవచ్చును. పల్లవచేత, సేన, కదంబ, రాష్ట్రకూట, విష్ణుకుండిన, బృహత్పలాయన, బాణ, గాంగ, హాసల, రాజపుత్ర, శాలంకాయన, వాకాటక, వల్లభి, దుంబ, నోలంబ వంశములవారందరు ఆంధ్ర శాతవాహనవంశీయులకు చెందిన రాజబంధువులు. అందు రాజపుత్రులు అనగా రాజుల కుమార్తెలు అని యర్థము. శాతవాహన రాజులకు కలిగిన సంతానములో జ్యేష్ఠ పుత్రులు రాజ్యమునకు వారసులు కాగా తక్కిన కుమార్తెలకును, కుమార్తెల నిచ్చి వివాహ మొనర్చిన అల్లుళ్ళు మొదలుగాగల సన్నిహిత రాజబంధువులకును రాజపుటానాలో అల్పరాష్ట్రముల నేర్పరచి వారిని ఆరాష్ట్రములకు ప్రభువులుగా చేసియుండిరి. రాజపుత్రవంశములు అట్లు ఏర్పడినవే. వారినుండియే ప్రమర లేక పరమార, చపహాని లేక చాహుమాన, శుక్లలేక చాళుక్య పరిహార లేక ప్రతీహార అనబడు నాలుగు అగ్ని వంశము లేర్పడినవి. అట్లేర్పడిన “అగ్ని వంశము”లనే గాక రాజపుత్ర వంశములన్నిటిని బ్రహ్మక్షత్రులని పిలిచేడివారు. అగ్ని వంశములకు మూలపురుషులైన పైనలుగురును వేదవేదాంగముల నధ్యయనము చేసిన సద్రాష్టమాణులు. వారిని గురించి పురాణ మిట్లు చెప్పుచున్నది :-

“ప్రమర స్సామవేదీ చ, చపహాని ర్యజుర్విదః।
త్రివేదీ చ తథా శుక్లోఽథర్వణ స్స పరిహారకః॥

(భవిష్యమహాపురాణము-ప్రతిసర్గపర్వము)

తా॥ ప్రమరుడు సామవేదము నధ్యయనము చేసినవాడు, చపహాని యజుర్వేదాధ్యాయి, శుక్లుడు మూడువేదముల నధ్యయనము చేసినవాడు, పరిహారకుడు అథర్వణ వేదము నధ్యయనము చేసినవాడు.

కలి 2710 సంవత్సరమున (క్రీ.పూ. 392) పండితులును తపశ్శాలురునగు పైనలుగురిని అర్బుద పర్వతముమీద (రాజపుటానాలో గలదు) వారియందు క్షాత్రతేజస్సు నిల్చునటుల సంకల్పించి వారిచే అగ్ని

హోత్రమున హవిస్సులను వేల్పించి వారిని దేశములో నాల్గుభాగములకు రాజులనుగా చేసియుండిరి. (ఇందునుగురించిన వివరములకు నాచే రచింపబడిన 'అగ్నివంశపు రాజులు' అనేడి గ్రంథమును చూడుడు.)

ఈవిధముగా ఆంధ్ర శాతవాహన వంశము అనేక విభాగములై భారతదేశము నంతను పరిపాలించి యున్నది. క్రీ.శ. పండెండవ శతాబ్దములో కల్పణపండితునిచే వ్రాయబడిన రాజతరంగిణి గ్రంథములో ఆంధ్రశాతవాహన వంశజులు కాశ్మీరులోను, లాహోరులోను, అభిసార, ఉరగ, సింహపుర, దివ్యకటక, ఉత్తరజ్యోతిష (చివరి మూడును ఇప్పుడు ఆస్ట్రనిస్థానములో అంతర్భాగములైనవి. మొదటివి ఇప్పటి కాశ్మీరులో చేరిపోయినవి.) అను క్షత్రియ చువనరాష్ట్రములలోను (క్రీ.శ. ఎనిమిదవ శతాబ్దమునుండి పరిపాలించుచున్నటుల వ్రాసియున్నాడు. లోహారువంశము, హిందూసాహివంశము (వీరు తోమర వంశీయులు) ఆంధ్రశాతవాహనులనుండియు, రాజపుత్రులనుండి ఏర్పడిన తోమరవంశము నుండియు ఏర్పడినవైయున్నవి. ప్రమర వంశము పరమార వంశము లేక పాన్వారు వంశము అని ప్రసిద్ధికెక్కినది. ఈవంశములోనే విక్రమాదిత్య శాలివాహన భోజరాజు లుద్భవించిరి. చపహానివంశమువారు చాళుఖ్యులని పిలువబడిరి. అందు చపహాని కుమారులలో (వీరు తోమర వంశమువారలు) కేవలము క్షత్రియూచారముల నవలంబించి క్షత్రియులుగానే పరిగణింపబడి రని “తోమరా క్షత్రియాః స్మృతాః” అని పురాణమే చెప్పుచున్నది. ఈవంశములోనే పృథ్వీరాజు, జయచంద్రుడు, రాణీసంయుక్త మొదలగు మహామహులు లుద్భవించిరి. శుక్లవంశము చాళుక్య వంశమును పేరున ప్రసిద్ధి కెక్కినది. ఈ రాజులు దక్షిణాపథమున రాజ్యములు చేసియుండిరి.

అందు తూర్పుచాళుక్యులు తూర్పురాజ్యములను, పశ్చిమ చాళుక్యులు పశ్చిమ సముద్రతీర రాజ్యములను పరిపాలించి ప్రసిద్ధి కెక్కిరి. మహాభారతమును తెలుగున వ్రాయించిన రాజరాజ నరేంద్రు డీ చాళుక్యవంశములోనివాడు. క్రీస్తుశకమున కిటీవలి శతాబ్దములనుండి యీ చాళుక్యరాజులు క్షత్రియులుగా పిలువబడుటయే గౌరవముగా నెంచి

తమ వంశములను ప్రాచీన క్షత్రియ మూలపురుషులతో కలుపుకొని వంశవృక్షములను వ్రాయించుకొని శాసనములలో తాము క్షత్రియులమని వ్రాయించుకొనిరి. పరిహార వంశీయులు బెంగాలుదేశమున రాజ్యములు చేసిరి. బంగాళా దేశములోని శాక్తేయ బ్రాహ్మణు లీశాఖకు చెందినవారు.

కదంబ వంశపు రాజులు-ఆంధ్రులు

ఆంధ్ర శాతవాహన వంశమునుండి యేర్పడిన కదంబ రాజవంశమునకు మూలపురుషుడైన “మయూరశర్మ” మళయాళ (కేరళదేశము) దేశమునకు క్రీ.పూ. ఆఱవ శతాబ్దములో రాజయ్యెను. ఈతని వంశములో “కాకుత్స్థవర్మ”యను రాజు క్రీ.శ. 550 సంవత్సరములో రాజ్యము చేయుచుండెను. (Ancient Dekkan P.27).

ఆకాలమున మళయాళ దేశమున బ్రాహ్మణులు లేకుండుటవలన ‘మయూర శర్మ’ తన జన్మదేశమైన గోదావరి మండలములోని “అహిక్షేత్రము” (అనగా సర్పవర మనెడి గ్రామము) నుండి బ్రాహ్మణ కుటుంబములను తీసికొనివెల్లి మళయాళ దేశమున నెలకొల్పెను.

“దక్షిణాంధియా వర్ణములు, తెగలు” అను గ్రంథము 7 సంపుటములుగా మద్రాసు దొరత్వసమువారిచే ప్రచురింపబడినది. అంకిత మళయాళ (కేరళ) దేశబ్రాహ్మణులను గురించి యిట్లు చెప్పబడినది:—

“బ్రాహ్మణులయొక్క లిఖితములైన కొన్ని గ్రంథములలో కదంబవంశజుడైన మయూరవర్మ కాలమున ఆంధ్రబ్రాహ్మణులు కొందఱు దక్షిణ కన్నడమునకు తీసుకొని పోబడిరని చెప్పబడియున్నది. పరశురాముని శాపానంతరము కదంబవంశములోని మయూరశర్మ అహిక్షేత్రము నుండి బ్రాహ్మణులను తీసికొని వచ్చువఱకును ఆదేశమునందు బ్రాహ్మణులు లేరు. ఉత్తర కన్నడములోని ‘బనవాసి’ రాజధానిగా రాజ్యము చేసిన కదంబవంశమునకు మూలపురుషుడు “మయూర వర్మ” యని శాసనములు చెప్పుచున్నవి. (మయూర శర్మ, మయూరవర్మ యని

రెండువిధముల ప్రయోగములు ఆయనకు గలవు. మయూరశర్మ (బ్రాహ్మణవంశమైన కదంబ వంశమునకు మూలపురుషుడు.)

నంబూద్రి బ్రాహ్మణుల కథలు, వ్రాతలన్నియు మయూరశర్మ వఱకును తీసికొని పోగలవు. మయూరవర్మచే బ్రాహ్మణులు కొనిరాబడి నపుడు వారు భట్టాచార్యులవారి (కుమారిలభట్టు) శిష్యులుగా నుండిరి. కాని పడమటి తీరమునకు వీరు వచ్చినపిమ్మట మళయాళ దేశపు వేదాంతగురువగు శంకరాచార్యులవారి (వీరి జననము క్రీ. పూ. 509సం) సిద్ధాంతముల నంగీకరించిరి.

పైగ్రంథముననే ఐదవ సంపుటములో శ్రీ సుబ్రహ్మణ్య అయ్యరు గారిట్లు వ్రాయుచున్నారు:—

“కేరళ మాహాత్మ్యములో వ్రాయబడిన దంతకథా పరంపర (కేరళదేశములోని) నంబూద్రి బ్రాహ్మణులు అహిక్షేత్రమునుండి వచ్చి స్థానముగా చెప్పును.”

ఈ పైవాక్యములు కేరళ మాహాత్మ్యము, కేరళోత్పత్తి యను సంస్కృత గ్రంథములనుండి గ్రహింపబడినవి.

మయూరవర్మయును, భట్టాచార్యులవారును, శ్రీ శంకరాచార్యులవారును ‘ఆంధ్రుల’ని ఆంధ్రమహాసభవారిచే ప్రచురింపబడిన ‘ఆంధ్రప్రచలనము’ అను చిన్న గ్రంథమున ప్రథమ ఆంధ్రసభాసంతరము ప్రచురింపబడెను. మఱికొన్ని దంతకథలును పైవిధముననే చెప్పుచున్నవి. అని వ్రాసియుండెను.

“కనరా రాష్ట్రమును, మైనూరురాష్ట్రములోని ఉత్తరజిల్లాలను క్రీ.శ. మూడవ శతాబ్దమునుండి ఆఱవ శతాబ్దమువఱకు పరిపాలించిన కదంబవంశపు రాజులు బ్రాహ్మణులు.” (వి. ఎ. స్మిత్ యొక్క అగ్లి హిస్టరీ ఆఫ్ ఇండియా గ్రంథము 43పుట చూడుడు). కేరళదేశమును క్రీ.పూ. ఆఱవశతాబ్దమునుండి క్రీ.శ. ఆఱవ శతాబ్దమువఱకు పరిపాలించిన కదంబవంశపు రాజులును వారిచే తీసికొని పోబడిన బ్రాహ్మణులును ఆంధ్రులైయుండిరి.

అట్లు గోదావరీమండలములోని సర్పవర గ్రామము (అహి క్షేత్రము) నుండి కేరళదేశపు బ్రాహ్మణరాజగు మయూరశర్మ చే ప్రేరే పింపబడి వలసపోయిన ఆంధ్ర బ్రాహ్మణ కుటుంబములలో శివగురు వనెడి పండితుడు గలడు. ఆతడు కేరళదేశములోని “కాలటి” అగ్రహారమున స్థిరపడిన పిమ్మట ఆతనికి శ్రీ శంకర భగవత్పాదాచార్యులవారవత రించిరి. కనుక శ్రీ శంకరులును, కేరళదేశములోని సంబూద్రి బ్రాహ్మ ణులును ‘ఆంధ్రులై’ యుండిరి. విశిష్టాద్వైత మత స్థాపనాచార్యులైన శ్రీ రామానుజాచార్యుల వారింటిపేరు ‘ఆసూరివారు.’ ఇంటిపేర్లు తెలుగు వారికి మాత్రమే కలవు. తమిళులకు ఇంట్లపేర్లు లేవు. శ్రీరామానుజా చార్య స్వాములు తెలుగుదేశమునుండి పోయి అరవదేశములో స్థిరపడిన ఆంధ్ర బ్రాహ్మణ కుటుంబమునకు చెందినవారై యున్నారు. అటులనే ద్వైత మత స్థాపకులగు శ్రీమద్వాచార్యస్వాములవారి యింటిపేరు ‘నడిమింటి’ వారు. వీరును కర్ణాటదేశమున నివసించిన ఆంధ్రబ్రాహ్మణ కుటుంబమునకు చెందినవారై యుండిరి. గొప్ప మతకర్తలై పీఠాధిపతు లైన శ్రీ శంకర, శ్రీరామానుజ, శ్రీమద్వాచార్యులను ఆచార్య త్రయమును ఆంధ్రులై యున్నారు. క్రీ.శ. 15వ శతాబ్దములోని శ్రీ తాళ్లపాక అన్నమాచార్యులును ఈయనకుమారుడు శ్రీతిరువెంగళయ్య గారును, క్షేత్రయ్యపదములను రచించిన క్షేత్రయ్యగారును (7వ శతాబ్దము) భక్తిజ్ఞానవైరాగ్యములను సంగీతమున మేళవించి అసంఖ్యాక కృతులను రచించిన త్యాగరాజుగారును (18వశతాబ్దము) ఆంధ్రమాత కనిన బిడ్డలై యున్నారు. జైన, బౌద్ధమతముల వ్యాప్తి సరికట్టి వైదిక మత సంరక్షణమొనర్చిన “కుమారిలభ్యు” (557B.C) ఆంధ్రుడై యున్నాడు. నాలుగు వేదములకు భాష్యములను రచించి ప్రపంచమున కీనాడు వేదార్థమును దెలిపిన మహామహుడు శ్రీ విద్యారణ్యస్వామి ఆంధ్రుడు.

“ఆంధ్రీత్వ మాంధ్రీభాషా చ, ప్రాభాకర పరిశ్రమః।

తత్రాపి యాజుషీ శాఖా నాల్పస్య తపసః ఫలం॥”

(అప్పయ్యదీక్షితులు)

“తా||ఆంధ్రుడుగా పుట్టుట, ఆంధ్రభాష మాతృభాషగలవాడుగా నుండుట, వైదిక ధర్మావలంబి యగుట అందునను యజుశ్శాఖా ధ్యాయి యగుట అల్పతపస్సు గలవానికి లభ్యము కానేరదు. అనగా పూర్వజన్మమందు గొప్ప తపస్సు చేసినవానికే ఆంధ్రభాషను మాట్లాడు ఆంధ్రుడుగా పుట్టు భాగ్య మబ్బునని తాత్పర్యము.”

అని అప్పయ్యదీక్షితులవారు చెప్పియున్నారు. వీరు ఆంధ్రుని వేటుగ చెప్పవలసిన పని లేదు. (కొందరు వీరు ద్రవిడశాఖకు చెందినవారని అనుచున్నారు. అటులైనను వీరు “ఆంధ్రదేశము”న స్థిరనివాసము లేర్పరచుకొని (ద్రవిడభాషను మఱచి) ఆంధ్రమునే మాతృభాషగా చేసికొని ఆంధ్రదేశమున నివసించిన ద్రవిడులని చెప్పట సమంజసము. ఎటులైనను వారాంధ్రులనియే చెప్పట న్యాయము.) ఇంకను అనేకులు మహామహులు ఆంధ్రులలో అన్ని శాఖలలోను గలరు.

శైవమత వ్యాపకులు

ఆంధ్రదేశములో శైవమతవ్యాప్తి నడంచిన శైవమతస్థు లెందరో కలరు. వారిని నిచట స్మరించుచుంటిమి. వీరందరును ఆంధ్రులు.

1 శ్రీరేవణారాధ్యులు:- వీరు సోమేశ్వరలింగానుగ్రహంబున జన్మించిరి. వీరిని ఆత్రేయస గోత్రము. శ్రీ శైలమునకు ఉత్తరముగానున్న బళ్ళారి జిల్లాలోని కొలనుపాక గ్రామనివాసులు. (కొలనుపాక గ్రామము పైజాములోకూడ నొకటి గలదు. ఇదికూడ కాచ్చనని కొంద రనుచున్నారు. కాని ఆ గ్రామము శ్రీశైలమునకు పశ్చిమోత్తరముగా నుండును. కాని సరిగా ఉత్తరము కానేరదు.) శ్రీశైలము కర్నూలు జిల్లాలోనిది. కర్నూలునకు ఉత్తరముగా బళ్ళారి కలదు. శ్రీశైలమునకు బళ్ళారి సమీపములో నున్నందున హద్దులను చెప్పనపుడు సమీపములోనున్న దానిని చెప్పటయే ఆచారమును న్యాయమునుకూడ పైయున్నది. (బుద్ధిమంతులు విచారించి నిర్ణయించుకొని గల రని దీని నింతటితో విడచుచుంటిని.)

2 పల్లినాథుడు: ఈయన ఏకోరామారాధ్యుని కుమారుడు. ఈయన కొలనుపాకలో ఒక తటాకమును త్రవ్వించి గ్రీష్మకాలములో ఒక రాజయొక్క దప్పిని దీర్చినందున ఆరాజువలన 'మల్లంపల్లి' అగ్రహారమును పొందెను. ఆగ్రామమున నివసించిన వీరికి 'మల్లంపల్లి' వారనియింటిపేరు కలిగినది. వీరిది హరితన గోత్రము. వీరు ఆంధ్రులు.

3 నీలకంఠ శివాచార్యులు: తండ్రి విశ్వేశ్వరారాధ్యులు. తల్లి గౌరీదేవి. భారద్వాజన గోత్రము. హైదరాబాదులోని "కరీంనగరు" జిల్లాలోని కాశేశ్వరమువీరికాపురము. ఈయనకు: 1 సోమేశ్వర 2 అఘోర నాథ 3 కాశేశ్వర 4 శ్రీగిరిశ్వర అను నలుగురుకుమారులు గలరు.

ఈ నీలకంఠాచార్యులవారు ప్రస్థానత్రయ భాష్యములను రచించి నారు. ఈతనికి "బోధాయన" మహర్షి ఉపనయనము చేసినట్లు నీలకంఠ విజయములో గలదు. ఈతడు ఆంధ్రుడు.

4 విశ్వారాధ్యులు:- తండ్రి సోమేశ్వరుడు. తల్లి భవాని. వీరిది కాశ్యపన గోత్రము. నైజాములోని 'పాలకుర్తి' యను గ్రామము వీరి నివాసము. ఇంటిపేరు ఇవటూరివారు. వీరు ఆంధ్రులు. ఈయన క్రీ.శ. 12వ శతాబ్దము వాడని అందురు. విచారించవలెను.

5 వేమనారాధ్యులు:- వీరింటిపేరు ములుగువారు. కాండిన్యన గోత్రము. తండ్రి మల్లికార్జునుడు. తల్లిపేరు తెలియదు. వీరిది నైజాములోని ములుగు గ్రామసమీపమున గల 'బెలిదేవి' యనెడి గ్రామము. వీరును 12వ శతాబ్దము వారు అని చెప్పబడినది.

6 శ్రీపతిపండితులు:- శ్రీశైలనివాసి. తండ్రి మల్లికార్జునుడు. తల్లి భుమరాంబ. ఈతడంత భూపాలు డనెడి రాజునకు గురువు. ఈ శ్రీపతిపండితులు బెజవాడ యందే నివసించిరి. ఈతడు ఆంధ్రుడు. 11వ శతాబ్దమువాడు.

7 శివలెంక కుంచెన పండితులు:- వీరు కాశహస్తీ నివాసులు. వీరిది సాంఖ్యాయనన గోత్రము. ఈయన తాతగారు 'సోమశంభుడు.'

వీరు గౌడదేశములోని “గోళకి” మఠమునకు కూడ ఆధిపత్యమును వహించిరి. ఈయన 11వ శతాబ్దివా డనుచున్నారు. ఇంకను పరిశోధించ తగియున్నది.

8 మల్లికార్జున పండితులు:- గోదావరి జిల్లాలోని ద్రాక్షారామ నివాసి. తండ్రి భీమన పండితుడు. తల్లి గౌరాంబ. గౌతమన గోత్రము. శివతత్త్వ నాదము, లింగోద్భవ దేవ గద్య, అమరేశ్వరాష్టకము మొదలగు గ్రంథములను రచించెను. ఈతని చరిత్రము గల శిలాశాసనము గుంటూరు జిల్లా బాపట్ల తాలూకాలోని చందవోలు గ్రామమున గలదు. దాని నకలు ఆంధ్రసాహిత్య మండలివారు ప్రకటించిన “శివతత్త్వసార” మనెడి గ్రంథములో గలదు. వీరింటిపేరు తెలియదు. కాని వీరిప్రాముఖ్యము ననుసరించి వీరిపేరే వీరివంశీయులకు ఇంటిపేరైనది. అనగా “మల్లికార్జున పండితారాధ్యులవారు” అని ఏర్పడినది. ఓరు ఆంధ్రులు. వీరందరు వైదికధర్మానుసారులై వర్ణాశ్రమ ధర్మాదుల ననుసరించుచు శైవమతవ్యాప్తి నొనర్చినవారు.

9 విశ్వేశ్వర శివ దేశికులు:- వీరు శైవమఠమును స్థాపించి పాలించియుండిరి. కాకతీయ గణపతిదేవుని ప్రాపున శైవమత వ్యాప్తి నొనరించిరి. వీరు శివతత్త్వ రసాయనము, పురుషార్థ సారము, మొదలగు గ్రంథములను రచించిరి. శ్రీ గణపతి దేవ చక్రవర్తికి వీరు గురువర్మ్యులైయుండిరి. ఈయనగారి వంశీయులు “శివదేవునివారు” అనెడి ఇంటిపేరున ఇప్పుడు వ్యవహరింపబడుచున్నారు. వీరిది శ్రీవత్సన గోత్రము, ఆపస్తంబ సూత్రము, యజుశ్శాఖ. వీరు ఆంధ్రులు. 14వ శతాబ్దికి చెందినవారు.

10 ముదిగొండ వీరభద్రారాధ్యులు:- వీరు భారద్వాజన గోత్రజులు. వినుకొండ తాలూకాలోని ‘తెల్లపాడు అగ్రహారము’ వీరి కాపురము. వీరిచే “సిద్ధాంతోత్తర కాముదీ” “చిన్మయ దీక్ష” అను గ్రంథములు రచింపబడినవి.

11 శివపురపు బ్రహ్మయ్య లింగారాధ్యులు:- వీరిది కొండిన్యస గోత్రము. వెంకటగిరి ప్రభువుచే సన్మానింపబడి “కుంకుపాడు” అను అగ్రహారమును పొందెను (ఇది వినుకొండ తాలూకాలోనిది). ఈయన గారు అక్కన్న, మాదన్నల కాలపువాడు. ఈయనగారి వంశీయులు “శివపురపు” వారను ఇంటిపేరున పిలువబడుచున్నారు.

వీర శైవ మతము

శైవ మతస్థులలో సంఘ సంస్కార మొనర్చినవారు గలరు. వీరు వర్ణాశ్రమాచారముల వదలి, “లింగధారు”లైనవారందరును ఒకటే కుల మని అనెడివారు. దీనికి “వీర శైవ మత” మని పేరు. వీరు మత, సంఘ సంస్కారులు. వర్ణాశ్రమ ధర్మ భేదములను పాటింపరు. ఈ మత స్థాపకుడు, ‘బసవేశ్వరుడు.’ ఈతడు ఆంధ్రుడు. నియోగి బ్రాహ్మణుడు. ఇంటిపేరు బండారువారు. వీరి కాపురము తెలంగాణాలోని “కల్యాణ పురము,” బిజ్జలరాజు పరిపాలనకాలములో బసవేశ్వరుడు ఆయనవద్ద మంత్రిగా నుండియుండెను. (క్రీస్తుశకము 12వ శతాబ్దము). ఈతడు సంఘ సంస్కారి యై కులభేదములను పాటింపక లింగధారణ మాత్రమే చాలునని వైదిక సంస్కారములైన “ఉపనయనాది సంస్కారము” లను త్యజించియున్నాడు. ఈతని మేనమామ యగు “బలదేవ మంత్రి” తాను వైదిక ధర్మావలంబి యయ్యు తన కుమార్తెను మేనల్లుడైన బసవేశ్వరున కిచ్చి వివాహ మొనర్చియున్నాడు. అందువలన బ్రాహ్మణసంఘమునుండి వీరుభయులును బహిష్కరింపబడిరి. ఈ బసవేశ్వరుని మత మవలంబించిన వారందరు ‘లింగాయతు’ లనియు, వారి మతమునకు “లింగాయతు” మతము లేక “వీరశైవ” మత మనియు పేరులు. లింగాయతులు లింగబలిజాలని పిలువబడుచున్నారు.

రాజ పుత్రులు

రాజపుటానాలో అల్లు రాజ్యములను కల్పించి ఈయబడిన ఆంధ్ర శాతవాహన చక్రవర్తుల కుమారులును ఇతర రాజబంధువులును

‘రాజపుత్రు’లను నామమున ప్రసిద్ధికెక్కిరి. వీరలు ముప్పది ఆరు వంశములుగా ఏర్పడిరి. కాని క్రీస్తుశకము పదునారవ శతాబ్దములో వ్రాయబడిన “పుణ్యరాజరాసా” యనెడి గ్రంథమున నీయబడిన జాబితాలో ఇరువది రెండు (22) శాఖల పేరులు మాత్రమీయబడినవి. మిగిలిన పదునాలుగు శాఖలును ఆనాటికి నశించి యుండవచ్చును.

ఆ శాఖల పేరులు:- 1. రవి 2. శశి 3. యదు 4. కాకుత్స్థ 5. పరమార 6. సదావర లేక తోమర 7. చౌహాన్ 8. చాలుక్క 9. భిండక 10. సిలార 11. అభీర 12. తోయమట లేక మక్వానా 13. చపోత్కుట 14. పరిహార 15. ధాన్యపాలక 16. రాజ్యపాలక 17. నికుంప 18. హూణ 19. గుహిల లేక గుహిలపుట్ట 20. రాథోడు 21. కారట్టపాల 22. అనిగ. ఈ పేర్లు కొద్దిమార్పులతో ‘కుమారపాల. చరితము’న కూడగలవు. అందు:-

1. కాకుత్స్థ వంశమువారిది ‘గ్వాలియరు’రాష్ట్రము.
2. పరమార వంశమువారిది ‘మాల్యా.’ (ఉజ్జయిని ముఖ్యస్థానము)
3. సదావర లేక తోమర వంశమువారిది “ఫిల్లీ.”
4. చౌహానుల వంశమువారిది “సంభార్.”
5. ఛందాక లేక ఛండేవారిది “జిర్హోటి.” (బుందేలుఖండు అని ఇప్పటి పేరు). ఇది నెగరు భిండకవంశము కావచ్చును.
6. సిలారా లేక సిలాహారులది ‘తానారాష్ట్రము.’
7. ఆభీరులది దక్షిణఇండియాలోని రాజ్యము.
8. ఛపోత్కుటలది ‘అనహల్వాడారాష్ట్రము.’
9. పరిహారులది ‘కనోజి’, ‘మండవార్.’
10. గుహిలాలులది మీవాడును కథియవాడులోని మంగ్రోలును.

యాదవ, ఛాటీ, జాడేజా, చూఢాసమ అనెడి ఇతర కులముల వారు యుద్ధవిద్యయం దారితేరిన శాఖలు. ఇవి కథియవారులో గలవు. వీరి రాజ్యములు బియానా, మధుర, మహావన అనునవి వియున్నవి.

రాజపుత్రు లనబడు శాఖలన్నియు . ఆంధ్ర శాతవాహన వంశమునకు చెందిన బ్రాహ్మణశాఖలు. వీరికి రాణాలనునది బిరుదనామము. వీరందరును దేశములను కొల్లగొట్టి స్త్రీ శాల వధాదులను చేయుచు తిరుగుచుండెడి హూణ, ఘూర్జరులను స్లేచ్ఛులకు పుట్టినవారని పాశ్చాత్య పండితులును వారి ననుసరించి భండార్కరుగారును వ్రాసియుండిరి. దానిమీద పండిట్ మోహణ్ లాల్ విష్ణులాల్ పాండియా అనెడి పండితుడు పైవారి వ్రాతలను ఖండించుచు గ్రంథమును వ్రాసి రాజపుటానాలోని రాణాలందరును బ్రహ్మక్షత్ర వంశమునకు చెందిన బ్రాహ్మణులనియు, వారు వల్లభిరాజ వంశస్థు లనియు, డెబ్బదిఅయిదు సంవత్సరముల క్రిందటనే ఋజువు పరచియుండెను.

క్రీస్తుపూర్వము 1218సంవత్సరమునుండి క్రీస్తుపూర్వమురికిశిసంవత్సరమువరకును రాజ్యముచేసిన శుంగ, కాణ్వ వంశములు రెండును బ్రాహ్మణ వంశములు. అందు శుంగవంశపు మూలపురుషుడు 'శుంగ భారద్వాజ' సగోత్రజుడైన ఆంధ్ర బ్రాహ్మణు డని కొంది రనుచున్నారు. అనేకులు చరిత్రకారు లావిషయమున మూకీభావము వహించిరి. కాణ్వ రాజులు ఆంధ్రులే ఐయున్నారు. ఈవిషయమును గురించి కణ్వశాఖియు డగు శ్రీకనుపూరి సీతారామయ్యగారు ఇట్లు వ్రాయుచున్నారు:-

కాణ్వ శాఖ వారాంధ్రులు

కణ్వమహర్షి మన దేశభాష యగు నాంధ్రభాషకు వ్యాకరణమును రచించియున్నాడు.

“అథోక్షజ ఫక్కిక”యనెడి ఆంధ్ర వ్యాకరణ గ్రంథమునందు ఆంధ్ర వ్యాకరణ కర్తలు ఇట్లు పేర్కొనబడిరి:-

“వాక్పతిం పుష్పదంతం చ కాణ్వం సోమ మధర్వణమ్॥

హేమచంద్రం నమస్కృత్య వక్ష్యేఽథోక్షజ ఫక్కికామ్॥”

మఱియు:-

“బార్హస్పత్యాని సర్వాణి కాణ్వం వ్యాకరణం విద్యుః ।

కరోమ్యధర్వణంశబ్దం సర్వలక్షణలక్ష్మితమ్ ॥” (అధర్వణకారికలు)

“అథర్వణాని కాణ్వాని బార్హస్పత్యాని సంవిదన్
కాముదీ మాండ్రశబ్దానాం సూత్రాణి చ కరోమ్యహం.”

(ఆంధ్ర కాముదీ)

పై ప్రమాణములవలన కణ్వమహర్షి ఆంధ్ర వ్యాకరణమును రచించినట్లు స్పష్టముగా తెలియు చున్నది.

ఆంధ్రదేశమున కణ్వనది కలదని ప్రమాణము కలదు:

“ఆంధ్ర భూమండలీ మధ్యం సంపుల్ల సరసీరుహమ్ ।
గౌతమీ-సింధు-కాంతేయ-కణ్వనద్యో జగన్నుతా॥”

(భీమేశ్వర పురాణము 25 పుట)

(ఈ కణ్వనది యేదియో గుర్తింపరాకున్నది.)

కణ్వ మహర్షి గోత్రకర్త. సూత్రకర్త యగు బోధాయనుడు కణ్వని కుమారు డని తెలియుచున్నది.

“బోధాయన పితృత్వాచ్చ ప్రశిష్యత్వా ద్దీవస్పతేః ।
యాజ్ఞవల్క్యస్యశిష్యత్వాత్ కణ్వోఽభూన్మహతాం మహాన్॥”

(ఆదిత్య పురాణము, ఉత్తర ఖండము, 2వ అధ్యాయ. 31 శ్లో.)

తా॥ బోధాయన మహర్షి యొక్క తండ్రి యగుటచేతను, సూర్యునికి ప్రశిష్యు డగుటచేతను, యాజ్ఞవల్క్య మహర్షి శిష్యు డగుటచేతను కణ్వమహాముని మహానుభావులైన మునులలో గొప్పవా డని తాత్పర్యము.

“కాణ్వాయ బౌద్ధాయనాయ.”

(బోధాయన గృహ్యసూత్రము 3-13)

తా॥ కణ్వని పుత్రుడు బౌద్ధాయను డని అర్థము.

శుక్ల యజుర్వేదమును సూర్యునియొద్ద ప్రథమమున అధ్యయనము చేసినది యాజ్ఞవల్క్యుడు. ఆయనవద్ద అధ్యయనము చేసిన శిష్యులలో

ప్రథముడు కణ్వమహర్షి. ఈయనకుమారుడు బోధాయనుడు. ఈయన బోధాయన సూత్రములను ధర్మశాస్త్రమును రచించిన సూత్రకర్త. కణ్వమహర్షిని ఆంధ్రుడు. కాణ్వ శాఖాధ్యయనము చేసిన కాణ్వ బ్రాహ్మణులు విస్తారముగా ఆంధ్రదేశమున గలరు. వీరికి ప్రథమశాఖా బ్రాహ్మణులని పేరు. వీరిలో వైదిక, తాకిక శాఖా భేదములు గలవు. కణ్వమహర్షిని తెలుగు వ్యాకరణమును రచించి యుండుటచే ఈయన తప్పక ఆంధ్రుడని దృఢపడుచున్నది. ఈయన ఆశ్రమము “కణ్వనదీ” తీరమున గలదు. ఈ “కణ్వనదీ” కృష్ణా నది యుపనదులలో నొకటి కావచ్చునని సందేహవాక్యములతో చెప్పుచున్నారు. ఇదమిశ్రమని నిర్ణయించుట కవకాశము కలుగలేదు. అవకాశము కలిగిన సరియైన నిర్ణయము చేసి ప్రకటించగలము. శకుంతలను పెంచిన దీ కణ్వడే. కాణ్వ శతపథ బ్రాహ్మణమునందీ శకుంతలయొక్కయు, ఆమె కుమారుడును భారత చక్రవర్తియునగు భరతుని యొక్కయు, కణ్వని ఆశ్రమము యొక్కయు నామములు స్మరింపబడినవి.

“అథ తృతీయయా శకుంతలా నాలపితృపురా భరతం దధే పరః సహస్రా నిష్ట్రాయాశ్వాస్తేధ్యాన్య ఆహర ద్విజిత్య పృథివీగ్ సర్వామితి.”

(కాణ్వ శతపథ బ్రాహ్మణము. 139కాండ. 39అధ్యాయ. 4బ్రా. 14కం)

“ఏతద్ విష్ణోః క్రాంతం తేనహై తేన భరతో దామ్యన్తి రీజే”

(కాణ్వ శతపథ 139కాండము. 39అధ్యాయ. 4బ్రాహ్మణము 12కం.)

“నాలపితృ”మనెడి కణ్వశ్రమమునకు చెందిన అప్పర యగు శకుంతల దుష్కృతనివలన భరతుని కనెను. పిమ్మట భరతుడు భారత వర్షము నంతను జయించి వేయి శ్వమేధ యాగముల నిండుని గుఱించి చేసెను. దీనివలన కణ్వశ్రమమునకు “నాలపితృ”మను పేరుండినట్లు తెలియుచున్నది. శుక్లయాశ్వరమునకు చెందిన ‘మాధ్వందిన’ శాఖవారు ఉత్తర హిందూస్థానమున విశేషముగా గలరు. పర్యవసాన మేమన కణ్వశ్రమము ఆంధ్రదేశమున గల కణ్వనదీ తీరమున గలదు.

కణ్వుడు ఆంధ్ర వ్యాకరణ పితామహు డగుటవలన ఆత డాంధ్రు డని స్పష్టము.

వేదవ్యాసుడు భారత యుద్ధకాలమునకు పూర్వమే గలడు. భారతయుద్ధకాలము క్రీస్తుపూర్వము 3138సం. ఆనాటికి భీష్ముడు 236 సంవత్సరములవయస్సుగలవాడు. భీష్ముడును వేదవ్యాసులును కొంచెము ఇంచుమించుగా సమవయస్కు లని చెప్పవచ్చును. కనుక వేదవ్యాసుని జననము క్రీ. పూ. 3138 + 236 = 3374 B.C. వేదవ్యాసుల శిష్యుడు వైశంపాయనుడు. ఆతని కాలము 3300 B.C.గా నిర్ణయించవచ్చును. వైశంపాయనునియొద్ద యాజ్ఞవల్క్యుడు కృష్ణ యజుర్వేదమునభ్యసించెను. గురుశిష్యులమధ్య భేదాభిప్రాయముగలిగినందున యాజ్ఞవల్క్యుడు సూర్య నారాధించి శుక్లయజుర్వేదము సభ్యసించి లోకమున కనుగ్రహించెను. ఉపనిషత్తులలో మేటియగు “బృహదారణ్యకోపనిషత్తు” శుక్లయజుర్వేదము లోనిది. అది యాజ్ఞవల్క్యుని వలన భూలోకమునకు తేబడినది. కనుక యాజ్ఞవల్క్యుని కాలము కలిపూర్వము 198 లేక క్రీ.పూ. 3300గా నిర్ణయించవచ్చును. యాజ్ఞవల్క్యుని శిష్యుడైన కణ్వుడు. శుక్లయజుస్సులో నొకశాఖను ప్రథమమున అభ్యసించినందున అది “ప్రథమశాఖ” యను పేరును పొందినది. దీనికే ‘కాణ్వ శాఖ’ యని పేరు. కనుక కణ్వుడు క్రీస్తుపూర్వము 3300కాలపువాడని తక్కు తేలుచున్నది. క్రీస్తుపూర్వము 3300 + 1954 A.D.=5254సంవత్సరములక్రిందట కణ్వుడు గలడని మనము నిర్ణయించుకొన వచ్చును. కాని భరతుడును వాని తల్లియగు శకుంతలయు తండ్రియగు దుష్యంతుడును తాతయగు కణ్వుడును ద్వాపరయుగము నాలుగవపాదములో—అనగా రెండున్నరలక్షలసంవత్సరముల క్రిందట—నున్నట్లు పురాణప్రసిద్ధి కలదుకదా! నిబట్టి వారు వేరు కావచ్చునని తోచుచున్నది.

ఇవి కాక ఆంధ్రులచరిత్రలో ఇప్పటికి దొరకిన శాసనముల ననుసరించి చతుర్వర్ణములకు చెందిన అనేకములగు ఆంధ్రరాజ కుటుంబములు వర్ణితములయి యున్నవి. సమగ్రమైన ఆంధ్రులచరిత్ర

వ్రాయునపుడు వాటిప్రశంస రాగలదు. గ్రంథవిస్తరభీతిచే ఇచట నవి ఈయబడలేదు.

ఆ ర్య శా ఖ లు

భరత ఖండమున వివిధ రాష్ట్రములలో నివసించుచుండినదియు వర్ణాశ్రమ ధర్మముల ననుసరించుచు వైదిక ధర్మముల నాచరించునదియు నగు ప్రజా సమూహ మంతయు ఆర్యజాతీయులై యుండిరి. ఉత్తర ప్రదేశ్ లో హిందీ మాటలాడెడివారలును, బెంగాలులోని బెంగాలీలును, బీహారీలును, కళింగులును, ఓడ్రులును, సుంహ్యులును, పుండ్రులును, ఆంధ్రదేశములోని ఆంధ్రులును, ద్రవిడ దేశములోని తమిళులును, కేరళులును, కర్నాటకులును, మహారాష్ట్రులు, పాంచాలురు, మద్రులు, కాంభోజులు, గాంధారులు, కాశ్మీరులు, నేపాలీలు, త్రిగర్తులు మొదలుగాగల భారతీయులందరును స్వచ్ఛమైన ఆర్యజాతివారలై యుండిరి. వారితోబాటు వారియందు అనులోమవిలోమ సాంకర్యమున జనించిన మిశ్రమ కులములవారు కూడ వారిప్రక్కనే నివసించుచు వారికి నిత్య జీవితమున సర్వ విధముల తోడ్పడుచు జీవించుచుండిరి.

స్థైచ్చులుగా పరిగణింప బడిన శాఖలు:

పాండ్రులు, ఓడ్రులు, ద్రవిడులు, కాంభోజులు, యవనులు, శకులు, పారదులు, పల్లిపులు, చీనులు, కిరాతులు, దరదులు, ఖశులు, బర్బరులు, హారులు, హూణులు, షరశకులు, బాస్టాకులు మొదలయిన క్షత్రియ శాఖలును యయాతికుమారులలో తుర్వసుని సంతానము నూరుగురును పశ్చిమోత్తర భారతమున, పశ్చిమ ఆసియాలోని రాష్ట్రములకు ప్రభువులై అచ్చటనే స్థిరపడిన వారి సంతాన పరంపరలును స్థైచ్చులుగా పరిగణింపబడిరి. తుర్వసుని సంతానము తుర్వసులనియు లేక తురుష్కులనియు పిలువబడిరి. వీరిచే ఆక్రమింపబడిన దేశములు తురుష్క స్థానము (Turkey) రష్యన్ తురుష్క-స్థానము (Russian Turkistan) అయియున్నవి. ఇటీవలికాలమున క్రీ.శ. 11, 12 శతాబ్దములలో వీరు మహమ్మదీయులుగా చేయబడిరి.

అందు సంఘమునుండి బహిష్కృతులయిన బాస్థికు లనేకులు పోయి హిమాలయముల కుత్తరముగా పశ్చిమ భాగమున గల “బాక్” నగరము ప్రధాన స్థానముగా గల దేశమున నివసించిరి. శకులు నివసించిన దేశము “శాకస్థాన” మని (ఇది పర్షియాలో దక్షిణ పశ్చిమముగా గలదు.) పేరొందినది. “పరశకులు” పోయి నివసించినభూమి ‘పారశీక’ మైనది. ఇందే పల్లవులు కూడ (దక్షిణమున) నివసించిరి. బహిష్కృతులయిన భారతీయ క్షత్రియ జాతివారగు యవనులు భారతమున గల యవన రాష్ట్రములనుండి అసంఖ్యాకులుగా వెడలిపోయిరి. అట్టివారిచే ఆక్రమింపబడిన ప్రదేశము “అయోనియా” యని పేరుపొందినది. అందు నివసించినభారతీయక్షత్రియశాఖవారు ‘అయోనియను’లనబడిరి. కాలము గడచుచుండగా ఉత్తర ఐరోపానుండి క్రీ.పూ. వేయిసంవత్సరములక్రింద దిగివచ్చిన “గ్రీకు” లను పేరుగల మోటుజాతివారివలన “అయోనియను”ల నాగరికత యంతయు నాశన మొనర్పబడినది. అయోనియనులును గ్రీకులునుకలిసి సాంకర్యమును జెందిరి. అయోనియాదేశము జయించిన జాతివారల పేరున “గ్రీస్” అని పిలువబడినది. అందు నివసించుచుండిన అయోనియనులు కూడ గ్రీకుల సాంకర్యమున ‘గ్రీకు’ లని పిలువబడిరి. కాని నాగరికులగు అయోనియనులతో రక్తసంబంధము కలిగినందున గ్రీకులు క్రమక్రమముగా నాగరికులయి అయోనియనులతో మిశ్రమమయి పోయిరి. కూరత్వములో ఉభయులును సమానులైనందున అది ఆ మిశ్రమజాతులందు మితిమీరిపోయినది. ఉభయజాతి వారలును నాగరికులగు అయోనియనుల పేర్లనే హెచ్చుగా పెట్టుకొనుచుండిరి. అతిపురాతనకాలమున భారతవర్షమునుండి పారశీకమునకును అచటినుండి క్రమక్రమముగా ఐరోపాకును పోయి అచట గిరిగర్హారములయందు నివసించెడి భారతీయులయిన మోటుజాతి వారును భారత దేశమునుండి వలసపోయిన శక, యవన, హూణ, రూమకాది బహిష్కృత క్షత్రియజాతివారును కలిసి ఒకరొకరితో రక్తసంబంధములను కలుపుకొని వారిలో మిళితమై అనేక సంకీర్ణజాతులు (Mixed

Races)గా ఏర్పడిరి. ఈ విషయమును గురించి 'కెల్లారు, టైలరు' అనేడి ఇరువురు పాశ్చాత్య పండితులు ఈవిధముగా వ్రాసియుండిరి:-

"The Europeans became in time many races and tribes and that they, mixing with the barbarians became themselves savages, have been clearly proved by the researches of the European scholars." (Vide Kellar's 'The Lake Dwellings' and Taylor's 'The Origin of the Aryans.')

'కాలము గడచుచురాగా ఐరోపీయులు అనాగరికులగు మోటుజాతులతో కలిసినందున అనేక జాతులుగాను, గుంపులుగాను నగుటయే కాక వారే అనాగరికములగు మోటుజాతులుగానై కూర్చులై పశుప్రాయులుగా మారిపోయి రని ఐరోపీయ పండితుల పరిశోధనల వలన చక్కగా ఋజువైనది.' అని వ్రాసియున్నారు.

బహిష్కృతులయిన ద్రవిడులవలన (అరవవారివలన) ఆక్రమింపబడిన ప్రదేశము "ఆరబ" దేశ మని పేరొందినది. చీనులవలన చీనా దేశమును పేరు కలిగినది. దరదులు "దరద" దేశవాసు లైయుండిరి. బర్బరులవలన ఉత్తరాఫ్రికాలోను, తూర్పుఆఫ్రికాలోను గల 'బర్బర' రాష్ట్రములేర్పడినవి. (Barbery States.) హూణులవలన ఐరోపా ఖండములో చాల భాగ మాక్రమింపబడినది. హారులు పశ్చిమోత్తర సరిహద్దురాష్ట్రమున కొండజాతులవా లైయుండిరి. వారిష్టాడు మహమ్మదీయ మతమందే చేరియున్నారు. వారి కిప్పటికిని 'హారులు' (Hurs) అను నామమే కలదు. ఈవిధముగా భారతవర్షములోని బ్రహ్మవర్ష దేశమునం దుద్భవించిన మానవ జాతి అనేకములయిన మార్పులను చెంది భిన్నాచార వేష భాషాదుల నొంది వివిధ నామములతో పిలువబడుచు అనేక జాతులుగా చూపట్టచుండిరి. 'భారత వర్షమే మానవ జాతికి పుట్టినిల్లు' అని దిగువవాక్యము సూటిగ చెప్పచున్నది.

"తదేత ద్భారతం వర్షం సర్వ బీజం ద్విజోత్తమ!"

"ఈ భారతవర్షము అఖిలమానవజాతికి పుట్టినిల్లు."

అని శ్రుతి స్మృతి పురాణేతిహాసము లన్నియు వేనోళ్ల చాటు చున్నవి. భారతీయార్యుడే ప్రపంచములోని సమస్త జాతులకును మూల పురుషుడు. అతడే స్వాయంభువ మనువు. మనువు సంతానమైనందున వారు “మానవులు” అని పిలువబడిరి.

వి శ్వా మి త్రు ని - ఆ త ని కు మా రు ల - గా ధ

ఆర్యులు బ్రహ్మవర్త దేశమునం దుత్పత్తిని పొంది దేశమంతట ప్యాపించి నివసించి యుండినపిమ్మట చాలకాలము గడువగా వైవస్వత మన్వంతరములోని 24వ మహాయుగమున కృతయుగపు ప్రమాణమగు 17, 28, 000 సంవత్సరములును త్రేతాయుగప్రమాణమగు 12, 96, 000 సంవత్సరములును గడచుచుండిన త్రేతాయుగాంత కాలమున విశ్వా మిత్రు డనెడి రాజు ఉండెను. ఈతని తండ్రిపేరు గాధి. ఈత డొక రాష్ట్ర మునకు ప్రభువు. విశ్వామిత్రుడు తండ్రినుండి సంక్రమించిన రాజ్యమును చిరకాలము పరిపాలించిన పిమ్మట కారణాంతరములచే రాజ్యమును త్యజించి అరణ్యమున నుండి నియమస్థుడై చిరకాలము తప మొనర్చి బ్రహ్మర్షి యయ్యెను. ఆ మహర్షి యొక్క ఆశ్రమము సరస్వతీ నదికి పశ్చిమ తీరమున కలదు. ఆయనకు నూరుమంది కుమారు లుండిరి. ఆ విశ్వామిత్ర మహర్షి పండితుడును, తపోధనుడును మంత్రద్రష్టయు నగు శునశ్శేపుడను పేరుగల యొకబాలుని వెంట గొనివచ్చి తన కుమారుల నందరను పిలిచి ఇట్లనియె:—

“కుమారులారా! ఈ కుమారుడు మిమ్ముల నందఱను మించిన ప్రతిభాశాలి. వీనిని నేను కుమారునిగా స్వీకరించి యుంటిని. కావున వీనిని మీ కందరకు జ్యేష్ఠునిగా చేసికొని వానిపేరున ఇకనుండియు మీరు శునశ్శేఫ సోదరులను నామమున గాని లేక ఈతని పేరును మార్చి నే నీతనిని “దేవరాతుడ”ని పిలుచుచుంటిని గనుక మీరందరును “దేవరాత సోదరుల”ని కాని పిలువబడ వలయును. ఈతని ఆజ్ఞలకు మీరు బద్ధులై యుండవలెను.” కాని విశ్వామిత్రునికుమారులు నూఱు

మందిలో అట్టకుడనువాడు జ్యేష్ఠుడుగా నుండినమొదటి యేబదిమందియు దాని నంగీకరించలేదు. వారు తండ్రితనము నిరాకరించిరి. అంబువలన విశ్వామిత్రుడు కోపించి వారిని శపించెను.

ఈ చరిత్ర ఐతరేయ బ్రాహ్మణమునం దిట్లు వినబడుచున్నది:-

ఐతరేయ బ్రాహ్మణము, సప్తమ పంచకా, తృతీయాధ్యాయము పదునెనిమిదవ బ్రాహ్మణము:-

“తస్య హ విశ్వామిత్రః ప్ర్యేకశతం పుత్రా ఆసుః; పంచాశదేవ జ్యాయాంసో మధుచ్ఛందసః పంచాశ త్కనీయాంస స్తద్యే జ్యాయాంసో న తే కుశలం మేనిరే; తానను వ్యాజహారాంతాన్వః ప్రజా భక్షిష్టేతి; త ఏతేంద్రాః పుండ్రాః శబరాః పుళిందా మూత్రబా ఇత్యుదంతాన్ బహవో భవంతి వైశ్వామిత్రా దన్యానాం భూయిష్ఠాః.”

సాయన భాష్యం:-

విశ్వామిత్రాణాం వృత్తాంత ప్రారంభః. మధుచ్ఛందసో నామకః కశ్చిత్పుత్రో మధ్యమస్తోఽపి జ్యేష్ఠాకనిష్ఠాశ్చ ప్రత్యేకం పంచాశత్సంఖ్యాకా ఇత్యేవ మేకశతంతస్య పుత్రాః తేషాం మధ్యేజ్యేష్ఠానాం వృత్తాంత మాహః.

“తత్తేష్వేకశత సంఖ్యాకేషు మధ్యే యే మధుచ్ఛందసో జ్యేష్ఠాః పంచాశత్సంఖ్యాకాః సంతి; తే శునశ్చేఘస్య విశ్వామిత్ర పుత్రత్వం కుశలం న మేనిర ఇదం సమీచీనమిత్యేవం నాంగీకృతవంతః తాన్ జ్యేష్ఠాన్ పంచాశత్సంఖ్యాకాన్ ననులక్ష్య విశ్వామిత్రో వ్యాజహార వ్యాహరణం శాపరూపం వాక్య ముక్తవాః. ‘హేజ్యేష్ఠ పుత్రాః! యుష్మాకంమదీయాజ్ఞాతిలంఘినాం ప్రజాః పుత్రాదికాలంతా భక్షిష్ట - చండాలాదిరూపా నీచజాతి విశేషాః భజతామితి; త ఏతే శస్త్రాః సంహో అంద్రత్వాది పంచవిధసీచజాతి విశేషాభవంతి. ఇతి శబ్రస్య తత్ప్రదర్శనార్థత్వా దన్యేపి సీచజాతి విశేషాః సర్వే వివక్షితాః.”

ఉద్గతోంత ఉదంఘోఽత్యంత నీచజాతి స్త్రత భవా ఉదంత్యాః, తే బహవో
ఽనేకవిధా వైశ్వామిత్రా విశ్వామిత్ర సంతతిజా దన్యానాం తస్క-
రాణాం మధ్యే భూయిష్ఠాః అత్యధికాః.”

తా॥ “ఆ విశ్వామిత్రునకు నూర్గురు పుత్రులుండిరి. అందు మధ్య
ముడైన మధుచ్ఛందుడు జ్యేష్ఠుడుగా గల చిన్న కొడుకులు ఏబదిమంది.
జ్యేష్ఠులు ఏబదిమంది. విశ్వామిత్రుడు తనతో తెచ్చిన శునశ్శేపుని
జ్యేష్ఠునిగా చేసి వానియాజ్ఞకు బద్ధులై యుండునట్లు తన పుత్రులను
కోరెను. జ్యేష్ఠపుత్రు లేబదిమందియు తండ్రి యాజ్ఞను మన్నింపలేదు.
(మన్నింపక పోగా హేళనము చేసిరి). అందులకు విశ్వామిత్రుడు కోపించి
తన యాజ్ఞను పరిపాలింపక నిరాకరించిన జ్యేష్ఠపుత్రు లేబదిమందిని
గూర్చి శాపరూపమైన ఈ దిగువ వాక్యమును పలికెను.

“పిత్రాజ్ఞాతి క్రమణ మొనర్చిన ఓ జ్యేష్ఠ పుత్రులారా! మీర
లును మీ సంతాన పరంపరయు (పుత్రపౌత్రాదిగా గల మీ వంశ
ములలో రాగల తరముల వారందరు అని అర్థము). చండాలాది రూప
బాహ్య జాతులుగా నయ్యెదరు గాక!”

“ఆ శాపము వలన వారు అంధ్ర, పుండ్ర, శబర, పుళింద,
మూతిబా మొదలైన జాతులుగా మారిపోయిరి. ‘ఇతి’శబ్దమువలన పైన
పేర్కొనబడిన ఐదు బాహ్యజాతులే కాక యింకను ఇతరముగా నున్న
బాహ్యజాతు లన్నియుకూడ చెప్పబడినవి. (అట్టి జాతులనాటికి
అరువది నాలుగు గలవు. అని తెలియవలెను. వారందరు అట్టి
బాహ్యజాతులలో కలిసి వారిలో లీనమైపోయి రని తాత్పర్యము). వార
లందరును అంత్యజాతులలో జన్మాంతరములయందుకూడ ఉదయించు
చుండిరి. శాపగ్రస్తులైన విశ్వామిత్రుని సంతానమువలన బుట్టినవారి
వంశపరంపర లన్నియు ‘దన్యులు’ అనబడు దారులుగొట్టి జీవించెడి దొంగ
లలో అత్యధికులుగా నుండిరి. అని బ్రాహ్మణమే చెప్పుచున్నది. ఇది
ఐతరేయ బ్రాహ్మణములో గల చరిత్ర. తండ్రిని ధిక్కరించిన కుమారులు
ఉత్తమమై తపోజ్ఞానాదులతో గూడిన కులమును వీడి అనాగరికులై
చౌర్య హింసాదులు వృత్తిగా గలిగి వివేక విహీనులై అరణ్యముల

యందు సంచరించెడి బాహ్యజాతులలో కలిసిపోయి రనియు వారు, వారికి జన్మించెడి సంతాన పరంపర (పుత్రపౌత్రాదు లందరును) దారులుకొట్టి జీవించెడివారుగా-అనాగరికులుగా-శాశ్వతముగా నుండిరనియు, వారు తిరిగి పూర్వస్థితిని పొందుట కెట్టి యవకాశమునులేదనియు చెప్పటయే ఈ చరిత్రలోని సారాంశము. అంతేకాక వారు ఈ ఐదింటితో తుల్యములైన ఇతర జాతులలో కూడ కలిసి పోయిరని చెప్పబడినది. శాపము నుండి విముక్తులగుట కెట్టి యనుగ్రహ వాక్యమును ప్రసాదించబడ నందున దానికి పరిహార మెప్పటికిని గలుగదు.

పైవాక్యములో వినబడిన “ఆంధ్ర” శబ్దమును తీసికొని ఇచ్చట గల ఆంధ్రదేశమునకు ముడివెట్టి ఆంధ్రజాతి అనాగరిక-బాహ్యజాతి యని చెప్పటకు పాశ్చాత్య చరిత్రకారు లనేకములగు ఊహలు చేసి తమ కల్పితవాక్యములతో చరిత్ర నల్ల కృష్ణాగోదావరీ నదీ ప్రాంతముల వ్యాపించియుండిన “ఆంధ్ర” దేశమున ఇప్పుడు నివసించుచుండిన వైదిక ధర్మావలంబులైన చాతుర్వర్ణ్యమైన ఆంధ్రమహాజనులందరును సంకర జాతీయులని కథ లన్నియుండిరి. వారియొద్ద చదువుకొనిన హైందవ సోదరులుకూడ ఎట్టి విమర్శనమును లేక వారి మాటలనే చిలుకపలుకుల వలె పలుకుచుండిరి. కాని ఆంధ్రదేశములో ఇప్పుడుండినవారు వైదిక ధర్మావలంబులైన చాతుర్వర్ణ్యములు గాని బాహ్యజాతివారు కారని వారు గ్రహించలేనందులకు విచారించవలసి యున్నది. బాహ్యజాతీయులెప్పుడును వైదికార్థ్యులలో చేరుట కెట్టి యవకాశమును నేటికిని లేదని వీరికి తెలియని విషయము కాదు.

ప్ర వ రాం త ర ము

విశ్వామిత్రుని కనిష్ఠపుత్రులైన యేబదిమందితో గూడిన మధ్యమపుత్రుడైన మధుచ్ఛందుడు శునశ్శేపుని జూచి ఈవిధముగా నుడివెను. ఓ శునశ్శేపుడా! మనకు తండ్రియైన విశ్వామిత్రు డేకార్యమును- అనగా నీ జ్యేష్ఠత్వము నంగీకరింపు డని-మాకాజ్ఞాపించెనో దానికి మే మంగీకరించితిమి. నీవు మాకు జ్యేష్ఠుడవు. నీపేరున శునశ్శేపు

అని పిలువబడుటకు మే మంగీకరించితిమి. మేము నిన్ను మాకు జ్యేష్ఠుడవైన అన్నగా నెంచుకొంటిమి. నీ యాజ్ఞకు బద్ధులమై నిన్ననుసరించెదము. అని చెప్పెను. మధుచ్ఛందాదులైన కనిష్ఠు లేబదిమంది కుమారులును, తన యాజ్ఞను పరిపాలించినందులకు సంతోషించి విశ్వామిత్రుడా కుమారులను పశువులతోను, ధనముతోను, వీర్యవంతులైన పుత్రులతోను వృద్ధిపొందగలరని యనుగ్రహించెను. శపించబడిన జ్యేష్ఠ పుత్రులు కాశికగోత్రమునుండి తొలగిపోయి గోత్రశూన్యులై వేదధర్మావలంబులగు చాతుర్వర్ణ్యస్థులకు వెలియై వేదశాస్త్రాది విద్యలను మఱచిన వారై చార్యహింసాదులు వృత్తిగా గలిగి అట్టి జీవనము సాగించుచుండిన ఆంధ్రాదులైన అరువదినాలుగగు బాహ్యజాతివారిలో కలిసి మిళితమై వారితోడ సంబంధబాంధవ్యములు గలిగినవారై దస్యజాతి. వాల్మీకి దస్యజాతిలోనే పుత్రపౌత్రాభివృద్ధి గలవారై అనేకులుగా వృద్ధిపొంది యుండిరని “బహవో భవంతి శ్వామిత్రా దన్యూనాం భూయిష్ఠాః” అని ఐతరేయ బ్రాహ్మణముననే వినబడుచున్నది. ఒకసారి వైదిక ధర్మమునుండి భ్రష్టుడైనవాడు తిరిగి వైదికధర్మమున కధికారి కానేరడు. వాడు భ్రష్టుడై ఇతరములైన స్నేహ్చాది ధర్మముల నాశ్రయించవలసినదే కాని యెట్టి ప్రాయశ్చిత్తముచేతను వైదిక ధర్మమున చేర్చుకొనబడడు. ఈ యాచారము సృష్ట్యాదినుండి నేటివఱకు హిందువులలో పాటింపబడుచుండినది. నాలుగు వర్ణములలో నేవర్ణమువారును వైదికధర్మ భ్రష్టుడైన బ్రాహ్మణుడైనను చేర్చుకొనరను సంగతి మన కీనాటివఱకును నిత్యానుభవములో నున్న విషయమైయున్నది. ఇట్టి స్థితిలో కేవలము వర్ణాశ్రమధర్మములను కాపాడుకొనుటయే ముఖ్యధర్మముగా రాజులును, ప్రజలును పాటించుచుండిన అతిప్రాచీనకాలమున కుల భ్రష్టులై బాహ్యజాతులుగా మారిపోయిన విశ్వామిత్రుని జ్యేష్ఠకుమారు లేబదిమందియు, వారి సంతానమును తిరిగి వైదికధర్మము నాశ్రయించి అగ్రవర్ణములో జేరి వేదశాస్త్రాధ్యయనాదు లొనరించి రనుట పొసగదు. వారలు దక్షిణముగా వచ్చి ఆంధ్రదేశము నాక్రమించి దానికి తమమే

రున “అంధ్ర”దేశముని పేరు పెట్టి రనుట కల్ల. అట్లు వచ్చిరని కాని కృష్ణా గోదావరీ, నదీప్రాంతదేశముల నాక్రమించిరని కాని యొక్క వాక్యమైనను ఐతరేయ బ్రాహ్మణమునందు గాని లేక మరియే సంస్కృత గ్రంథమందు గాని కానరాదు. వారును వారి సంతానపరంపరయు చౌర్య హింసాదులు వృత్తిగా గలవారైన అంధ్రాది దస్యజాతులలో చేరిపోయి రని చెప్పటయే ఐతరేయ బ్రాహ్మణ వాక్యముయొక్క పరమావధి. ఐతరేయ బ్రాహ్మణ వాక్యము కేవలము జాతివాచకము. అనగా అంధ్రత్వాది జాతులకు ఆర్యులలోగల “హోదా లేక అంతస్తు”ను చెప్పి అట్టివారిలో విశ్వామిత్రుని జ్యేష్ఠకుమారులు చేరిపోయి రనిచెప్పను. అటుతిరువాతి కథయంతయు పాశ్చాత్యచరిత్రకారులవలన కల్పింపబడిన అసత్యచరిత్ర. దానినే మన హైందవ చరిత్రకారులు దేశభాషలలోని కనువదించుచు ప్రచారమునకు దెచ్చుచుండిరి.

భార్గవ గోత్రజుడైన శునశ్శేపుడు

ఇతడు “దేవరాతుడ”ను పేర కాళికగోత్రములో ప్రవరుడయ్యెను. “వైశ్వామిత్ర, దైవరాత, ఔదల”అనియు ‘వైశ్వామిత్ర, దైవరాత, దేవల’ అనియు భార్గవ గోత్రజుడైన శునశ్శేపుడు దైవరాతుడను పేరున విశ్వామిత్ర గోత్రములో ప్రవరుడైనందున విశ్వామిత్ర గోత్రమున ప్రవరాంతరము కలిగియున్నది. విశ్వామిత్ర (లేక కాళిక) గోత్రమునకు “వైశ్వామిత్ర, అఘమర్షణ, కాళిక” యనునది ప్రవర యైయున్నది. ఈవిధముగా శునశ్శేపునివలన విశ్వామిత్రగోత్రము లేక కాళికగోత్రములో ప్రవరాంతరము కలదు. ఆప్రవరలను చెప్పు కొనుచుండిన బ్రాహ్మణ కుటుంబములనేకములు ఆంధ్రదేశమున గలవు. గోత్రప్రవరలను పోగొట్టుకొని విశ్వామిత్రుని జ్యేష్ఠకుమారులును వారి సంతానమును నామరూపములు లేనివారై పోయిరి. కాలము గడచుచుండ క్రమక్రమముగా ఆ యారణ్యక బ్రాహ్మణాతులన్నియు నశించి పోయినందున ఆజాతీయు లీకాలమున కాన్నించుటలేదు.

విశ్వామిత్రుడు పుట్టుట కనేకలక్షల సంవత్సరములకు పూర్వమే భారతవర్షమంతయు ఆర్యజాతీయులతో నిండిపోయినది. భారతవర్షము లోని ప్రతిరాష్ట్రమును చాతుర్వర్ణ్యస్థులైన ఆర్యులకును, వారిలోని అను లోమ విలోమాది శాఖలకును నివాసభూమియై యున్నది. అందు ఇప్పు డాంధ్రదేశ మని పిలువబడుచుండిన భాగము బహుజనాకీర్ణమైన “ప్రాచ్యక” రాజ్యములో చేరియున్నది. విశ్వామిత్రునికి పూర్వము ప్రాచ్యకదేశములో చేరియుండిన భాగమే ‘ఆంధ్రరాజు’చే ఆంధ్రదేశమను పేర పిలువబడినది. అది బహుజనాకీర్ణమై యుండిన భాగముకానికేవలము అరణ్యప్రదేశము కాదు. అది యొక శక్తిమంతుడైన రాజయొక్క రాజ్య మైయున్నది. అం దితరులు వచ్చి యాక్రమించుట కేనాడును అవకాశము లేదు. ఇట్టి స్థితిలో బాహ్యజాతీయులయిన “అంధ్ర” జాతీ యులు వచ్చి ఆక్రమించుకొని రను వాదము కేవలము భారతదేశ చరిత్రను సాంప్రదాయము నెఱుగనివారిచే చేయబడిన దుర్వాదమై యున్నది.

ఆంధ్రోత్పత్తిని గుఱించిన అపవాద నిరాసము

విశ్వామిత్రునిచే శునశ్శేపుడు కారణముగా శపింపబడి బాహ్య జాతులుగా మారిపోయిన విశ్వామిత్రుని జ్యేష్ఠపుత్రులు ఏబదిమందియు “అంధ్రు”లై రనియు, వారు పుళింద, పుండ్ర, శబర, ముతిబా, మొదలగు జాతులతో కలిపి ఐతరేయ బ్రాహ్మణములో చెప్పబడిరనియు, శునశ్శే పుని చరిత్ర ఐతరేయ బ్రాహ్మణముకంటె అతి పురాతన మైన దనియు కాబట్టి ఐతరేయ బ్రాహ్మణములలో చెప్పబడిన ‘అంధ్ర’లు ఐతరేయ బ్రాహ్మణముకంటె అతిపురాతనను లని చెప్పి రనియు, మూలపురుషుని పేర జాతులు పిలువబడుట భారతీయ సాంప్రదాయమున అతి ప్రాచీన కాలమున గల దనియు, అందువలన ఇప్పు డాంధ్రదేశమున గల “అంధ్రులు” విశ్వామిత్రుని జ్యేష్ఠపుత్రులలో జ్యేష్ఠుడైన ‘అంధ్ర’ అను పేరుగలవాని సంతానము కావచ్చు ననియు సందేహించుచు పాశ్చాత్యులచే కల్పించి వ్రాయబడిన తప్పుకథలను నమ్మి వారిచే వ్రాయబడిన

తప్పచరిత్రలను భారతీయులలో కొందరు తమతమ దేశభాషలలో ప్రచారముచేయుచుండిరి. (1-10-53 తేదీగల ఇంగ్లీషు 'హిందూ' పత్రిక, 20, 29, పుటలలో ఆంధ్రులను గురించిన వ్యాసమును చూడుడు.)

ఐతరేయ బ్రాహ్మణములో చెప్పబడిన “అంధ్రులు” ఐతరేయ బ్రాహ్మణముకంటె అతిప్రాచీనులు. ఐతరేయ బ్రాహ్మణము ‘అంధ్ర’ల కంటె అతి ప్రాచీనము.

ఈ రహస్యము తెలిసినచో ఈ సందేహమునకు గాని ఇట్టి వికల్పమునకు గాని తావుండదు.

శ్రుతి: “యథోర్ధ్వనాభిః సృజతే గృహ్లాతే చ
యథా పృథివ్యా మోషధయ స్సంభవన్తి
యథా సతః పురుషాత్ కేశలోమాని
తథాక్షరా త్సంభవతీహ విశ్వం.”

“థాతా యథాపూర్వ మకల్పయత్.”

అను శ్రుతివాక్యములను బట్టి ప్రకృతినుండి ఈ సృష్టి స్వాభావికముగనే బహిర్గత మగుచు కొంతకాలముండి పిమ్మట ప్రకృతియందు లీనమగుచు తిరిగి బహిర్గత మగుచుండును. ఈవిధముగా సృష్టిస్థితి లయములు వాటి యంతట నవి తిరిగితిరిగి బహిర్గత మగుచు తిరోహిత మగుచుండును. అట్లు బహిర్గత మగుటలో వెనుకటి సృష్టివలెనే ఈనాటి సృష్టియు బహిర్గత మగుచుండును. అట్లు మాటిమాటికిని వచ్చుచు పోవుచుండు సృష్టి, వసంతాది ఋతుధర్మములు గత ఋతుకాలములయందు బహిర్గత మైన టులనే వర్తమాన కాలమునను గోచరించుచుండును. దానినిబట్టి భవిష్యత్కాలమున గూడ ఇదేవిధమున వసంతాది ఋతుకాలములు తమ తమ ధర్మముల నెరవేర్చుచుండు నని మనము నిష్కర్షగా చెప్పట కవకాశము కలదు. అదేవిధమున ఈ సృష్టిస్థితిలయములు చక్రాకారముగ వచ్చుచు పోవుచు తిరిగితిరిగి వచ్చుచు పోవుచుండును. ఒక చక్రములో ఏదియో యొక సూక్ష్మబిందువునుండి మనము గమనింప ప్రారంభించి

చక్రమును చుట్టివచ్చిన తిరిగి మనము బయలుదేరిన సూక్ష్మబిందువు నొద్దకే వచ్చి చేరుదుము. చక్రమున కే బిందువు ప్రారంభమో అదియే అంత్యముగూడ సగును. ఆద్యంతములు రెండును చక్రములో ప్రతి సూక్ష్మబిందువునందును కలుచుండును. అనగా చక్రములో ఆద్యంతములు రెండు నేకస్థానమందుండుననుట.

అటులనే ప్రకృతి చక్రమందు సృష్టిలయములు ఒకేబిందువునందుండుచున్నవి. ఎచ్చట సృష్టి ప్రారంభమగునో అచ్చటనే లయము కూడ ప్రారంభమును పొందుచున్నది. పుట్టుట, పెరుగుట, లయించుట, తిరిగి పుట్టుట, లయించుచు పుట్టుచుండుట-ఇది ప్రాకృత లక్షణము. వెనుకటి సృష్టిలో జరిగిన విధముననే ఈసృష్టిలోకూడ కొంచె మించు మించుగ జరుగుచుండును. అందువలన వెనుకటి సృష్టిలో జరిగిన శున శ్చేపుని చరిత్రము ఈ సృష్టిలోకూడ తిరిగి ప్రదర్శిత మగుచుండును. అన్ని సృష్ట్యులకును, అన్ని లోకములకును, అన్ని కాలములకును వేద మొక్కటియే. గతసృష్టియందలి ఐతరేయ బ్రాహ్మణము చెప్పినటులనే ఈ సృష్టిలో కూడ చెప్పను.

ప్రతిసృష్టికిని ప్రారంభమున ప్రకృతినుండి 'శబ్దము' బహిర్గత మగును. ఆ శబ్దసమూహమే 'వేదము'లని చెప్పబడుచున్నది. అదియే ప్రకృతినుండి మొదట బహిర్గతమై సృష్టికి ప్రథమ పురుషుడైన ప్రజాపతికి వినబడినది. ఆతడు ప్రథముడైన ఆర్యుడని వేదమువలన వినబడుచున్నది.

'ఆర్యు'డనగా 'ఈశ్వరపుత్రు'డని వేదమాతయే నిర్దేశించుచున్నది. యాస్కాచార్యులును, సాయనాచార్యులును 'ఆర్యు'డన ఈశ్వర పుత్రుడని నిరుక్తమునందును వేద భాష్యమునందును వ్రాసియుండిరి. వాని సతడు స్మరించి తనకు పిమ్మట వచ్చిన 'దేవఋషు'లకును, వారు మానవులకును చెప్పుచుండురు. సృష్ట్యాదియందు ఆర్యుడే మొదటి నాడుగా వచ్చినందున ఇప్పుడు ప్రపంచమున గల సమర్థజాతులకును

‘ఆర్యుడే’ మూలపురుషుడు. కనుక ‘ఆర్యులు’ అతిపురాతన జాతివారై యున్నారు. మిగిలిన జాతులన్నియు వారికి పిమ్మటివారినుండి యేర్పడిన వైయున్నవి. ప్రపంచమంతయును ఆర్యజాతితోడనే నిండియున్నది. మిగిలినవాటి నన్నిటిని ఆర్యులనుండి యేర్పడిన వివిధశాఖలుగా చెప్పవలయునే కాని అవియున్నియు ఆర్యులకంటె వేరైన ప్రత్యేక జాతులని చెప్పదగదు.

చాతుర్వర్ణ్యములతో గూడిన ‘ఆర్యులు’ అతిప్రాచీను లని తెలియవలెను. వారినుండి అనులోమ, విలోమ సాంకర్యమున అంధ్రాది బౌద్ధజాతు లేర్పడినవి. ఇప్పు డాంధ్రదేశమున గల ‘ఆంధ్రులు’ చాతుర్వర్ణ్యములతో గూడి వేదోక్త ధర్మాచరణము కలిగి యుండినందున వీరు స్వచ్ఛమైన ఆర్యసంతతికి చెందినవారై యున్నారు. వీరు అంధ్రాది బౌద్ధజాతులకంటె అతిప్రాచీనులు. వారినుండియే మిగిలిన శాఖలన్నియు నేర్పడినవి. మంత్రములు బ్రాహ్మణములు అనుపేరున వేదములు బహిర్గత మగుచుండును. అట్లు సృష్టికి ప్రారంభమందు శబ్దరూపమున ఆవిర్భవించిన వేదభాగములలో ‘ఐతరేయబ్రాహ్మణ’ మొకటి యైయున్నది. అందు పూర్వసృష్టిలోని చరిత్రభాగములు తిరిగి వినబడుచుండును.

గతసృష్ట్యాదియందు వచ్చి యుండిన ఐతరేయాది బ్రాహ్మణము లందు వినబడిన విధమున ఆసృష్టిలో అనేకవిధము లగు చరిత్రలు జరిగి యున్నవి. అవియే యీసృష్టిలోని బ్రాహ్మణములందు వినబడుచున్నవి. అట్లు బ్రాహ్మణములలో వినబడిన చరిత్రలే ఈసృష్టియందు గతకాలమున జరిగియున్నవి. వర్తమాన కాలమున జరుగుచుండినవి. రాబోవు కాలమున జరుగగలవు. ఈ సృష్టి యంతయు లయించిన పిమ్మట ప్రళయకాలము దాని నియతిప్రకారము తీరినంతనే తిరిగి సృష్టి ప్రారంభమగుచుండిన కాలమున స్రగ్ధమమున వేదము శబ్దరూపమున బహిర్గతము కాగలదు. ఈ విధముగా అనాదినుండియు అనంతకాలమువరకు వచ్చుచు పోవుచుండెడి ఈ సృష్టిలయములలో శబ్దము ముందో ఆశబ్దము కార్య

రూపము దాల్చిన చరిత్రలు ముందో నిర్ణయించుకొనుడు. మనస్సులో శబ్దరూపమున గల సంకల్పము కార్యరూపము దాల్చిన అది చరిత్ర యగును.

“వంశనామము లా వంశముయొక్క మూలపురుషునివలన ఏర్పడుట మనదేశములోని ఆచారము. అందువలన “అంధ్ర”లు అనెడి ఈశాఖకు విశ్వామిత్రునిచే శపింపబడిన ఆతని జ్యేష్ఠపుత్రులలో జ్యేష్ఠునిపేరు ‘అంధ్ర’అని యైయుండవచ్చు”నని యీ వాదమును నమ్మినవారు సంశయించుచు చెప్పుచున్నారు. వారి యూహలు, కల్పనలు, సంశయములు కూడ ఈదేశమున సత్య చరిత్రలుగా చెల్లుబడి కాగల వను నమ్మకమే ఇట్టి వ్రాతలకు కారణము కావచ్చును. (ది1-10-5కితేదీగల “హిందూ”పత్రికలోని ఆంధ్రులనుగురించిన వ్యాసమును చూడుడు.)

భారతవర్ష చరిత్ర వ్రాయుటకు భారతవర్షములో గల ప్రాచీన సంస్కృత వాఙ్మయము ముఖ్య ప్రమాణమని వీరికి తెలియని అంశము కాదు. ఇప్పు డాంధ్రదేశములోని “ఆంధ్రులు” సంకరజాతి యని చెప్పుటకు ప్రాచీన సంస్కృత వాఙ్మయమునే (ఐతరేయ బ్రాహ్మణమునే) వారు ఆధారపఱచుకొనిరి. అగుచో తమ వాదమును ధృవపఱచుకొనుటకు సందేహముతో గూడిన స్వీయకల్పన లేల చేయవలయునో తెలియకున్నది. భారతీయుల లేక అఖిల మానవజాతుల ప్రాచీన చరిత్ర లన్నియు మన పురాణముల యందు చెప్పబడియున్నవి. అట్టివానిని చదువక వారు పరిశోధనలను నెపమున పాశ్చాత్యులచే వ్రాయబడిన అసత్యచరిత్రలను అనువదించి భారతదేశ చరిత్రను పూరించుచున్నారు.

నా. విలియం జోన్సు (1774 A. D) నుండి వి. ఎ. స్మిత్ (1915 A. D) వఱకు- 18 శతాబ్దము చివరపాదమునుండి యిరువదవ శతాబ్ద ప్రథమపాదమువఱకు- వచ్చిన పాశ్చాత్య చరిత్రకారులచే (అం దే యొకరినొకరు తప్ప) వ్రాయబడిన భారత దేశ చరిత్ర లన్నియు

అసత్యములును, అప్రమాణములు వైన కల్పితవాక్యములతో పూరింపబడిన వై యున్నవి. అవియే మన చరిత్ర పరిశోధకుల పరిశోధనలకు మూలము లైనందున ప్రాచీన చరిత్రము విషయమున వారిచే వ్రాయబడిన ప్రతివాక్యమును అసత్యములతో గూడి దేశమునకును జాతికిని అప్రతిష్ఠాకరములుగను అవమానకరములుగను పరిణమించుచున్న వని చెప్పవలసివచ్చినందులకు చింతిల్లు చుంటిమి.

విశ్వామిత్రుని కుమారులలో జ్యేష్ఠునిపేరు “అంధ్రుడు” కాదు. అతనిపేరు ‘అష్టకుడు.’ రెండవవాడు ‘హరీతుడు.’ మూడవవాడు ‘జయంతుడు.’ నాలుగవవాడు ‘సుమదుడు.’ అనువార లని శ్రీమద్భాగవత నవమస్కంధమున స్పష్టముగా చెప్పబడియున్నది. శ్రీ బమ్మెర పోతనామాత్యుడు దీనిని తెలిగించి తెలుగుజాతి కిచ్చియున్నాడు. తెలుగువారలయిన చరిత్రపరిశోధకులు శ్రీమదాంధ్ర మహాభాగవతము వైనను చదివక ఇట్లు అసత్యకల్పనలతో ఆంధ్రులచరిత్రను వ్రాసి ప్రకటించుట న్యాయముగా లేదు. వారికి ఆంధ్రులందరును తమ తీవ్రమగు అసమ్మతిని తెలియజేయుచున్నారు. ఇప్పటికైనను వారు అసత్యమార్గములను విడిచి సత్యమార్గము ననుసరించెదరు గాక!

‘ఆంధ్రు’ లనెడి బాహ్యజాతి విశ్వామిత్రుని సంతానము కాదు. అతని శాపమువలన ఏర్పడినది కాదు. విశ్వామిత్రుడు పుట్టుటకుముందు నుండియు లేక సృష్ట్యాదినుండియు చాతుర్వర్ణ్యములతో గల ఆర్యజాతియు, ఆ నాలుగు వర్ణముల యధార్మిక సామిశ్రణము వలన కలిగిన అరువదినాలుగు ‘అనులోమ, విలోమ’ జాతులును గలవు. విశ్వామిత్రునిచే శపింపబడిన అతని జ్యేష్ఠకుమారు లైన అష్టక, హరీత్, జయంత సుమదాదులు ఏబదిమందియు అదివఱకుండిన అంధ్రులైన బాహ్యజాతులలో చేరి దస్యులై దారిని పోవువారిని హింసించి వారి ధనములను దోచుకొనుచు చౌర్యహింసాదులే జీవికగా కలవారైపోయి రని ‘బహవో భవంతి వైశ్వామిత్రా దస్యూనాం భూయిష్ఠాః’ విశ్వామిత్రుని సంతానము దస్యులలో హెచ్చుగా మిళితమైపోయిన దని

ఐతరేయ బ్రాహ్మణమున గలదు. ఈ నాక్యమును వారు సరిగా వ్యాఖ్యానించక విశ్వామిత్రుని శాపమువలన “అంధ్రాది” బాహ్యజాతు లేర్పడిన క్లెంచి ‘అంధ్ర’ అనెడి విశ్వామిత్రుని జ్యేష్ఠకుమారునివలన ‘అంధ్ర’ అనెడి జాతివా లేర్పడినట్లు వ్రాసియుండిరి. కాని అది యసత్యము. ఈ బాహ్యజాతివారలు ప్రత్యేకమగువర్ణములుగనై దేశముల నాక్రమించిరనియెంచుట పొరబాటు. వీరలు ఆర్యులగ్రామములకును, పట్టణములకును, సమీపమున పురబాహ్యప్రదేశములందు నివసించుచుండి రని మనుస్మృతి స్పష్టముచేసి యున్నది. వీరిలో ఆర్యులయొద్ద కూలిచేసి కొని జీవించెడివారు కొందరును, అందు అంధ్రాది శాఖలుకొన్ని అరణ్యముల యందు నివసించి దారిని నడచు పాంధులను హింసించి వారి ధనముల గొనుచు చౌర్య హింసాదులచే జీవించువారలు కొందఱును అయియుండిరి. కాని వీరికెప్పుడును స్వతంత్రములగు తెగలుగా లేర్పడి దేశములో ప్రయాణము చేయుచు భూముల నాక్రమించి ప్రత్యేకమైన రాజ్యములను స్థాపించుట కీ భారతవర్షములో ఎట్టి యవకాశమును లేదు. మనుస్మృతి చదివిన వారి కీవిషయము అవగాహన కాగలదు. విశ్వామిత్రుని కాలమున కతిపురాతనకాలమునాటికే భారతవర్షమంతయు రాజ్యములతోను రాజులతోను నిండియుండినది. ఆవిధముగా అనాగరికులగు మోటుజాతులు దేశముల నాక్రమించుట విస్తారముగా ఐరోపాఖండములో ఇటీవలికాలమున జరిగియున్నది.

భారతవర్షమున నైదికధర్మములను త్యజించిన క్షత్రియశాఖలవారి నిచ్చట కులబహిష్కార మొనర్చగా వారు నైదికాద్యులను బాధించుచుండిన కాలమున వారిని దేశమునుండి సింధునదికిపశ్చిమమునకు తరిమివేయగా వారలు— అసగా శక, యవన, పారద, స్పృవ, హూణ, రోమక, బర్బరు లాదిగాగల బహిష్కృతార్య క్షత్రియ జాతులు—భారతవర్షము పశ్చిమోత్తర భాగములందు నివసించి అచ్చటి నుండి క్రమక్రమముగా పశ్చిమదేశములకు పోయి అచ్చటి భూముల నాక్రమించి రాజ్యస్థాపనములు చేసియుండిరి. కాని భారతదేశములో

అట్లు జరిగియుండినట్లు సంస్కృతవాఙ్మయమం దెచ్చటను ఒక్క-వాక్య మైనను కానరాదు. ఆనాటికి ఐరోపాఖండము నిర్మానుషముగా నుండి అచ్చటచ్చట పశుప్రాయులైన అనాగరికమానవులతో నిండియున్నది. వీరు తమ ఊహాగానమును విడిచి భారతీయుల ప్రాచీనచరిత్రలనుండి (శ్రుతి, స్మృతి, పురాణేతిహాసాదులనుండి) యొక్క వాక్యమును చూపి వారి వాదమును సమర్థించుకొన గోరుచున్నాము.

శపింపబడిన విశ్వామిత్రుని జ్యేష్ఠకుమారు లేబదిమందియును (వారి పుత్రప్రాత్రాదులతో సహా) బాహ్యాజాతులలో చేరిపోయి రని మాత్రమే ఐతరేయ బ్రాహ్మణములో చెప్పబడిన చరిత్ర. ఆబాహ్యాజాతి వారే ఆంధ్రదేశ మాక్రమించి రనునది వీరి యూహాగానము. వారు తమ ఊహాగానమును సమర్థించుకొనుటకు చేయుచుండిన వింతవాద మును పరికింపుడు:—

“ఆర్యజాతివారలతో కలిసి వింధ్యపర్వత ప్రాంతముల యందలి అనాగరిక జాతులవారలు కూడ ఆర్యుల కీదుగుపొరుగు వారలుగా నివసించుచుండిరి. దీనినిబట్టి విశ్వామిత్రునిచే శపింపబడి అంధ్రాది జాతులలో కలిసిపోయిన ‘అంధ్రులు’ ఉత్తర హిందూస్థాన వాసులు.” అని వ్రాసియున్నారు.

విశ్వామిత్రుని ఆశ్రమము ఉత్తరహిందూస్థానమున హిమాలయ పర్వత సమీపమున సరస్వతీనదీ తీరమున గలదు. శపింపబడిన విశ్వామిత్రుని కుమారులు అచ్చట గల అంధ్రాది బాహ్యాజాతులలో మిశ్రమ మైపోయిరి. అది ఉత్తర హిందూస్థానములోని దని అందరకును తెలిసిన విషయమే. వింధ్యపర్వత శ్రేణి విశ్వామిత్రుని ఆశ్రమమునకు దక్షిణముగా కొన్ని వందల మైళ్ల దూరమున గలదు. నేటికికూడ అనాగరిక జాతులైన కోయ, చెంచు, భిల్ల, ఎఱుకల, యానాది, కోందు, సవర, పొరజ, గదబ, కొండవొర, గొండియ భోత్ర మొదలుగాగల అనేకశాఖలవారు ఆర్యులపక్కనే నివసించుచునే యుండిరి.

వింధ్యపర్వతమువద్దకు వచ్చి నివసించిరని ప్రత్యేకవిషయముగా చెప్పుటలో విశేషమేమియు గనబడదు. ఆవాక్యమువలన వారివాదమున కెట్టి బలమును కలుగబోదు. అంధ్రాది బౌద్ధజాతులు ఉత్తరదేశ వాసులు మాత్రమే యని యెంచుట పొరబాటు. ఆర్యులెచ్చట కాపురముండిన వారిప్రక్కనే యీ అంధ్రాది బౌద్ధజాతులవారును నివసించుచుండిరి. ఆర్యులు భరతవర్షమందంతటను వ్యాపించి నివసించి యుండుటవలన అంధ్రాది జాతులవారును ఆర్యులతోపాటు పోయి వారిప్రక్కనే నివసించుచువచ్చిరి. కనుక ఆవాక్యమువలన వారివాదమున కెట్టి బలమును చేకూరకపోగా దానిని వ్యతిరేకించుచున్నది.

సందర్భశూన్యముగా వింధ్యపర్వతములకు దక్షిణముగా ఆర్యులతో కలిసి యిరుగుపొరుగుగా అనాగరికులగు అనార్యజాతులు నివసించుచున్నవని చెప్పి ప్రత్యేకముగా “అంధ్ర”జాతి యిచ్చట నివసించినట్లు సూచించుచున్నారు. ఇది వారియాహయే గాని సత్యము కాదు. దానికి పూర్వచరిత్రాధారము లేవియు గానరావు. అందులకు విరుద్ధముగా “అంధ్ర”లనెడి బౌద్ధజాతి అరణ్యములలో ఆరణ్య పశువులను చంపి వాని మాంసమును తినుచు జీవించుచుండిరని మనువు వ్రాసియున్నాడు :-

శ్లో॥ ‘మేదాంధ్ర చుంచు మద్గూనా మారణ్య పశు హింసనమ్.’

(మను10-48)

అనగా మేద, అంధ్ర, చుంచు, మద్గు అనెడి బౌద్ధజాతివారలు అరణ్య ప్రాంతములలో నుండి అచ్చటి పశువులను హింసించి వానితో జీవించువారుగా నుండిరని మనువు చెప్పుచున్నాడు. ఆర్యుల కిరుగుపొరుగున బౌద్ధజాతులు నివసించుచుండుట సహజముగానే యున్నందున వింధ్యపర్వతమువద్ద కూడ అట్లే జరిగియున్న దనుటలో ప్రత్యేకత ఏమియు కానరాదు. ఇందువలన కూడ వారివాదమున కెట్టి బలమును చేకూరదు. ఈవాక్యములను హేతువాదములుగా నెంచుట హాస్యాస్పదము. అంధ్రాది బౌద్ధజాతులు ఆర్యులలోని నాలుగువర్ణములవారికి

ఒకవర్ణమువారితో మఱియొక వర్ణమువారికి గలిగిన సంపర్కమువలన ఏర్పడిన విలోమజాతు లైనందున వారు కొన్ని నియమములకు లోబై ఆర్యసంఘములో భాగస్థులుగా నుండిరేకాని వారెప్పుడును ప్రత్యేకమైన ఆర్యేతర జాతులుగా ఎంచబడలేదు. వారు ఆర్యులలో చేరిన విలోమశాఖవారైయున్నారు. వారు స్వతంత్రజీవనము గలవారుగానే యుండిరి. కాని వారి కెట్టి బానిసత్వమును లేదు.

‘అంధకులే అంధ్రుల’ అనెడి వాద నిరాసము

“శాద్ధవాజ్యయములో ‘అంధకు’లనెడి యొకతెగవారి ప్రశంస గలదు. ‘అంధకు’లనగా ‘అంధ్ర’యనెడి బాహ్యజాతి. వారు త్తరదేశపు వారు. ఆగ్రంధములో ‘అంధకవన’మను ఒక అరణ్యప్రదేశము గలదని చెప్పబడినది. అది ఉత్తర కోసల రాజ్యమునకు ముఖ్యపట్టణమైన ‘శ్రావస్తి’సమీపమున గల ‘జేతవనము’వద్ద గలదు. దీనినిబట్టి ‘అంధ్రులు’ మొదట ఉత్తర హిందూస్థాన వాసులైయుండి అతి ప్రాచీనకాలమున దక్షిణమునకు-కృష్ణా గోదావరి నదుల మధ్య ప్రదేశమునకు-వచ్చి దాని నాక్రమించి స్థిరపడిరి.” అని వ్రాయుచున్నారు.

(ది1-10-5కి హిందూపత్రిక ఆంధ్రులను గురించిన వ్యాసము)

“అంధకు”లనగా ‘అంధ్ర’లని యెంచుట పొరబాటు. చంద్రవంశపు క్షత్రియులలో ‘అంధకు’లనెడి యొక క్షత్రియశాఖ గలదు. యయాతి కుమారుడు యదువు. ఇతని కుమారుడు క్రోష్టువు. క్రోష్టువువంశములో క్రోష్టువునుండి లెక్కించగా ముప్పదిఎనిమిదవ ప్రముఖవంశమువాడు సాత్యతుడు. సాత్యతుని కుమారులు ఏడుగురిలో ఆఱవవాడు ‘అంధకుడు.’ అందు జ్యేష్ఠుడగు భజమానునివంశములో ఐదవతరమువాడు ‘శిని.’ ఈతనికి సత్యకుడు గలిగె. సత్యకునికి కాశీరాజుకూతురనందు ‘కుకుర, ద్వితీయభజమాను’లు కలిగిరి. కుకురునికి వృష్ణి, అతనికి కపోతరోముడు అతనికి ‘విలోముడు’ ఆ విలోమునకు ‘ద్వితీయఅంధకుడు’ గలిగిరి. ఈ ద్వితీయాంధకునకు ‘బిందనోదక దుందుభి’ అను నామాంతరము గలదు.”

అంధ క వంశము

ద్వితీయ అంధకుడు—

అభిజిత్తు

పునర్వసు

ఆహుకుడు

1. దేవసేనుడు, 2. ఉగ్రసేనుడు.

దేవవంతుడు

పుత్రికలు ఏడ్వరు. వీరందరును నసుదేవునకు భార్యలైరి. అందు చివరి కూతురు దేవకీదేవి.

ఉగ్రసేనుడు

వీనికి తొమ్మండ్రు కుమారులు. వారిలో కంసు డగ్రజుడు. కుమార్తెలు ఐదుగురు.

ద్వితీయ భజమానుడు

విదూరథుడు

రాజాధి దేవుడు

వాత, నివాత, శోణిత, శ్వేతవాహన, శమి, గదవర్మ, నితాంత అనువార లెనమండుగురు. అందు శమికి ప్రతిక్షత్రుడు, వానికి స్వయం భోజుడు, వానికి హృదికుడు వానికి ద్వాదశపుత్రులు కలిగిరి. వారిలో కృతవర్మ జ్యేష్ఠుడు. దేవబాహు రెండవవాడు. అందు దేవబాహుపునకు కంబళబర్హిషుండు గలిగె. వానికి అసహజసుండు కలిగె. అతనికి.

నుచంద్ర వసురూపులు పుట్టిరి. వీరెల్లరు 'అంధకు' లనబడుదురు. ఎవ్వరేని అనుదినం బీ 'అంధకవంశంబు' ను గీర్తించిన వంశాభివృద్ధి యగు." (బ్రహ్మాండ పురాణము, ఉపోద్ఘాత పాదము, పంచమాశ్వాసము, శ్రీ) జనమంచివారి ఆంధ్ర బ్రహ్మాండపురాణము 723, 724 పుటలు, శ్రీ)మదాంధభాగవతము నవమస్కంధము చూడుడు.)

అంధకు లనెడి 'శాఖ యాదవవంశములోని యొక ఉపశాఖ. 'అంధకులు' వేరు 'అంధ్రులు' వేరు 'ఆంధ్రులు' వేరు అని తెలియవలెను. 'అంధకు' లెన్నడును 'అంధ్రులు' గాని "ఆంధ్రులు" గాని కానేరరు. అంధకులు చంద్రవంశ క్షత్రియశాఖకు చెందినవారు. 'అంధ్రులు' బాహ్యజాతివారు. "ఆంధ్రులు" చాతుర్వర్ణ్యములతో గూడి వైదికధర్మానుయాయులైన స్వచ్ఛమైన ఆర్యజాతికి చెందినవారు.

ఇక "అంధకవనము" నుగురించి తెలిసికొందము. పూర్వము మహిషాసురు డనెడి యొక రాక్షసుడు గలడు. వీడు హిమాలయ ప్రాంతముల నివసించెడివాడు. వీడు హిందూస్థానమంతటిని జయించి పాలించెను. రామాంశణము జరిగిన పిమ్మట వీని చరిత్ర జరిగియున్నది. అని ఇరువది నాలుగవ చుక్కయుగములోని శ్రేతాయుగాంతము. (నుమారు ఒక కోటిన్నర సంవత్సరముల పైకాలముగా ఎంచబడుచున్నది.) దేవీభాగవతపురాణము వీని చరిత్రను విశేషముగా చెప్పియున్నది. వీడు పరాశక్తి యనెడి స్త్రీదేవతచే చంపబడెను. పిమ్మట వీని సామ్రాజ్యము శ్రీరాముని కుమారుడగు లవుని వంశములోని శత్రుఘ్ను డనువాని కీయబడినది. వీనికి లోబడిన సామంత రాక్షసరాజులలో "అంధకాసురు" డొకడు గలడు. వీడుత్తరకోసలమును జయించి పాలించెను. ఈ యంధకాసురుడు విహరించిన వనమునకు 'అంధకవన'మని పేరు. హిమాలయ ప్రాంతమున గల ఉత్తర కోసలమనెడి రాష్ట్రమందలి ఈ అంధకవనము వీనిపేర బిలువబడుచున్నది. (శ్రీ) ములుగు పాపయారాధ్య విరచితాంధ్ర దేవీ భాగవతము పంచమస్కంధము 411, 464 చూడుడు.)

“దుష్టుడైన కంసుడు యాదవవంశమునకు చెందిన తన జ్ఞాతుల నందరను మధురానగర ప్రాంతముల నుండి తరిమివేయగా యదు వులు పదవులు విడిచి నిషధ, కురు, కోసల, విదేహ, విదర్భ, కేకయ, పాంచాల, సాల్వ దేశంబులు సొచ్చిరి. మచ్చరంబులు విడిచి కొందఱు కంసునిని గొలిచి నిలిచిరి.”

(శ్రీ మదాంధ్ర భాగవతము 10—56)

అట్లు దేశమును విడిచిపోయినవారిలో ‘అంధకు’ లనెడి శాఖవా దుత్తరకోసలంబున పచ్చికగల యీ అంధకవనమున నివసించి గోసంరక్షణచే జీవించిరి. ఈ అంధకవంశమువారి నివాసమువలన తిరిగి అంధక వనము సార్థకనామము గల దైనది.

కంసవధానంతరమున శ్రీకృష్ణభగవానులు కంసభీతులై పరదేశములకు వలసపోయిన జ్ఞాతినముదాయములను తిరిగి పిలిపించి వారివారి ఆస్తులను వారి కిచ్చియున్నట్లు శ్రీమదాంధ్రభాగవత మిట్లు చెప్పుచున్నది.

“తదనంతరంబు తొల్లి కంసభీతులై విదేశంబులం గృహియించుచున్న యదు, వృష్ణి, భోజ, మరు, దశార్హ, కుకుర, అంధక ప్రముఖులగు సకల జ్ఞాతీ సంబంధులను రావించి చిత్తంబు లలర విత్తంబు లిచ్చి వారివారి నివాసంబుల నుండ నియోగించె.”

(ఆం. భా. 10. పూర్వభాగము 1402 వచనము)

ఇంకను:-

“యాదవ వృష్ణి భోజాంధకులు”

“యదు, వృష్ణి, భోజాంధకవంశంబులు”

(ఆం. భా. 10 స్కం. ఉ. భా. 1050 1333 వ.)

కంసుని దుర్మార్గములు చెప్పచోట ఆతనిచే బంధింపబడిన వాని కంద్రిని జ్ఞాతులగు రాజులను గురించి ఇట్లు చెప్పబడినది:—

“గురు నుగ్రసేను యదు దద్భోజాంధకాధీశుని
ర్మలు బట్టెం గడు వాలి యేలె జలమారణ శూరసేనంబులన్.”

(ఆం. భాగ. పూ. భా. 10-54.)

అని అంధకవంశమువారి చరిత్ర మనకు పురాణము లన్నిటియం
దును విశేషముగా గలదు. అంధకవంశము వారి కాలము ఈ 28వ
మహాయుగములోని ద్వాపరాంతము. (క్రీ. పూ. 3254)

ఇట్టి పవిత్ర క్షత్రియవంశ మగు ‘అంధకవంశము’ ‘అంధ్రుల నెడి’
బాహ్యజాతి యని అసత్యప్రచారము చేయుచు పాశ్చాత్యులచే వ్రాయ
బడిన అన్యతమును అవమానకరమునగు చరిత్రను సమర్థించుటలో
గల ఆంతర్యమేమియో తెలియకున్నది. అసత్యములగు ఊహగాన
ముల చేయక శ్రద్ధాభక్తులతో పండితుల నాశ్రయించి పరంప
రాగతమైన పురాణాది సంస్కృతవాఙ్మయమును చదివి సత్యమైన
భారతదేశ చరిత్రను వ్రాయుట ప్రతిభారతీయునికిని ధర్మము అని తెలి
యవలెను.

అ శ్మ క, మూ ల కు లు

“బౌద్ధవాఙ్మయము ననుసరించి మొదట గోదావరిలోయలోనికి
వలసవచ్చి నివసించినవారు ‘అశ్మకులు’ (Asmakas) మూలకులు
(Mulakas) అనెడి తెగలవారు. ‘సుత్తనిపట్ట’యనెడి బౌద్ధగ్రంథ
వ్యాఖ్యానములో అశ్మకుడు, మూలకుడు అనెడి ఇద్దరు ఆంధ్రరాజులు
గలరని చెప్పబడినది. ఇందువలన అశ్మకులు, మూలకులు అనెడి రెండు
ప్రత్యేకమైన తెగలు ‘అంధక’ లేక ‘అంధ్ర’ అనెడి బాహ్యజాతిలో గల
వని స్పష్టముగా ఋజువగుచున్నది. కాబట్టి ‘అంధ్ర’ అనెడి బాహ్యజాతి
వారిలో అవాంతరశాఖ లనేకము లున్నట్లు స్పష్టపడుచున్నది. ఆ తెగ
లలో వైన చెప్పబడిన అశ్మక మూలక అను తెగలుగాక శాతవాహ
నులుకూడ బాహ్యజాతివారే. కాబట్టి ‘అంధ్ర’ అనెడి (దారిదోషి
దొంగలగు) బాహ్యజాతివారిచే నివసింపబడిన యీ గోదావరిలోయ

యందు గల దేశమునకు 'అంధ్రదేశ'మను పేరు వచ్చిన దని యెంచుకొనవలయునని నిర్ణయము."

(ది1-10- 5కిగల 'హిందూ'పత్రిక 20,29 ఓటలలోగల ఆంధ్రులను గురించిన వ్యాసమును చూడుడు.)

ఇదియే వీరు ఆంధ్రదేశస్థులైన చాతుర్వర్ణ్యములవారికిని వారి ప్రభువులకును వారి గురుపీతములకును ఇచ్చిన సమాజార్హత.

ఈ వ్యాసకర్త ఈ వాదమునకు పూర్వచరిత్రలనుండి యెట్టి ప్రమాణములను చూపియుండలేదు. పాశ్చాత్యచరిత్రకారులచే వ్రాయబడిన అసత్యములును అప్రమాణికములు నగు వ్రాతలను తాము నమ్మి వాటిని తర్జుమాచేసి ప్రకటించుటనుబట్టి వారికి పాశ్చాత్య భానదాగ్ధ్యమెంత కలదో స్పష్టపడుచున్నది. అశ్మకులు మూలకులు, అను రెండుతెగ లున్నట్లు సంస్కృతవాఙ్మయమం దెచ్చుటను గానరాదు. ఇతర వాఙ్మయమందును ఉన్నట్లు తెలియుటలేదు. భారతవర్షముయొక్క ప్రాచీనకాలపు చరిత్ర తెలిసికొనుటకు సంస్కృత వాఙ్మయ మొక్కటియే శరణ్యము. అంతకంటె గత్యంతరము లేదని అందఱకును తెలిసిన విషయమే. ఇట్టి స్థితిలో సంస్కృత వాఙ్మయమున గల శ్రుతి, స్మృతి, పురాణేతిహాసాదుల వదలి ఈకాలపు చారిత్రక మహామహాలు నన్న మొన్నటివైన బౌద్ధగ్రంథములను, పరదేశములనుండి యీ దేశమును దర్శించి పోవుటకు వచ్చిన యాత్రికులయొక్క తెలిసియు తెలియని వ్రాతలను ప్రమాణముగా నెంచుటవలన వారి కీ దేశముయొక్క సత్యచరిత్ర ఎట్లు తెలియగలదు? నేలవిడిచి సాముచేయువానికి ఏగతి పట్టునో ప్రాచీన దేశీయ వాఙ్మయమును వదలి వ్రాయబడిన వీరి చరిత్రలకుకూడ అదేగతి పట్టగలదు. అనగా అవి తప్పులు తడికలుగా పరిణమించగలవు.

అశ్మకులు, మూలకు లనెడి జాతు లున్నట్లు పూర్వగ్రంథములం దెచ్చుటనైన నుదహరింపబడియుండినచో వ్యాసకర్త అట్టి ప్రమాణ

గ్రంథమును చూపియుండెడివారు. అది కేవలము వారి ఊహగానమై యున్నది. అశ్వక మూలకులు త్రేతాయుగపు వారు. వారిచరిత్రలు పరంపరగ ఆయాకాలములలో వ్రాయబడుచు రాగా ద్వాపరాంతమున వ్యాసభగవానులు వెనుకటి ప్రమాణగ్రంథముల ననుసరించి తనచే వ్రాయబడిన పురాణములలో కూర్చియుండిరి. వీనికి వ్యతిరేకముగా ఇటీవలి కాలమున వ్రాయబడిన వ్రాతలన్నియు త్యజింపదగినవి గాని ప్రమాణముగా నంగీకరింపదగినవి కావు. బౌద్ధగ్రంథములు నిన్న మొన్నటి వగుటచే వానిని ప్రమాణముగా జేసి ప్రాచీన వాఙ్మయమును త్రోసి వేయుట తెలివితక్కువ పని. అశ్వక మూలకు లనెడి పేరులుగల యిద్దరు రాజు లుండిరని చెప్పబడినంతమాత్రమున 'అశ్వకులు, మూలకులు' అనెడి రెండు తెగ లున్నవనియు, వారే ఉత్తరదేశమునుండి వచ్చి కృష్ణాగోదావరీ తీరభూముల నాక్రమించి రనియు వీరి కెవరు చెప్పిరి? ఆ వ్యాసకర్త చూచిన బౌద్ధగ్రంథములో నాయిద్దరి పేర్లు మాత్రముద హరింపబడియున్నవి. మిగిలిన కథయంతయు వ్యాసకర్తగారి యూహ గానము. ఇట్టి యూహలు చరిత్రలుగా పరిగణింపబడుట ఈ ఇరువ దవశతాబ్దములోని హూణభాషా కోవిదులైన హిందూచారిత్రకులలో తప్ప ప్రపంచమునం దేదేశమునను కానరాదు. ఇది కేవలము ఊహా పోహలతో గూడిన అసత్యవాదము. ఊహలెప్పుడును చరిత్రలుగా పరి గణింపబడరాదు. ఊహాపోహలతో అసత్యవాదములను కల్పించి తమ దేశమునకును, తమ జాతికిని అవమానమును కూర్చుట ధర్మము కాదని తెలియవలెను. ఇది దేశమునకును జాతికిని ద్రోహముచేయుట యగును.

అ శ్వ క మూ ల కు ల వృ త్తాంతము

'అశ్వకు' డనువాడు సూర్యవంశమునకు చెందిన అయోధ్య రాజు. ఇక్ష్వాకు వంశ సంభవుడు. వాని కుమారుడే మూలకుడు. ఈ మూలకునికి నారీశవచు డను నామాంతరము గలదు. పరశురాముడు అఖిల క్షత్రియుల సంహారము చేయబూనినప్పుడు ఈ మూలకుడు శ్రీ

వేషము ధరించి అంతఃపురస్త్రీలలో దాగియుండెనట. ప్రాణభయమున తాత్రమును విడిచి స్త్రీరూపధారి యైనవాని జంపుట నీతికాదని పరశురాముడు వీనిని విడిచి చనెను. వాని వంశక్రమములు దెల్పుచుంటిమి.

ఇక్ష్వాకు వంశములో ప్రసిద్ధుడు 'సగరచక్రవర్తి.' ఆతని మునిమనుమడు భగీరథుడు. ఆతనినుండి ఎనిమిదవతరమువాడు సుధానచక్రవర్తి. ఈయన భార్య మహాప్రతివతా తిలక మగు మదయంతీదేవి. ఈమె గర్భిణియై ఏడేండ్లు మోసియు ప్రసవించినందున వసిష్ఠుడు అశ్వక మనెడి (శత్రువైద్యములో కోతకోయు వాడిగల యొకానొక పనిముట్టు) శత్రుంబున నా గర్భంబు జీరిన అశ్వకుడనెడి కుమారుడు పుట్టెను. ఆతనికి మూలకుండు గలిగె. ఈతడు నిర్మూలంబైన రవివంశంబునకు మూలంబగుటంజేసి 'మూలకుం'డనంబరగె. (ఆంధ్ర భాగవతము 9-251-253) మూలకునినుండి ఐదవతరమువాడు రఘుమహారాజు. రఘువునుండి మూడవతరమువాడు దశరథుడు. ఆతని కుమారులు శ్రీరామచంద్రమూర్తియు, భరత, లక్ష్మణ, శత్రుఘ్నులు నైయున్నారు. పరశురామునిచే సూర్యవంశ క్షత్రియులందరు నశించిరి. అందశ్వకుడుకూడ మరణించెను. మూలకుడు మాత్రము చావు తప్పించుకొని ఎట్లో బ్రతికెను. మూలకుడుతప్ప అశ్వకునికి వేరు సంతానము లేదు. అశ్వకునికి సోదరులెవరును లేరు. ఇతరబంధువు లెవరైన నుండి రనిన పరశురామునిచే సూర్యవంశపు రాజులందరును చంపబడిరి. సంహారమునకు తప్పి మిగిలినవారి నందరను వెదకి వెదకి యిరువదొక్క మారులు పరశురాముడు సంహరించియున్నాడని చరిత్ర చెప్పుచున్నది. ఇట్టి స్థితిలో ఈ అశ్వక, మూలకులు రెండు తెగలనారలనియు వా రాంధ్రదేశమునకు నలసపోయి రనియు వీరలే తెలుగు జాతికి మూలమనియు, వారి భాష తెలుగనియు కల్పించివాయుట కేవలము గాలిని మూటగట్టి చరిత్రగా చూపుట గాదా! యని ప్రశ్నించుచుంటిమి. ఇది కేవలము అసత్యకల్పన యనియు అట్టి యసత్యకల్ప నలతో చరిత్రను పూరించుట చరిత్రకు ద్రోహముచేయుట యనియు ఊహించలేనందులకు విచారించుచుంటిమి.

ఈ యశ్వక, మూలకుల చరిత్ర పురాణములన్నిటియందును గలదు. పురాణములలో చెప్పబడిన ప్రాచీనచరిత్రయందు గల అశ్వక, మూలకులను రాజులపేర్లను తీసికొని అశ్వకులు మూలకులు అని రెండు బాహ్యజాతులున్నట్లు అభూతకల్పన చేసి పాశ్చాత్యచరిత్రకారులు వారిని గోదావరీతీరమునకు దెచ్చి యిచ్చట 'అంధ్రజాతి'కి మూలపురుషుని కల్పించి చెప్పుచు ఆంధ్రజాతి వారి సంతాన మైనందున ఈజాతియంతయు సంకరజాతిగా ప్రచారము చేసిరి. ఆవాదములనే వారి మానసపుత్రులైన హూణభాషా కోవిదులగు భారతీయ చరిత్రకారులు ప్రచారములోనికి దెచ్చుటకు వారి శక్తి కొలది ప్రయత్నించుచుండిరి. దీనికి కారణము పాశ్చాత్య భావదాస్యము తప్ప వేరుగూడు. పైవిచారణ వలన వీరి వాదమంతయు పేకముక్కలతో నిర్దిష్టపడిన సాధమువలె కూలి నేలమట్టమైనది. ఇప్పటి కైనను వీరు కనులుతెరిచి తమ వాఙ్మయమును చిత్తశుద్ధితో పరిశోధించుకొని చరిత్రలను వ్రాయుటకు ప్రయత్నించుట శ్రేయస్కరము.

మద్రాసులోని తెలుగుభాషాసమితి వారిచే ఆంధ్రప్రజల కష్టాఙ్గిత ద్రవ్యము కొన్ని లక్షలు వెచ్చపెట్టి వ్రాయించబడుచుండిన తెలుగువారి చరిత్రగ్రంథములలో 'ఆంధ్రులను' గురించి శ్రీ శిష్టా నరసింహశాస్త్రిగారి కుమారుడు శిష్టా రామకృష్ణశాస్త్రి M. A. గారిచే వ్రాయించి చేర్పించ నుద్దేశించిన దీ బాహ్యజాతివారయిన అంధ్రలే ఆర్యాంధ్రులని చెప్పెడి అసత్యచరిత్ర కావచ్చు నని సందేహము కలుగుచున్నది. పాపము శమించుగాక!

ఈ ప్రాచ్యకదేశ భాగమునకు ఆంధ్రదేశమను మహారాజయొక్క ఆటన కుమారుడయిన 'ఆంధ్రరాజు' యయాతి చక్రవర్తి నాలుగవ కుమారుడగు 'అనువు' వంశములోని ఆటవతరము వాడయిన 'జనమేజయుని' వంశములోనివాడు. చంద్రవంశమునకు చెందిన రాజు. ఈ రెండువాదములును పరిశోధింపదగినవే యని వ్యాసకర్త గారు చెప్పుట శుభావహము. కాని వారు చెప్పిన మొదటివాదము

ప్రమాణసూన్యమైన కల్పితవాదము. రెండవది వాదమని చెప్పతగదు. అది సప్రమాణమై పూర్వచరిత్రచే నిర్ధారణచేయబడిన సిద్ధాంతము. అది సత్యమైన చరిత్ర.

ఆంధ్రము తెలుగు వేలు కావు

ఆంధ్రము, తెలుగు వేరనెడి వానమును గురించిన విమర్శ అనావశ్యకము. ఆంధ్రులనుగురించిన చరిత్ర పూర్వచరిత్రాధారమున ధ్రువపడినచో ఈ భాషావాదము దానియంతట నదియే సమసిపోగలదు. ఆంధ్రమే తెలుగు. తెలుగే ఆంధ్రము. అవి రెండు కావు. తెలుగుభాషనే ఆంధ్రభాష యని కొందరును, తెలుగుభాష యని కొందరును వాడియుండిరి. వాటిని వేరువేరు భాషలుగా నెంచుట పొరబాటు. కాలము గడచుచురాగా భాషలోగూడ పదవ్యత్యాసము లేర్పడినవి.

శాసనములలో గల భాషనుబట్టి ప్రజలందఱాకాలములో ఆభాషనే మాటలాడుచుండి రని ఊహించుట పొరబాటు. ప్రజలభాష ఆంధ్రము లేక తెలుగుగా నున్నను శాసనములు సంస్కృతములో గాని, ప్రాకృతములో గాని వ్రాయించవచ్చును. అంతమాత్రమున శాసనములలోని భాషయే ఆకాలమున నాప్రాంతీయప్రజలు మాటలాడుచుండి రని యెంచుట న్యాయముగా లేదు. ఆ శాసనములు వ్రాయించినది ప్రజలు కారు. ఏదియో యొకప్రాంతపు రాజో, లేక యొక దాతయో యెయుందురు. అందువలన ఆశాసనములో ఏభాష నుపయోగించవలయు నను విషయ మా శాసనకర్తయొక్క రుచిని, ఇష్టమును అనుసరించి యుండును. శాసనకర్తలకును ప్రజలకును ఎట్టి సంబంధమును ఉండదు. శాసనకర్తలు శాసన భాషను గురించి ప్రజలలో సంప్రదించ నవసరము లేదు. అట్లు పూర్వశాసనములు వ్రాయించినప్పుడు ప్రజల కంగీకారమైనభాషలో శాసనములు వేయబడినట్లు ఎట్టి ప్రమాణమును ఇంతవఱకు దొరకియుండలేదు. కాబట్టి శాసనములలోని లిపినిబట్టి ఆకాలములోని ప్రజల భాష శాసనభాషయే యని నిర్ధారణచేయుటకు నీలు లేదు.

సా రాం శ ము.

కృష్ణాగోదావర్యాది మహానదులచే పవిత్రమగు చుండిన మన నివాసభూమి ప్రాచీనకాలమున 'ప్రాచ్యక' దేశ మని పిలువబడుచుండెడిది. దాని నొకకాలమున 'బలి' యనెడి మహారాజు పాలించియున్నాడు. ప్రాచ్యక దేశము ఉత్తరమున బెంగాలునకు ఉత్తరసరిహద్దు నుండినక్షిణముగా ఇప్పటి మద్రాసుపకు దిగువవఱకు వ్యాపించియుండెను. బలిమహారాజు అనంతరము ఆతని కుమారులు ఆరుగురును దాని నాఱు భాగములుచేసి పంచుకొని ఎవరి వాటాకు వచ్చిన భూభాగమును వారు తమ పేరులతో వ్యవహరించుకొని యుండిరి. బలియొక్క కుమారులు 1 అంగరాజు 2వంగరాజు 3 కళింగరాజు 4 సుంహ్యరాజు 5 పుండ్రరాజు 6 ఆంధ్రరాజు అనెడి పేరులుగలవారైయుండిరి. వారు తమతమ భాగములకువచ్చిన దేశభాగములకు వరుసగా అంగదేశమనియు వంగదేశమనియు కళింగదేశమనియు సుంహ్యదేశ మనియు పుండ్రదేశ మనియు ఆంధ్రదేశమనియు పేరులనుంచి పరిపాలించియుండి రని పూర్వచరిత్రల యందు సూటిగా చెప్పబడియుండగా ఎవరో 'ఆంధ్ర' అనబడెడి బాహ్య జాతివా రుత్తరదేశమునుండి వచ్చి ఆక్రమించి నివసించి యుండవచ్చుననియు అందువలననే యీ దేశమునకు 'ఆంధ్రదేశ' మనుపేరు వచ్చియుండవచ్చుననియు సందేహముతో గూడిన యీ వికల్పము లేల చేయవలసి వచ్చినదో తెలియరాకున్నది. మన సందేహములకు, వికల్పములకు, కల్పనలకు ఎట్టియవకాశమును లేకుండ భాగవతమునందు ఆంధ్రదేశమున కీపేరెలుల వచ్చినదో సూటిగా చెప్పబడినది. ప్రాచీన ప్రాచ్యకదేశ భాగమే 'ఆంధ్రదేశ' మని పిలువబడినది. అట్టి ఆంధ్రదేశములో అతిపురాతన కాలమునుండి నివసించుచుండిన ప్రజలందరును 'ఆంధ్రు' లని పిలువబడిరి. వారు మాటలాడు తెలుగుభాష కూడ ఆంధ్ర భాష యను నామాంతరమును పొందినది. కనుక 'ఆంధ్రులు' అనబడెడి ప్రజలందరును 'చాతుర్యవృద్ధులును స్వచ్ఛమైన ఆర్యజాతీయులైయున్నారు.

ఓం తత్ సత్.

జంబూద్వీపము-దాని విభాగములు

భూగోళస్థిత జంబూద్వీపమును దానియందలి నవవర్ష విభాగములను గురించి పురాణములలోని వర్ణనలను తీసికొని అనేకులనేకవిధములుగా విమర్శించుచున్నారు. వారి విమర్శనములను చూడగా పురాణములలో వర్ణింపబడిన జంబూద్వీపమేదియో వారికి పొడగట్టినట్లు కనబడుటలేదు.

పురాణములలో చెప్పబడిన భూగోళ ఖగోళ విషయములు సృష్ట్యాది (సుమారు ౧౯౬ కోట్ల సంవత్సరముల) నాటివైయున్నవి. పిమ్మట వానిలో చాలమార్పులు కలిగినవి. వానిని తెలియుటకు జ్యోతిస్సిద్ధాంతజ్ఞానమవసరము. పురాణములలో ఏ శాస్త్రమునకు సంబంధించిన విషయము ప్రస్తావించబడునో, ఆశాస్త్రజ్ఞాన మున్నపుడే ఆ విషయ మర్థమగునుగాని అప్రిజ్ఞానము లేనియెడల అర్థముకానేరదు. సిద్ధాంత విషయములు తెలియనివారికి పురాణములలోని విభాగములు సమన్వయము కానేరవు. నవీనులచే చెప్పబడిన భూభాగముల ననుసరించి పురాణములలోని విషయముల సమన్వయపరుప యత్నించుటయే ఇట్టి విపరీత భావములకు హేతువైనది.

పూర్వ లేవిధముగా వ్రాసియుండిరో ఆమూలాగ్రముగ తెలిసికొని, మనమును వారిదారిసే పోయి వాని నర్థముజేసికొనినచో అన్నియు సవ్యముగా గోచరించును. విపరీతములగు ఊహలు గలుగుట మన దోషదృష్టివలన. అంతేకాని షార్వ ఋషులకు భూగోళజ్ఞానము లేక వ్రాయుటవలన కాదు. వారికి ఆవిషయములలో మంచి జ్ఞానము కలిగియున్నదనుట కెట్టి సంశయమును లేదు. వారు వ్రాసినదానిని తెలిసికొనక చేయబడిన మన విమర్శనలు మాత్ర మజ్ఞానజన్యములై యున్నవనుట నిస్సంశయము.

పురాణములలోని విషయములు చెప్పనపుడు ప్రతిచోటను అక్షరాభ్యాసము మొదలు వర్ణక్రమము చెప్పబడదు. పురాణములను

చదివి అర్థము చేసికొనెడి విజ్ఞానమును ఇతర శాస్త్రసహాయముచే సంపాదించు కొనిన అధికారియే పురాణములను చదివి అర్థము చెప్పట కర్హుడుగాని జ్ఞానలవ దుర్విదధుడు పురాణ పఠనమున కర్హుడు గాడు. వేదార్థము నెఱుగుట కాటు (పట్టాశ్రయములు) శాస్త్రముల జ్ఞాన మెటు లవసరమో అటులనే పురాణపఠనమునకు జ్యోతిషము మొదలు గాగల ఇతర శాస్త్రజ్ఞాన మవసరము. అంతవరకు నాతడు పురాణము లను చేబట్టి అర్థము చెప్పట కర్హుడుకాడు. అనధికారులైన వారు పురాణపఠనము చేయుటకు మొదలిడుటవలననే మన పురాణములు తప్పుల తడికలుగా ప్రదర్శింపబడుట కవకాశము కలిగినది. హేయమైన యిట్టి దురభి ప్రాయములవలన వారు చెడుటయేగాక లోకులనుగూడ చెడగొట్టినవారగుచున్నారు.

ప్రాచీనులచే చెప్పబడిన జంబూద్వీపమును దానిలోని భారత వర్షాది విభాగములను గుర్తించుటకు అనేకులు ప్రయత్నించుచు పురాణ ములలో వర్ణింపబడిన జంబూద్వీపమును, వర్షవిభాగమును గందరగోళ ముగా జూపుచుండిరి. వారికి అర్థమైన ప్రకారము మేరువును చీనాలోని గోబీ యెడారిలో నున్నటుల గుర్తించుచుండిరి. జంబూద్వీపమనగా భారతవర్షములోని ఉత్తరభాగమని కొందరును, దక్షిణభాగమని కొందరును భారతవర్ష మంతయునని మరికొందరును చెప్పుచున్నారు.

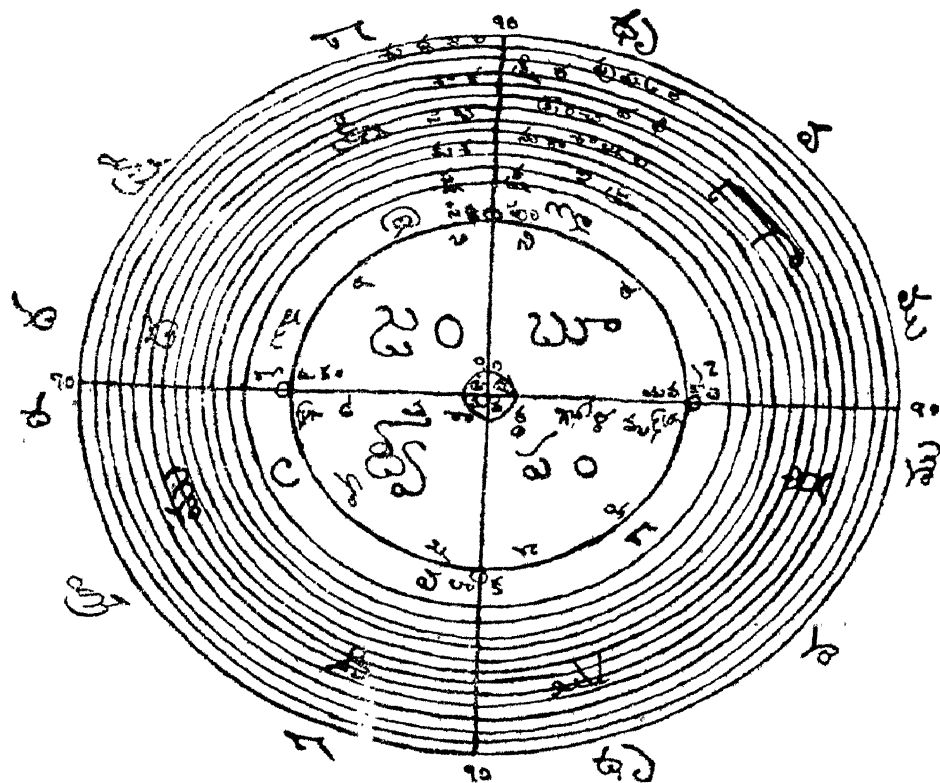
జంబూద్వీపమును, నవవర్షములుగా చేసి స్వాయంభువ మనువు కుమారుడయిన ప్రియవ్రతుడు తన కుమారులకు పంచియిచ్చెను. అందుచే భారతవర్షము జంబూద్వీపములో తొమ్మిదవ భాగమైయున్నది. తొమ్మిదవ భాగమైన భారత వర్షము జంబూ ద్వీప మెట్లుగను?

వీరింకొక విధముగా గూడ నవవర్ష నిర్ణయముఁ జేసిరి.

ఆసియాఖండపు పటమును తీసికొని దక్షిణముగా భారతవర్షము ప్రారంభించి చీనా, తుర్కీ, గోబీ యెడారులలో ఇలావృతవర్షమును గుర్తించి దానిమధ్య మేరువును జూపి దాని కుత్తరమునగల సైబీరియా

యెడారి మొదలు ఉత్తర సముద్రమువరకు రమ్యక, హిరణ్యక, కురు వర్షములను గుర్తించి మొత్తముమీద ఆసియాఖండము సంతను మాత్రము జంబూద్వీపముగా జూపుచుండిరి. విషయ మామూలాగ్రముగ తెలియకపోవుట వేఱుమాట. విషయ మొకవిధముగ నుండగా దానిని సరియగు విధమున దెలిసికొనక విపరీతార్థములను గల్పించి హాస్యాస్పదములుగా బ్రదర్శించుట ప్రమాదకరమైన విషయము.

భూగోళస్థిత జంబూ ద్వీపము

నెం ౧ పటము

మనముండిన యీ బ్రహ్మాండములో భూలోకాదిగ సత్యలోకము వఱకు ఏడులోకములూర్ధ్వభాగమునను, అతలాది పాతాళము

వఱకు పడు అధోలోకములును మోక్షము పదునాలుగులోకములు గలవు. అందు భూలోకము రెండుభాగములు: ౧ భూగోళము. ౨ మహాభూమి.

మనము నివసించుచుండిన యీ భూగోళమునకు దిగువను అయిదు కోట్ల బ్రహ్మాండ యోజనముల దూరమున (౧ బ్ర.యో.=3౦కి ఇంగ్లీషు మైళ్ళు) దక్షిణముగా 'మహాభూమి' యనునది యున్నది. పురాణములలో వర్ణింపబడిన లక్షయోజన విస్తీర్ణ జంబూద్వీపమును దానిని చుట్టి లవణసముద్రమును, ఇట్లాక దానిని చుట్టి యొకటిగా సప్తద్వీపములును, సప్తసముద్రములును మహాభూమియందుండి యున్నవి. పంచాశతోక్తియోజన విస్తృత భూమండల మనునది ఇదియే. (ఏబదికోట్ల యోజనముల విస్తృతి గలది) దానిని గురించిన వివరములు నాచే వ్రాయబడిన "బ్రహ్మాండ సృష్టి విజ్ఞానం" అను గ్రంథమున వివరింపబడినవి. ప్రస్తుతవిషయము భూగోళస్థిత జంబూద్వీపమును గురించి.

మహాభూమిమీదగల సప్తసముద్ర ద్వీపముల పేరులతో భూగోళముగూడ సప్తసముద్ర ద్వీపములుగా విభజింపబడినది. ఈ బ్రహ్మాండమునకు భూగోళము సమమధ్య ప్రదేశమున సమఘన, వృత్తాకారముగా నున్నదని మన గ్రంథములు చెప్పుచున్నవి. ప్రాచీనులు ఈ భూగోళమునకు సమమధ్య ప్రదేశముగూడ చుట్టు నొక రేఖ గీచి దానికి విషువన్మండల రేఖ లేక నిరక్షరేఖ (అనగా ఈకేటరు) అని పేరిడిరి. అట్టినిరక్షరేఖ మొదలు ఉత్తర ధ్రువమువఱకు గల భూభాగమునకు 'దేవభాగము' లేక 'జంబూద్వీపము' అని పేరు. నిరక్షరేఖ మొదలు దక్షిణధ్రువమువఱకు 'అనురభాగము' అని పేరు.

నెం. ౧ పటమును చూడుడు. ఇందు లవణాది సప్తసముద్రములును జంబూద్వీపాదులైన సప్తద్వీపములును గలవు. కాని యీ కాలమునకు భూభాగములో హెచ్చుభాగము సముద్రముగా మారిపోయి అచ్చటచ్చట కొన్ని లంకలుపూత్రము నిలిచియున్నవి. ఈ

విషయమును గురించి శ్రీభాస్కరాచార్యులు తన 'సిద్ధాంతశిరోమణి' తును జ్యోతిష గ్రంథములో నీవిధముగా వ్రాసియుండిరి:

శ్లో: భూమేరర్థం క్షారసింధోరుదక్ష్పం
జంబూద్వీపం ప్రాహు రాచార్యవర్యాః,
అన్యేఽర్థేఽస్మిన్ ద్వీపపట్కస్య యామ్యే
క్షారక్షీరాద్యంబుధీనాం నివేశః.

(సిద్ధాంత శిరోమణి)

తా. లవణ సముద్రమున కుత్తరమునగల భూగోళముయొక్క అర్థభాగమును జంబూద్వీపమని ఆచార్యులు చెప్పియుండిరి. దక్షిణార్ధ భాగము లవణ, క్షీరాదులైన సప్త సముద్రములకును ఆఱు ద్వీపములకును నిలయమై యున్నది. (నెం గ రు పటమును జూచునది).

పూర్వపు భూగోళమును నిరక్ష రేఖమీదుగా కొని రెండు భాగములు చేసిరి. అవి ఉత్తరార్ధగోళము, దక్షిణార్ధగోళము నని రెండు భాగములుగా నేర్పడినవి. వారు 'లంక' మెరిడియన్ మీద "0" నున్న డిగ్రీనుంచి భూగోళమును 3౬౦ డిగ్రీలుగా విభాగించిరి. ఇప్పుడు నవీనులు నిలుపుగా కొని పూర్వార్ధ పశ్చిమార్ధగోళములుగా రెండు భాగములు చేసియుండిరి. వారు "గ్రీనుచ్" మెరిడియన్ వద్ద నున్న డిగ్రీనుంచి బయలుదేరి భూగోళమును 3౬౦ డిగ్రీలుగా విభాగించిరి. నవీనుల విభాగము ప్రకారము మనవారలు విమర్శించుచున్నందున పూర్వపు విభాగములు మనకు సరిగ గోచరించుటలేదు. వారు చేసినటుల ఉత్తర, దక్షిణార్ధగోళములుగా చేసిచూచిన జంబూద్వీపమును, దానిలోని నవవర్ష విభాగమును మనకు సులభముగా బోధపడును.

నిరక్ష రేఖ కుత్తరముగా ఉత్తరధ్రువము వఱకు నుండిన ప్రదేశ మంతయు అనగా ఉత్తరార్ధగోళమంతయు జంబూద్వీపముగా వ్యవహరింపబడినది. ఇంకను ఆసియా, ఐరోపా, ఆఫ్రికా, ఉత్తర అమెరికా ఖండములును సముద్రములుగా ఇప్పుడు మనకు కాన్పించుచున్న మిగిలిన భాగమంతయు పూర్వము భూఖండముగానుండి యిందు చేరి

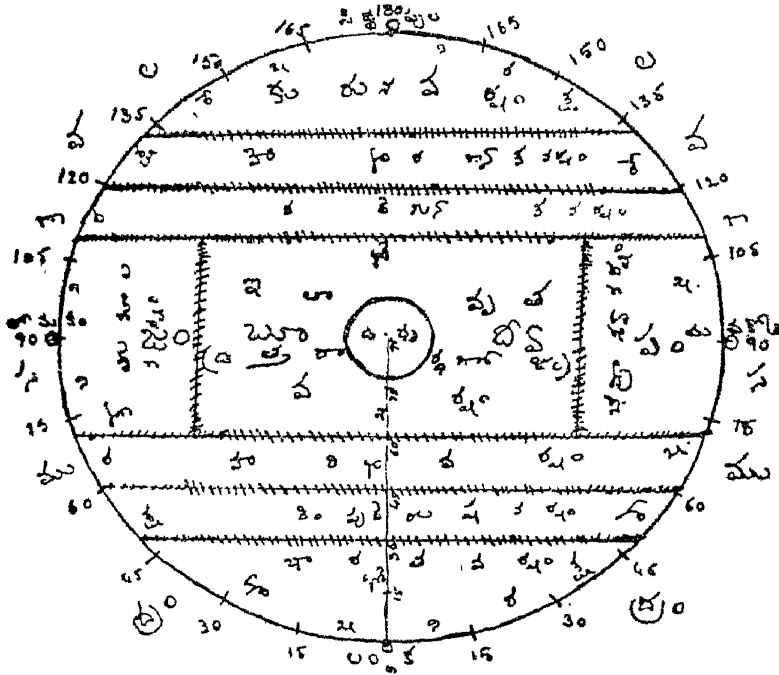
యున్నది. అందు ఆఫ్రికాఖండ దక్షిణభాగమునంటి తూర్పుగా ఈ క్వేటరున కుత్తర దక్షిణములలో కొంత భూభాగము అమెరికావటకును ఉండెడిది.

ఆ భూభాగమంతయు సముద్రగామియైనది. దాని యవశేషములే మెడగాస్కోర్, సముద్రగామియైన రావణాసురుని లంక, సింహళము, సుమిత్రా, జావా, ఆస్ట్రేలియా మొదలగు లంకలు. అట్లు సముద్రగామియైన ప్రదేశము నిప్పుడు పరిశోధనలుచేసి “లెమూరియా” యనెడి భూఖండ మొకటి సముద్రగామియైనట్లు చెప్పుచున్నారు. అయిదు కోట్ల సంవత్సరముల క్రిందట సగరచక్రవర్తి కాలములో ఈభూఖండము సముద్రగామియైనట్లు మన పురాణములు చెప్పుచున్నవి. నిరక్షరేఖ (ఈ క్వేటరు) కుత్తరమునగల భాగమంతయు ‘జంబూద్వీపము’ ని పూర్వులు నిర్ణయించిరి. నిరక్షరేఖకు దక్షిణమున అనగా జంబూద్వీపము చుట్టును ఉప్పుసముద్రము ౨౭౦ యోజనములు (౧యో=౪½ ఇంగ్లీషు మైళ్ళు) వెడల్పు గలిగియున్నట్లు పూర్వులు గుర్తించి యుండిరి. ఆ ఉప్పుసముద్రమున మునిగిపోయిన లెమూరియా ఖండము లోని నిరక్షరేఖకు దక్షిణముగా కొంత భూఖండమును, కొన్ని పర్వతములును, కొన్ని లంకలును ఉండియున్నట్లు పూర్వులచే వర్ణింపబడినది.

నిరక్షరేఖకు దక్షిణమునగల భూభాగములేకాక నిరక్షరేఖ కుత్తరముగాగల జంబూద్వీపములోకూడ చాలభాగము (ఆసియా, ఆఫ్రికా, ఐరోపా, ఉత్తర అమెరికా యనెడి నాలుగు ఖండములును, అచ్చటచ్చట కొన్ని లంకలును తప్ప మిగిలిన భూభాగమంతయు) ఉప్పుసముద్రముచే నాక్రమింపబడినది. దానిని మనసున నుంచుకొని పూర్వులచే చెప్పబడిన విధమున మనము జంబూద్వీపమందలి నవ వర్షములను గుర్తించుదము. సులభముగా గుర్తించుటకు వీలగునటుల నిరక్షరేఖ కుత్తరభాగము అనగా జంబూద్వీప పటము ఇందులో జతపరచబడినది. (నెం ౨ రు పటమును చూడుడు)

జంబూద్వీప నవ వర్షవిభాగము

భూగోళస్థిత జంబూద్వీపమునకు దక్షిణమున చుట్టునునిరక్ష రేఖ యున్నది. దానికిదక్షిణమున (ఉత్తరార్ధ గోళము చుట్టును) ఉష్ణసముద్రము గలదు.

నెం ౨ వ పటము

జంబూద్వీపములో దక్షిణమున భారతవర్షము గలదు.

ఈభారతవర్షము పూర్వము నిరక్షరేఖవలకు వ్యాపించి యుండెడిది.. దిగువను 'లంక' యను ద్వీపము గలదు. (సింహళము పూర్వము భారతవర్షముతో కలిసి యేకఖండముగానుండెడిది.) ఆలంకా ద్వీపమున నున్న (౦) డిగ్రీని గుర్తించి— అనగా అచ్చట ప్రారంభించి పూర్వమును నిరక్షరేఖమీదుగా భూగోళమును ౩౬౦ డిగ్రీలుగా విభాగించి యామ్యాత్తర రేఖల (Meridian Or Longitudes) లిఖించి యుండిరి,

ఇప్పుడు నవీనులు గ్రీనిచ్ పెరిడియన్ వద్ద నున్న డిగ్రీ పెట్టి యామ్యోత్తర రేఖలు లిఖించియుండిరి. లంక వద్ద బయలుదేరి లంకకు తూర్పుగా నిరక్షరేఖమీదుగా నడచిన తొంబదివదిగ్రీవద్ద “యవకోటి” యను పట్టణమొకటి యున్నట్లు జ్యోతిస్సిద్ధాంత గ్రంథములు జెప్పుచున్నవి. దానికి తూర్పుగా నిరక్షరేఖమీద తొంబది డిగ్రీలు నడచిన ఉత్తరమున సిద్ధపురియను పట్టణము గలదు. లంకనుండి యీ సిద్ధపురి యొకే లాంగిట్యూడుమీద దక్షిణోత్తరముల నున్నట్లు స్పష్టముగా గోచరించును. భూగోళముమీద లంక వద్దనుండి వెనుక వైపున కొక మేకు గ్రుచ్చిన నది సిద్ధపురి వద్దకు పోవును. అనగా లంకకు ఎదురువైపున సిద్ధపురి యున్నదనుట స్పష్టము.

లంక జంబూద్వీపమునకు దక్షిణముగా నుండినయెడల దాని కెదురుగా నుండిన సిద్ధపురి జంబూద్వీపమున కుత్తరముగా నున్నదని వేరుగా చెప్పనక్కరలేదు.

ఈ సిద్ధపురి అమెరికా (కురువర్షము) లో ఈ క్వేటరుమీద గలదు. కనుక లంకతో గూడిన భారతవర్షము జంబూద్వీపములో దక్షిణముగా నుండిన సిద్ధపురితో కూడిన కురువర్షము (అమెరికా) జంబూద్వీపములో ఉత్తరమున నున్నదని చెప్పుట కెట్టి యాశ్చర్యమును లేదుగదా! దక్షిణదిక్కున కెదురుగా ఉత్తరదిక్కు గలదని చెప్పినవారు బాగుగ తెలిసి చెప్పిన వారే గదా!

దానిని గ్రహించలేక అజ్ఞానముచే తామే తెలివిగలవారని భ్రమించి తెలిసి చెప్పిన వారి మాటలకు విపరీతార్థములు జేయవారలెట్టివారలో మీరే గ్రహింపుడు.

లంకకు తొంబది డిగ్రీల వద్ద తూర్పున నుండిన “యవకోటి” యను పట్టణమున కెదురుగ ‘రోమక’ యను పట్టణముండి యున్నది. తూర్పుదిక్కున కెదురుగా నుండినది పడమర దిక్కు అని ప్రసిద్ధము. ఇప్పుడు జంబూద్వీపము చుట్టును గల నిరక్షరేఖ మీదుగా దక్షిణ సముద్రతీరమున గల లంకనుండి బయలుదేరి నడచిన తూర్పున

తొంబదవ డిగ్రీవద్ద 'యవకోటి' పట్టణమును, దానికి తొంబదిడిగ్రీల దూరమున (నూట యెనుబది డిగ్రీలదూరమున) ఉత్తరమున "సిద్ధపురి" పట్టణమును, దానికి తొంబదిడిగ్రీల దూరమున అనగా లంకనుండి తూర్పుగా ౨౭౦ డిగ్రీవద్ద 'రోమక' మను పట్టణమును గుర్తించుచు తిరిగి దక్షిణమున గల 'లంక'కు చేరుదుము.

అనగా లంకకు సరిగా ఉత్తరమున ౧౮౦ డిగ్రీల దూరమున 'సిద్ధపురి' యున్నదన్నమాట. ఈదృష్టితో పటముమీద మనపూర్వులచే పురాణములలో చెప్పబడిన నవనర్షములను గుర్తించుదము. దక్షిణమున భారతవర్షమును, దాని కుత్తరమున హిమాలయ పర్వతమును, దాని కుత్తరమున కింపురుషవర్షమును దాని కుత్తరమున హేమకూట పర్వతమును, దాని కుత్తరమున హరివర్షమును, దాని కుత్తరమున నిషధ పర్వతమును, దాని కుత్తరమున ఇలా వృతవర్షమును గలవు. (ఇలావృతవర్ష మధ్యమున మేరువు గలదు.) లంకనుండి మేరువు నకు తొంబది డిగ్రీల యామ్యాత్తరరేఖ (లాంగిట్యూడ్) మీద దూరము. దాని కుత్తరమున నీలపర్వతమును, (ఇది అమెరికాలోనికి పోవును.) దాని కుత్తరమున రమ్యక వర్షమును, దాని కుత్తరమున శ్వేతపర్వతమును, దాని కుత్తరమున హిరణ్యక వర్షమును, దాని కుత్తరమున శృంగవాన్ పర్వతమును, దాని కుత్తరమున కురువర్షమును గలవు.

కురువర్షమున కుత్తరపు సరిహద్దున నిరక్షరేఖయు దాని కుత్తరమునగల ఉత్తరసముద్రమున 'సిద్ధపురి' యు గలదని జ్యోతిశ్శాస్త్రవేత్తలు పురాణవాక్యములను వివరించి చెప్పియుండిరి. సిద్ధపురినుండి లంక యామ్యాత్తరరేఖమీద (మెరిడియన్ లేకలాంగిట్యూడ్) మేరువునకు ౧౦ డిగ్రీల దూరము. పైని చెప్పబడిన ౧ భారత ౨ కింపురుష ౩ హరిర ఇలావృత ౪ రమ్యక ౫ హిరణ్యక ౬ కురువర్షము లేడింటిలో మధ్య నున్నది ఇలావృతవర్షము. దీని నడుమ మేరువు గలదు.

అనగా జంబూద్వీపముచుట్టును గల నిరక్షరేఖనుండి ఎటు కొలిచినను తొంబదిడిగ్రీలదూరమున ఉత్తరముగా మేరువు గలదు.

మేరువు బ్రహ్మాండమునకు సమమధ్యభాగమున దక్షిణమునుండి ఉత్తరముగా నున్నట్లుహింపబడిన (imaginary) బ్రహ్మాండమధ్యరేఖ. ఈ రేఖయందధోలోకము లేడును, మహాభూమి భూగోళములును, ఊర్ధ్వలోకములేడును మొత్తము ౧౮ లోకములు గ్రుచ్చబడియుండినట్లుహింపబడినది.

ఈ బ్రహ్మాండమధ్యరేఖనే భూగోళమునకు సంబంధించినంతవఱకు భూమధ్యరేఖ యని మనము వ్యవహరించుచున్నాము. దీనికి మేరురేఖయనియు మేరుదండమనియు మేరుపర్వతమనియు పేర్లు. భూగోళముయొక్క ఉత్తరపు చివర ఉత్తరధ్రువమేరువు అని పిలువబడుచున్నది. దక్షిణపుచివర దక్షిణ ధ్రువ మని పిలువబడుచున్నది. ఈ మేరురేఖకే స్వర్గములో ఉత్తరపు చివర ఊర్ధ్వధ్రువస్థానమని వ్యవహరింపబడుచున్నది.

ఇలావృత వర్షమునకు తూర్పున నిరక్షరేఖ వరకు (౮) భద్రాశ్వ వర్షము గలదు. దీనికి తూర్పుననున్న నిరక్షరేఖకు తూర్పునగల శముద్రతీరమున యవకోటియను పట్టణ మున్నది. ఇలావృతమునకు పశ్చిమమున గంధమాదన పర్వతమును, దానికిపశ్చిమమున (౯) కేతుమూల వర్షమును గలవు. దీనికి పశ్చిమమునగల నిరక్షరేఖ నంటియున్న పశ్చిమశముద్రతీరమున 'రోమక' పట్టణము గలదు. ఈ విషయము సూర్య సిద్ధాంతము, గోళాధ్యాయము, ౩౭ మొదలుగానున్న శ్లోకములలో స్పష్టపరుపబడినది.

పురాణములలో నవవర్షకథనమున భారతవర్షమును మొదలుపెట్టి యొకదానికుత్తరముగా నొకదానినిచెప్పుచు ఇలావృతవర్షమువఱకు చెప్పబడిన విషయము నవీనులకు ఆక్షేపణీయము కాదు. ఇలావృతవర్షమునకు మధ్య మేరువున్నదని చెప్పినదానిని గూడ వారు సమ్మతించురు.

ఇలావృత వర్షమునకు పూర్వపశ్చిమముల భద్రాశ్వ, కేతుమూల వర్షములు నిరక్షరేఖవరకు వ్యాపించియున్నవనిన దానికిని

వారంగీకరించుట కభ్యంతర ముండదు. కాని ఇలావుత్ వర్షమున కుత్తరమున రమ్యక, హిరణ్యక, కురువర్షములు మూడు చెప్పబడగా నవీనులు దాని కొప్పుకొనక అన్నిటికిని మేరువు ఉత్తరమున నుండగా దానికుత్తర మని చెప్పట వలన పూర్వములకు భూగోళ జ్ఞానము లేదని చెప్ప సాహసించిరి.

అమెరికాలోని ప్రదేశమును రమ్యక, హిరణ్యక కురువర్షము లని యంగీకరించినచో అవి మేరువునకు దక్షిణమున నున్నట్లు చెప్ప బడవలయునని వారియభిప్రాయము. ఈజంబూద్వీపమునకు- అనగా ఉత్తరార్ధగోళమునకు-నాలుగువైపుల నాట్లుదిక్కులను నిరూపించుకొని, అందు దక్షిణమున గల భారతవర్షమునుండి బయలుదేరి ఉత్తరమున నిరక్షరేఖమీద సిద్ధపురికి బోయిన వరుసగ నొకదాని కుత్తరముగా మరియొక వర్షమును చెప్పటయే సమంజసము.

ఆ ప్రకారమే పురాణములలో చెప్పబడినది. కాని యిప్పటి కాలమువారు మేరువును ప్రాతిపదికగా తీసుకొని బయలుదేరిన వర్షము లన్నియును నొకదానికొకటి దక్షిణముగా నున్నటులనే వారికి గోచరించును. అందువలన మేరువునకుత్తరమున అమెరికాఖండములోని భూభాగములను వర్షక్రమముగా విభాగించి చెప్పినటుల వారు గుర్తించుట కవకాశము గలుగలేదు. వారు నిరక్షరేఖను ప్రాతిపదికగా జేసి అందు దక్షిణమునగల భారతవర్షములోని “లంక” నుండి సరాసరి ఉత్తరమున నిరక్షరేఖమీద గల సిద్ధపురివరకు పోయిన వర్షము లన్నియు ఒకదాని కొకటి యుత్తరముగా నున్నటుల గోచరించును. (నెలైరుపటమును చూడుడు).

పైవివరములనుబట్టి నిరక్షరేఖ కుత్తరముగాగల భూభాగ మంతయు జంబూద్వీపమనియు దానినే పూర్వులు నవవర్షములుగా విభాగించి చెప్పిరనియు స్పష్టము. ఇప్పుడు మనము ఆసియా, ఆఫ్రికా, ఐరోపా, ఉత్తరఅమెరికా అని పిలుచుచుండిన భూభాగములు గాక పూర్వము సముద్రగామియై, ఇప్పుడు పసిఫిక్, అట్లాంటిక్కు, హిందూ మహాసముద్రములలో లీనమైయుండి, పరిశోధకులచే తెలిసికొనబడినట్లు

చేప్పబడుచున్నదియు 'లెమూరియా', 'అట్లాంటిసు' 'గాండ్వానా ల్యాండు' అని పిలువబడుచున్నదియు నిరక్షరేఖకుత్తరమున జంబూద్వీపములో చేరియుండి సముద్రగామియైనదియు నగు భూభాగమంతయు జంబూద్వీపమును పేరు నంది స్పష్టమైనదియు భారతీయులచే నాక్రమింపబడి పరిపాలింపబడుచు సోదరులవలన పంచుకొన బడుచుండిన దని స్పష్టపడుచున్నది.

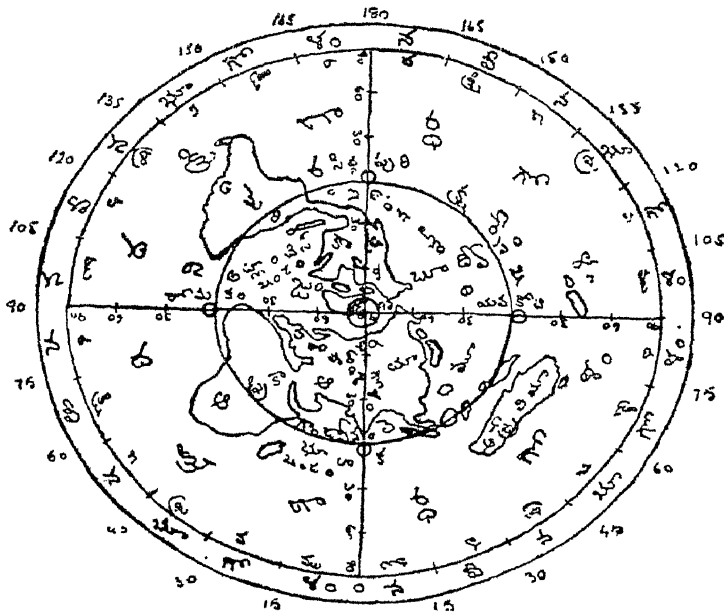
ఆర్యులు ప్రపంచ మంతటను వ్యాపించిరిని చెప్పట కిది ప్రబల నిదర్శనము. జంబూద్వీపములో సముద్రము లేదు. అంతయు భూభాగమే. లవణసముద్రము దానిని చుట్టియున్నది. గోళవిభాగములో లవణ సముద్రము దక్షిణార్ధ గోళములోనికి పోయినది. ప్రాచీన ఋషులు జంబూద్వీపమును, దానిలోని వర్ష విభాగమును సరిగా భూగోళజ్ఞానము కలిగియే చేసియుండిరి. దానిని చదివి అర్థముచేసి కొనగల శాస్త్రజ్ఞానము లేమిచే విమర్శకులు దానిని సరిగా తెలిసి కొనలేక తమ అజ్ఞానమును ప్రాచీన ఋషుల కంటగట్టుచుండిరి. ఇక నైనను విమర్శకులు తమ లోపమును గుర్తించి నవరించుకొందురుగాక !

ప్రాచీనవర్ష విభాగములో చేరిన ప్రదేశములు

దక్షిణమునగల భారత, కింపురుష, హరివర్షములు మూడును ఆసియా ఖండములోని సైబీరియా పైవరకు నుండును. ఇలావృత వర్షము మేరువును చుట్టి నాలుగు ప్రక్కలను గల భూభాగము. మేరువునకుత్తరముగాగల వృతవర్ష భాగమునకుత్తరముగా అనగా అమెరికా ఖండములో చేరిన కెనడాలోని ఉత్తరభాగమును దాటగా కెనడా దక్షిణ భాగమును యునైటెడ్ స్టేట్సులో ఉత్తరభాగమును కలిపి 'రమ్యక వర్షము' 'హిరణ్యకవర్షము' లుగా గుర్తింపఁ చున్నను.

దాని కుత్తరముగా 'కుత్తరము' అనగా యునైటెడ్ స్టేట్సులోని దక్షిణభాగమును, మధ్య అమెరికామును, దక్షిణఅమెరికాలోని ఈక్వెడారులోని నిరక్షరేఖ వరకు (ఈక్వెటరువరకు) గల ప్రదేశములుగా పూర్వులచే గుర్తింపబడినది. అచ్చట నిరక్షరేఖ కుత్తరపు సరి

హద్దున (అమెరికాలోని నిరక్షరేఖకు దక్షిణపు సరిహద్దున) “సిద్ధపురి” యను పట్టణము గలదని చెప్పబడినది. దక్షిణమున లంకనుండి బయలు దేరి ఉత్తరమున అమెరికాలోగల సిద్ధపురి వఱకు పూర్వులు నవవర్ష నిర్ణయములను జేసియున్నందున అవి ఒకదానికొకటి ఉత్తరోత్తరముగా నున్నట్లు చెప్పబడినది. ఇలావృతవర్షము మధ్య మేరువుగలదని చెప్పబడి యున్నందున ఇప్పుడు మనము దేనిని ఉత్తర ధ్రువమని చెప్పుచుంటిమో దానినే పూర్వులుకూడ ఉత్తరధ్రువము లేక మేరు పర్వతము అని గుర్తించియుండిరి. ఉత్తరధ్రువ మెప్పుడును మారియుండలేదు. అది గోబీఘాడారిలో నున్నట్లు పూర్వులు భావించి రనుమాట సరికాదు.

చిత్రం 3 పటము

భద్రాశ్వవర్ష మిప్పుడు పసిఫిక్ సముద్రముగా నున్నది. ఇదియే సముద్రగామి యైనదని చెప్పబడెడి ‘లెమూరియా’ ఖండభాగము. ‘కేతు మాల వర్షము’ అట్లాంటిక్కు సముద్రముగా మారినది. ఇదియే సముద్రమున మునిగిపోయినదని చెప్పకొనబడుచుండిన “అట్లాంటిసు” భూభంధము. హిందూ మహాసముద్రమని యిప్పుడు పిలువబడుచున్న భాగ

ములో నిరక్షరేభ కుత్తరమున గలది పూర్వ భారత వర్ణములోచేరిన భూఖండము. ఇది సుమారు అయిదు కోట్ల సంవత్సరముల క్రిందట సముద్రగామియైనది.

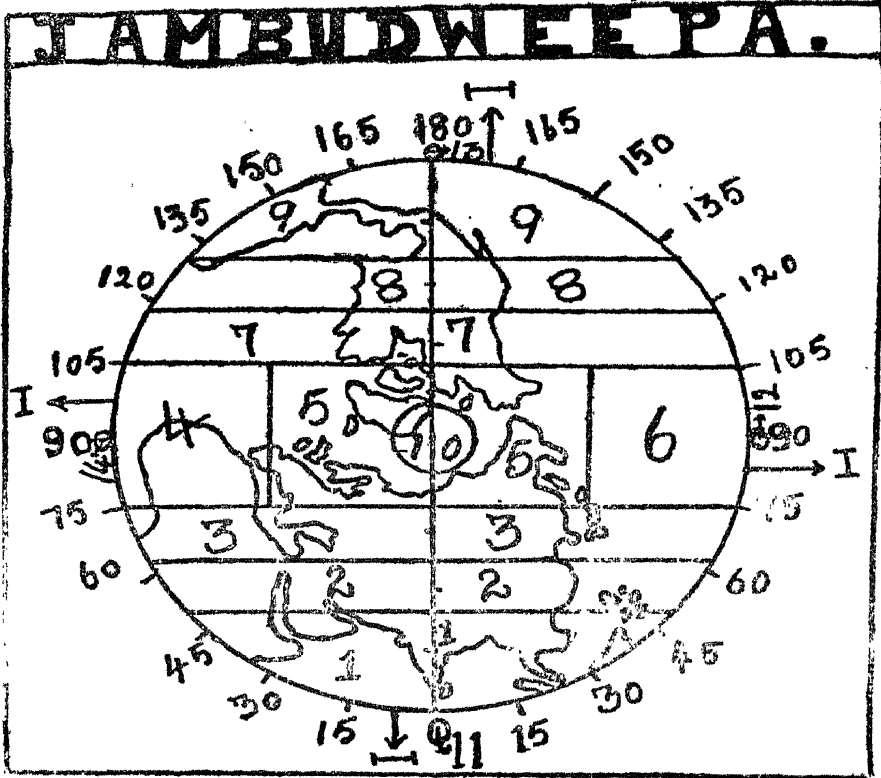
దీనిని నవీనులు 'గాండ్వానా' భూఖండమనియు ఇది మూడు కోట్ల సంవత్సరముల క్రిందట సముద్రగామియైన దనియును చెప్పుచున్నారు. ఆ విషయమును గురించి ది 22-9-1946 నాటి 'The Illustrated Weekly of India' అను ఇంగ్లీషు సచిత్ర వారపత్రికలో ప్రాయబడిన విషయమునకు తెలుగు తాత్పర్యము నిచ్చుచున్నాము.

“ఇండియా ఆఫ్రికాలమధ్య ఈరెంటిని కలుపుచు ఒక భూఖండ ముండెడిది. దానిపేరు “గాండ్వానాల్యాండు.” సుమారు మూడు కోట్ల సంవత్సరముల క్రిందట ఈ భూఖండ మున్నటుల యిటీవల కనుగొనబడినది. ఆ భూఖండము మునిగిపోయి యిప్పుడు హిందూమహాసముద్రమని పిలువబడుచున్నది.”

పై విభాగమంతయు-అనగా ఆసియా, ఆఫ్రికా, ఐరోపా, ఉత్తర అమెరికా, నిరక్షరేభ కుత్తరముగాగల పసిఫిక్కు సముద్రములో మునిగి పోయిన అమెరికా భూఖండము, అట్లాంటిక్కు సముద్రమున మునిగి పోయిన అట్లాంటిసు భూఖండము, ఇండియా ఆఫ్రికాలమధ్య హిందూ మహాసముద్రములో మునిగిపోయిన భారతవర్ణములోని భాగమగు గాండ్వానాల్యాండు ఈ మొత్తము భూమియంతయు బంబూద్వీపమని చెప్పబడినది. (నెం 3, 4 రు పటములను చూడుడు.)

“పురాణ ఋషుల ఉద్దేశములో పృథివి గోళాకారము కాదు. చక్రాకారము.” అని కొందరభిప్రాయపడుచున్నారు. ఆ పురాణములలోనే 'భూగోళ వర్ణన' మని చెప్పబడినదిగాని 'భూచక్ర వర్ణన'మని చెప్పబడి యుండలేదు. గోళశబ్ద స్రయోగములోనే భూమి గోళాకారమని తెలియుచుండగా చక్రాకారమని వారేల యూహింపవలసివచ్చినదో తెలియకున్నది. శ్రీ భాస్కరాచార్యులవారు తమ 'సిద్ధాంత శిరోమణి' యను జ్యోతిష గ్రంథమున ఈ విషయమున అనేక విధములుగా తర్కించి 'భూమి గుండ్రనిల్లమువలె నున్నట్లు భావింపగూడదనియు అది సమఘన వృత్తాకారమైన గోళముగా నున్నదనియు సాధించియున్నారు.

ఆ గ్రంథములో నీయబడిన యువమానములే నవీన శాస్త్ర గ్రంథము లలోగూడ నీయబడినవి. దీని వివరములు నాచే వ్రాయబడిన “బ్రహ్మాండ సృష్టివిజ్ఞానం” ‘ఆర్యులనర్వహోముఖవిజ్ఞానం’ అను గ్రంథ ములలో చూపబడినవి.

నెం ర పటము

దీనిలోని వివరములు:- ఇప్పుడు గుర్తింపబడిన ప్రకారము నవ వరములు.

1. భారతవర్షము	6. భద్రాశ్వవర్షము	11. లంక
2. కింపురుషవర్షము	7. రమ్యకవర్షము	12. యవనోటి
3. హరివర్షము	8. హిరణ్యకవర్షము	13. సింధుపురి
4. కేతుమాలవర్షము	9. కురువర్షము	14. రోమకము
5. ఇలావృతవర్షము	10. ఉత్తరధ్రువము	

పటములో చుట్టు చుట్టబడి నాలుగువైపుల I అని గుర్తువేయబడిన వస్తులము నిరక్షరేఖ. దీనిని చుట్టి ౨౭౦ చిన్నయోజనములు వెడల్పుగల ఉప్పుసముద్రము గలదు.

శ్లో॥ “బ్రహ్మాండ భూర్భువాది లోక నక్షత్ర
గ్రహ తారాదయః సర్వే గోళాకారాః.”

(సూర్యసిద్ధాంతము. గోళాధ్యాయము.

తా. బ్రహ్మాండము, భూలోకాదులైన పదునాలుగు లోకములు, నక్షత్రములు, గ్రహములు, తారలు మొదలైనవన్నియు గోళాకారములుగా నున్నవి.

ఈ సూర్యసిద్ధాంతము కృతయుగము పండ్రెండు వందల సంవత్సరములు మిగిలియుండగా సూర్యదేవతవలన లంకాధిపతియైన మయుని కువదేశింపబడి తిరిగి ప్రచారములోనికి వచ్చినది.

కృతయుగశేషము	౧,౨౦౦ సం.
త్రేతాయుగము	౧౨,౯౬,౦౦౦ ,,
ద్వాపరయుగము	౮,౬౪,౦౦౦ ,,
కలిలో ఇప్పటికి (క్రీ.శ.౧౯౫౫ సంవత్సరమువరకు) ౫,౦౫౫ ,,	
	౨౧,౬౬,౨౫౫ ,,

ఇది ఇరువది ఒక్కలక్షల అరువది ఆరువేల రెండువందల యేబది ఐదుసంవత్సరములనుండి ప్రచారములోనున్న గ్రంథము. ప్రాచీన గ్రంథములు కాలగర్భములో లీనమగుచుండగా అట్టి సిద్ధాంతములతో గూడిన గ్రంథములు పేరుపేరు పురుషులచే భిన్ననామములతో మరల మరల లోకమున ప్రచారములోనికి వచ్చుచుండును.

ఇంకను పురాణములలో నాయావర్షములందు నివసించుచుండిన మానవులనుగురించి చెప్పబడిన విషయములు ఇప్పటి అల్పాయువులు దీర్ఘరోగులగు ఈకాలపువారి కతిశయోక్తులుగ తోచవచ్చునేమోగాని ౧౯౬ కోట్ల సంవత్సరముల క్రిందటి స్వాయంభువమనువు కాలములోని మానవసృష్టినిగురించి చెప్పబడినందున ఇప్పుడు మనము వాని సాధ్యతా

సాధ్యతలను గురించి విచారించ సర్వతలేదు. సృష్ట్యారంభమున ౧౫౦ అడుగులకంటె హెచ్చుపొడవు, ఎత్తగల మృగములును ఇంకను గొప్ప వైన యితర జంతువులు నుండియున్నటుల భాగర్థవస్తు శాస్త్రాది పరిశోధకు లిప్పుడు వివరిత సృష్ట్యులను జెప్పుచున్నారు. అవి నిజమని యంగీకరించినపుడు ౧౯౬ కొట్ల సంవత్సరముల క్రిందటి సృష్టిలోని పురాణ వర్ణనలు సత్యమని యంగీకరించుట కెట్టి యాశ్చర్యమును ఉండ కూడదు.

అమెరికాలో రాక్షసుల అస్థిపంజరాలు.

ది 20-9-47 శనివారమునాడు ప్రచురింపబడిన “జన్మభూమి” యనెడి తెలుగు దినపత్రికలో మొదటిపేజీలో పెద్దఅక్షరములతో లండన్ నుండి వచ్చిన వార్త ఈవిధముగ ప్రకటింపబడినది:—

లండన్, 20 సెప్టెంబరు 1947

అమెరికాలోని “కొలరెడ్” గుహలలో ౯౫ అడుగుల పొడు గుగల అస్థిపంజరాలు కనిపించినవి. ఈ అస్థిపంజరాలు సుమారు యెను బదివేల సంవత్సరముల క్రిందట జీవించిన మనుష్యులవై ఉంటాయని తెలుస్తున్నది. గుహలగోడలమీదఉన్న చిత్రాలనుబట్టి వీరి జీవితానికి సంబంధించిన వివరాలు తెలుస్తాయని నిపుణులు భావిస్తున్నారు.”

పై ప్రచురణలో అస్థిపంజరాలు కనబడిన కొలరెడ్ గుహలు ఇప్పుడు యొనైటెడ్ స్టేట్సులో ఉన్నవి. ఈ భాగము ప్రాచీన జంబూ ద్వీపములోని ‘కురువర్షము’ లో చేరినదైయున్నది. ఈ వర్షములోని ప్రజ లాకాలమున పదమూడువేల ఐదువందల సంవత్సరములు పరమా యుద్ధాయము గలిగియున్నటుల పురాణములు చెప్పుచున్నవి.

ఇప్పుడు కనబడిన అస్థిపంజరములు సుమారు యెనుబదివేల సంవ త్సరముల క్రిందటి మనుష్యులవైనటుల అంచనా వేయబడినది. ఎనుబది వేల సంవత్సరముల క్రిందట మనుషులు ౯౬ అడుగుల యెత్తుండిన ౧౯౦ కొట్ల సంవత్సరములక్రిందట సృష్ట్యాదియందుగల మనుష్యుడెంత ఎత్తు ఉండి యుండెనో యూహింపుడు.

ది 21 నవంబర్ 1949 గురునారాయణుని ప్రచురించబడిన
“ఆంధ్రప్రభ” దినపత్రికలో ఈవిధముగా ప్రచురించబడినది:—

కొవ్వూరు, నవంబర్ 22, 1949

“ఇక్కడకు 40 మైళ్ళదూరంలోగల విశాలగడ్డ వద్ద ఒక రాక్షసి
అస్థిపంజరం కానవచ్చింది. దీనిపొడవు ౧౬ అడుగులు. పుర్రె చాలా
పెద్దది. ఇది కొన్ని వేల సంవత్సరాల పూర్వపు జీవిగా భావించబడు
తున్నది. మానుషశాస్త్రజ్ఞులు దీనిని పరిశీలిస్తున్నారు. ఈ విషయము
పై తేదీగల “ఇండియన్ ఎక్స్ప్రెస్” అను ఇంగ్లీషు దినపత్రికలో
గూడ ప్రకటింపబడినది. పదహారు అడుగులయెత్తు అనగా కొంచె
మించుమించు తాడిచెట్టువెత్తు. దీనినిబట్టి పురాణవర్ణనలు అసత్యములు
గాని, అతిశయోక్తులుగాని కావనియు అక్షరాల అందలి వర్ణనలన్నియు
సత్యములని నమ్మవచ్చుననియు స్పష్టపడుచున్నది. నాలుగుకోట్ల యేని
మిదిలక్షల ముప్పదియొక్క వేయి ముప్పదిఎనిమిది ఏండ్ల క్రిందట భారత
వర్షమునంతను ఏకచ్ఛత్రముగా పాలించిన అంబరీషచక్రవర్తిని గుఱించి:

“సప్తద్వీప విశాల భూభరము దోఃస్తంభంబునన్ బూన్చి సం
ప్రాప్త శ్రీయుతుడై...” అని (ఆం. భాగ.) ఉన్నది.

ఏడుద్వీపములను ఏకచ్ఛత్రాధిపత్యమున పరిపాలించిన చక్ర
వర్తులు భారత వర్షమున గలరు. వారు నిత్యకృత్యముగా విమానాది
యానములతోడను, కాలినడకను, సముద్రమార్గమునను, యోగశక్తి
వలనను భూగోళమునందంతటను తిరుగుచుండిరి.

దీని శార్థగోళమునగల ఆఱుద్వీపములును ఆఱుసముద్రములును
ఇప్పుడు లక్ష సముద్రముచే నాక్రమింపబడి నామమాత్రావశేషము
లైనందున భూగోళమునందు అవి మనకు గొచరింపవు.

మహాభూమియు, దానిమీదగల సప్తసముద్రములు, సప్తద్వీప
ములు మొదలైన వివరములు నాచే వ్రాయబడిన బ్రహ్మాండ స్మృతి
విజ్ఞానమును గ్రంథమున చూడవలయు.

ఓం తత్ సత్

